

Bryssel den 18 december 2023  
(OR. en)

16658/23

---

---

Interinstitutionellt ärende:  
2023/0079(COD)

---

---

CODEC 2464  
COMPET 1261  
IND 685  
MI 1119  
POLCOM 311  
WTO 195  
RELEX 1469  
RECH 557  
PE 158

## INFORMERANDE NOT

---

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och om ändring av förordningarna (EU) 168/2013, (EU) 2018/858, 2018/1724 och (EU) 2019/1020 – Resultatet av Europaparlamentets första behandling (Strasbourg, 11–14 december 2023)

---

## I. INLEDNING

I enlighet med bestämmelserna i artikel 294 i EUF-fördraget och den gemensamma förklaringen om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet<sup>1</sup> har ett antal informella kontakter ägt rum mellan rådet, Europaparlamentet och kommissionen i syfte att nå en överenskommelse i detta ärende vid första behandlingen.

I detta sammanhang lade ordföranden för utskottet för industrifrågor, forskning och energi (ITRE), Cristian-Silviu BUȘOI (PPE, RO), som företrädare för ITRE-utskottet fram ett kompromissändringsförslag (ändringsförslag 26) till det ovannämnda förslaget till förordning, som Nicola BEER (Renew, DE) hade utarbetat ett förslag till betänkande om. En överenskommelse om detta ändringsförslag hade nåtts vid de ovannämnda informella kontakterna. Inga andra ändringsförslag lades fram.

---

<sup>1</sup> EUT C 145, 30.6.2007, s. 5.

## II. OMRÖSTNING

Vid omröstningen i plenum den 12 december 2023 antogs kompromissändringsförslaget (ändringsförslag 26) till det ovannämnda förslaget till förordning. Det ändrade kommissionsförslaget utgör med förbehåll för juristlingvisternas slutgranskning Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, vilken återges i lagstiftningsresolutionen i bilagan<sup>2</sup>.

Det motsvarar vad institutionerna tidigare kommit överens om. Rådet bör därför kunna godkänna Europaparlamentets ståndpunkt efter juristlingvisternas granskning.

Akten kommer då att vara antagen i den lydelse som motsvarar parlamentets ståndpunkt.

---

---

<sup>2</sup> Den version av parlamentets ståndpunkt som finns i lagstiftningsresolutionen har markerats för att ange de ändringar som har gjorts genom ändringsförslagen till kommissionens förslag. Tilläggen till kommissionens text markeras med *fetstil och kursivering*. Symbolen ”■” anger struken text.

## **P9\_TA(2023)0454**

### **Ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror**

**Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 december 2023 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och om ändring av förordningarna (EU) 168/2013, (EU) 2018/858, 2018/1724 och (EU) 2019/1020 (COM(2023)0160 – C9-0061/2023 – 2023/0079(COD))**

#### **(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

*Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2023)0160),
  - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C9-0061/2023),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 12 juli 2023<sup>1</sup>,
  - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 5 juli 2023<sup>2</sup>,
  - med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 74.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 29 november 2023 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
  - med beaktande av yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för utrikesfrågor, utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för regional utveckling,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A9-0260/2023).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen<sup>3</sup>.

---

<sup>1</sup> EUT C 349, 29.9.2023, s. 142.

<sup>2</sup> EUT C, C/2023/252, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/252/oj>.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

---

<sup>3</sup> Denna ståndpunkt ersätter de ändringar som antogs den 14 september 2023 (Antagna texter P9\_TA(2023)0325).

**P9\_TC1-COD(2023)0079**

**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 december 2023 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/... om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 och (EU) 2019/1020\***

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande<sup>1</sup>,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

---

\* TEXTEN HAR ÄNNU INTE GENOMGÅTT JURISTLINGVISTISK SLUTGRANSKNING.

<sup>1</sup> EUT C 349, 29.9.2023, s. 142.

av följande skäl:

- (1) Tillgång till råvaror är en förutsättning för unionens ekonomi och för en väl fungerande inre marknad. Det finns ett antal råvaror, som inte är energi- eller jordbruksråvaror, vilka på grund av sin stora ekonomiska betydelse och utsatthet för höga leveransrisker anses kritiska, ofta på grund av att försörjningen är starkt koncentrerad till några få tredjeländer. Med tanke på att många av dessa kritiska råvaror har stor betydelse för den gröna och den digitala omställningen, och med tanke på deras användning i försvars- och rymdtillämpningar, kommer efterfrågan att öka starkt de närmaste årtiondena. Samtidigt ökar risken för leveransstörningar till följd av tilltagande geopolitiska spänningar och resurskonkurrens. Om efterfrågan inte hanteras lämpligt kan den ökande efterfrågan på kritiska råvaror också få negativa miljö- och samhällskonsekvenser. ■

- I**
- (2) *Eftersom värdekedjorna för kritiska råvaror är komplexa och gränsöverskridande riskerar osamordnade nationella åtgärder för säkerställande av en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror att undergräva den inre marknadens funktion. Kritiska råvaror av utvinns ofta i specifika länder eller regioner, beroende på den geografiska fördelningen av relevanta reserver, transporteras för vidare förädling någon annanstans och säljs sedan på den inre marknaden för användning i relevanta produkter. I förädlingsstadiet importeras och exporteras kritiska råvaror ofta flera gånger på den inre marknaden innan de används i en slutlig tillämpning. På samma sätt kan materialåtervinning av relevanta uttjänta produkter för återvinning av kritiska råvaror ske i ett annat land eller en annan region än där det relevanta avfallet samlas in, och de resulterande sekundära materialen kommer sannolikt att återexporteras för vidare förädling och användning.*

*Dessutom behövs kritiska råvaror i början av många industriella värdekedjor och är ofta oundgängliga insatsvaror för en rad strategiska sektorer, däribland förnybar energi, den digitala industrin samt flyg-, rymd- och försvarssektorerna. De spelar därför en viktig roll för att förstärka den ekonomiska verksamheten på den inre marknaden, och störningar i försörjningen av dem kan få betydande gränsöverskridande effekter mellan medlemsstaterna.*

- (3) Mot denna bakgrund riskerar osamordnade åtgärder från medlemsstaternas sida att snedvrider konkurrensen och fragmentera den inre marknaden, till exempel genom att införa olika regler för marknadsaktörer, tillhandahålla olika nivåer av tillgång till övervakning av leveransrisker, tillhandahålla olika nivåer av stöd till nationella projekt, eller genom att skapa hinder för medlemsstaternas gränsöverskridande handel med kritiska råvaror eller relaterade varor och därmed skapa hinder för en väl fungerande inre marknad. Dessutom kan det hända att enskilda åtgärder från medlemsstaternas sida inte är tillräckliga för att på ett verkningsfullt sätt förhindra att leveransstörningar för kritiska råvaror äger rum eller att de är mindre effektiva när det gäller att uppnå detta mål.*

- (4) **För att säkerställa den inre marknads funktion bör det därför inrättas en gemensam unionsram** för att säkerställa tillgång till en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror **och** för att **värna om** unionens ekonomiska resiliens och öppna strategiska oberoende.
- (5) För det första **bör ramen definiera de** råvaror **som anses vara strategiska och kritiska och stärka resiliensen i leveranskedjorna för dessa material i unionen, bland annat genom att identifiera och stödja strategiska projekt, och genom att göra insatser för att stimulera tekniska framsteg och resurseffektivitet i syfte att dämpa den förväntade ökningen av förbrukningen av kritiska råvaror i unionen.** För det **andra** är det nödvändigt med åtgärder för att stärka unionens förmåga att övervaka och mildra leveransrisker nu och i framtiden. För det **tredje** bör ramen omfatta åtgärder för att öka cirkulariteten och hållbarheten i de kritiska råvaror som förbrukas i unionen.

- (6) För att åtgärderna i denna förordning ska inriktas på de mest relevanta råvarorna bör en förteckning över strategiska råvaror och en förteckning över kritiska råvaror upprättas. Dessa förteckningar bör ***baseras på tydliga metoder, och kommissionen bör på ett öppet sätt informera om hur metoderna tillämpas. Dessa förteckningar bör*** också bidra till vägledning och samordning av medlemsstaternas ansträngningar att bidra till uppfyllandet av målen för denna förordning. Förteckningen över strategiska råvaror bör omfatta råvaror av hög strategisk betydelse ***för den inre marknadens funktion***, med beaktande av deras användning i sådan strategisk teknik som ligger till grund för den gröna och den digitala omställningen eller för försvars- eller ***flyg- och*** rymdtillämpningar, som kännetecknas av ett potentiellt betydande gap mellan global tillgång och förväntad efterfrågan och för vilka en produktionsökning är förhållandevis svår, exempelvis på grund av lång ledtid för nya projekt som leder till ökad försörjningskapacitet.

För att ta hänsyn till eventuella tekniska och ekonomiska förändringar bör förteckningen över strategiska råvaror med jämna mellanrum ses över och vid behov uppdateras. För att säkerställa att ansträngningarna att öka unionens kapacitet längs värdekedjan, stärka unionens kapacitet att övervaka och motverka leveransrisker och diversifiera leveranserna inriktas på de råvaror för vilka de bäst behövs, bör *vissa* relevanta *åtgärder* endast avse förteckningen över strategiska råvaror. *Medlemsstaterna bör inte hindras från att upprätta ytterligare förteckningar på grundval av specifika nationella behov och agera i enlighet därmed på nationell nivå.*

- (7) Förteckningen över kritiska råvaror bör innehålla alla strategiska råvaror liksom alla andra råvaror av stor betydelse för unionens ekonomi överlag och för vilka det finns en allvarlig risk för leveransstörningar **som sannolikt kommer att snedvrída konkurrensen och fragmentera den inre marknaden. Utöver den strategiska tekniken kan även andra sektorer komma att utsättas för stora leveransrisker i framtiden.** För att ta hänsyn till eventuella tekniska och ekonomiska förändringar bör kommissionen i enlighet med nuvarande praxis med jämna mellanrum göra en bedömning på grundval av uppgifter om produktion, handel, tillämpningar, materialåtervinning och substitution för ett brett urval av råvaror för att uppdatera förteckningarna över kritiska och strategiska råvaror, beroende på hur de råvarornas ekonomiska betydelse och leveransrisker utvecklas **på den inre marknaden.** Förteckningen över kritiska råvaror bör omfatta sådana råvaror som når upp till eller överskrider trösklarna för både ekonomisk betydelse och leveransrisk, utan att de berörda råvarorna rangordnas efter kritikalitet. Bedömningen bör bygga på ett genomsnitt av de senast tillgängliga uppgifterna under en femårsperiod. Åtgärderna i den här förordningen avseende en **gemensam kontaktpunkt**, planering, undersökningsarbete, övervakning, cirkularitet och hållbarhet bör gälla alla kritiska råvaror.

- (8) *Förteckningarna över strategiska och kritiska råvaror bör använda etablerade beteckningar för de råvaror som ingår. När det gäller förteckningen över strategiska råvaror bör beteckningarna, där så är lämpligt, avse den kvalitet till vilken en råvara måste raffinerats för att kunna användas för tillverkning av strategisk teknik. Hänvisningar till kritiska och strategiska råvaror bör förstås som hänvisningar till hela värdekedjan för dessa råvaror, även i oförädlad form och i alla förädlingsstadier som, i tillämpliga fall, leder till den angivna kvaliteten. Ett exceptionellt förtydligande bör göras för aluminiumvärdekedjan, där man utöver aluminium även bör ange bauxit, dess viktigaste malm och aluminiumoxid, dess mellanliggande förädlingsform. Kritiska och strategiska råvaror utvinns, förädlas eller materialåtervinns i många fall som biprodukter från andra stora utvinnings-, förädlings- och materialåtervinningsprocesser. Råvarornas biproduktkaraktär bör därför inte påverka deras införande i förteckningen eller deras omfattning enligt de relevanta bestämmelserna i hela förordningen.*

- (9) *Det är nödvändigt att införa lämpliga åtgärder för att fastställa en gemensam strategi för strategiska projekt i unionen som är verksamma inom utvinning, förädling eller materialåtervinning av strategiska råvaror eller som bidrar till produktionen av relevanta ersättningsmaterial. Dessa projekt bör, tillsammans med medlemsstaternas insatser, bidra till att öka kapaciteten att säkerställa en trygg försörjning av strategiska råvaror. Andra åtgärder, särskilt i fråga om undersökningsarbete och cirkularitet, bör också bidra till att förstärka olika led i värdekedjan.*

- (10) *För att minska unionens växande risk för leveransstörningar som sannolikt kommer att snedvrída konkurrensen och fragmentera den inre marknaden bör kommissionen och medlemsstaterna stärka de olika leden i värdekedjan för strategiska råvaror, i syfte att bidra till att nå riktmärken för unionens kapacitet och diversifiering av försörjningen. Sådana riktmärken bör bidra till att vägleda insatserna för att stärka unionens kapacitet i alla led i värdekedjan för strategiska råvaror, inbegripet utvinning, förädling och materialåtervinning, och öka diversifieringen av den externa försörjningen av strategiska råvaror. Målet bör vara att öka kapaciteten för alla strategiska råvaror i varje led i värdekedjan, och samtidigt sträva efter att uppnå övergripande kapacitetsriktmärken på unionsnivå för utvinning, förädling och materialåtervinning av strategiska råvaror. Unionen bör för det första öka användningen av sina egna geologiska resurser av strategiska råvaror och bygga upp sin kapacitet att utvinna de råvaror som krävs för att producera åtminstone 10 % av unionens förbrukning av strategiska råvaror. Eftersom utvinningskapaciteten är starkt beroende av tillgången till geologiska resurser i unionen är uppnåendet av detta riktmärke beroende av den tillgången. För det andra bör unionen för att bygga upp en fullständig värdekedja och förebygga att flaskhalsar uppstår i mellanleden dessutom öka sin förädlingskapacitet i värdekedjan och kunna producera åtminstone 40 % av sin årliga förbrukning av strategiska råvaror. För det tredje förväntas en allt större del av unionens förbrukning av strategiska råvaror under de kommande årtiondena kunna tillgodoses av sekundära råvaror, något som skulle förbättra tryggheten och hållbarheten i unionens råvaruförsörjning. Unionens materialåtervinningskapacitet bör därför kunna producera minst 25 % av unionens årliga samlade förbrukning av strategiska råvaror och kan materialåtervinna avsevärt större mängder av varje strategisk råvara i avfall. För avfallsflöden och strategiska råvaror för vilka det finns tillräcklig information för att uppskatta unionens materialåtervinningskapacitet som en andel av de strategiska råvaror som ingår i dessa avfallsflöden bör ett ytterligare avfallsbaserat riktmärke fastställas. Kompletterande insatser för att förbättra resurseffektiviteten genom forskning och innovation, ersättning, upplysningsåtgärder och andra relevanta åtgärder kommer också att göra det lättare att uppnå dessa riktmärken.*

Dessa riktmärken avser 2030 och ansluter till unionens klimat- och miljömål enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119<sup>2</sup> och de digitala målen *enligt Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481*<sup>3</sup>, som de bidrar till. Dessutom motverkar arbetstillfällena av hög kvalitet, inbegripet kompetensutveckling och övergångar mellan arbeten risker i enskilda sektorer på arbetsmarknaden och bidrar till unionens konkurrenskraft. *Kommissionen och medlemsstaterna bör också stimulera tekniska framsteg och resurseffektivitet i syfte att dämpa den förväntade ökningen av förbrukningen av kritiska råvaror i unionen under lämpliga referensprognoser. I samband med utarbetandet av genomförandeåtgärder i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG<sup>4</sup> bör kommissionen överväga ekodesignkravens potentiella bidrag till att uppnå de unionsprioriteringar som fastställs i denna förordning.*

---

<sup>2</sup> *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).*

<sup>3</sup> *Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481 av den 14 december 2022 om inrättande av policyprogrammet för det digitala decenniet 2030 (EUT L 323, 19.12.2022, s. 4).*

<sup>4</sup> *Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (omarbetning) (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10)*

- (11) För försörjningen av vissa råvaror är unionen nästan helt beroende av ett enda land. Ett sådant beroende *skapar* stora risker för leveransstörningar *som sannolikt kommer att snedvrída konkurrensen och fragmentera den inre marknaden*. För att begränsa sådana risker och öka unionens ekonomiska resiliens bör ansträngningar göras för att säkerställa att unionen 2030 inte längre är beroende av något enskilt tredjeland för mer än 65 % av sina leveranser av en viss strategisk råvara, oförädlad eller i vilket förädlingsstadium som helst, dock under särskilt hänsynstagande till länder med vilka unionen ingått ett strategiskt partnerskap, *ett frihandelsavtal eller andra samarbetsformer* för råvaror, *eftersom de ger* fastare garantier mot leveransrisker.
- (12) ■ För att riktmärkena ska nås i tid bör kommissionen med bistånd av Europeiska nämnden för kritiska råvaror (*nämnden*) övervaka och redovisa framstegen i riktning mot riktmärkena *och mot dämpningen av efterfrågan*. Om framstegen mot riktmärkena *och mot dämpningen av efterfrågan* överlag är otillfredsställande bör kommissionen bedöma om kompletterande åtgärder är genomförbara och proportionerliga. Bristande framsteg som avser bara en strategisk råvara eller en liten uppsättning av strategiska råvaror bör i princip inte leda till kompletterande unionsåtgärder.

- (13) ■ Kommissionen **bör** med bistånd av nämnden kartlägga strategiska projekt i unionen som är avsedda för utvinning, förädling eller materialåtervinning av strategiska råvaror **eller produktion och uppskalning av material som kan ersätta strategiska råvaror i strategisk teknik**. Ändamålsenligt stöd till strategiska projekt kan förbättra tillgången till råvaror i senare led och dessutom skapa ekonomiska möjligheter i värdekedjan för bland annat små och medelstora företag och bidra till nya arbetstillfällen. För att säkerställa utvecklingen av strategiska projekt i hela unionen bör därför sådana projekt omfattas av rationaliserad och förutsägbar tillståndsgivning och stöd för att få tillgång till finansiering **som skulle kunna inspirera till förbättringar av andra tillståndsförfaranden och av tillgången till finansiering för kritiska eller andra råvaror**. För att styra stödet och säkerställa mervärdet bör projekten innan de får stöd bedömas enligt en uppsättning kriterier. **Råvaruprojekt där strategiska råvaror är en biprodukt, inklusive till exempel från järnskrot, bör också vara berättigade till sådant stöd om de uppfyller alla relevanta kriterier. För att erkännas som strategiska projekt i unionen bör projekten** stärka unionens försörjningstrygghet för strategiska råvaror.

*Projekten bör också* visa att de är tillräckligt tekniskt genomförbara, *inbegripet den förväntade volymen av strategiska råvaror eller ersättningsmaterial genom vilka de ökar unionens kapacitet, med undantag för material som produceras för forskningsändamål. Projekten bör dessutom* genomföras på ett miljömässigt och socialt hållbart sätt. De bör också skapa gränsöverskridande nytta inte bara i den berörda medlemsstaten, *inbegripet spridningseffekter längre ned i värdekedjan*. Om kommissionen bedömer att kriterierna är uppfyllda, bör den offentliggöra erkännandet som strategiskt projekt i ett beslut. Eftersom ett snabbt godkännande är avgörande för att verkningsfullt stödja unionens försörjningstrygghet, bör bedömningsförfarandet vara enkelt och inte onödigt betungande.

- (14) *Vid bedömningen av huruvida ett projekt i ett tredjeland uppfyller kriteriet om försörjningstrygghet bör hänsyn särskilt tas till utomeuropeiska länders och territoriers status enligt unionsrätten. Medlemsstaternas utomeuropeiska länder och territorier bidrar till unionens säkra tillgång till en hållbar försörjning av kritiska och strategiska råvaror, särskilt inom ramen för strategiska partnerskap.*
- (15) **■** Kommissionen *bör* med bistånd av nämnden kartlägga strategiska projekt i tredjeländer *eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna* som är avsedda för utvinning, förädling eller materialåtervinning av strategiska råvaror *eller produktion av material som kan ersätta strategiska råvaror i strategisk teknik*. För att sådana strategiska projekt ska genomföras effektivt bör de ges förbättrad tillgång till finansiering, *till exempel genom tillgång till riskbegränsande mekanismer för investeringar*. För att säkerställa mervärdet bör projekten bedömas enligt en uppsättning kriterier. Precis som projekt i unionen bör strategiska projekt i tredjeländer stärka unionens försörjningstrygghet för strategiska råvaror *och* vara tillräckligt tekniskt genomförbara. *Både projekt i unionen och i tredjeländer, eller utomeuropeiska länder och territorier, måste hålla samma nivå av social och miljömässig hållbarhet.*

För projekt på framväxande marknader och i utvecklingsekonomier bör projektet gynna både unionen och det involverade tredjelandet och tillföra mervärde i det landet, även med beaktande av projektets förenlighet med unionens gemensamma handelspolitik. Ett sådant mervärde kan uppstå genom att projektet bidrar till fler än ett led i värdekedjan eller genom att projektet medför mer övergripande ekonomisk nytta och samhällsnytta, exempelvis skapande av arbetstillfällen som överensstämmer med internationella normer. Om kommissionen bedömer att kriterierna är uppfyllda, bör den offentliggöra erkännandet som strategiskt projekt i ett beslut.

- (16) För att den ökade **produktionen av kritiska råvaror** ska vara hållbar bör nya **projekt för kritiska råvaror planeras och** genomföras på ett hållbart sätt ■ som omfattar alla aspekter av hållbarhet enligt principerna för hållbara råvaror i EU<sup>5</sup>, vilket inbegriper miljöskydd, **förebyggande och minimering av socialt negativa konsekvenser genom användning av socialt hållbar** praxis, inklusive respekt för mänskliga rättigheter och kvinnors rättigheter, samt transparenta affärsmetoder. Projekten bör också bedrivas med ett seriöst engagemang liksom omfattande och **jämlika** samråd med **relevanta berörda parter såsom** lokalsamhällen **och** urbefolkningar. **Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt respekt för mänskliga rättigheter när ett projekt inbegriper potentiell förflyttning.** För att ge det projektansvariga företaget klara och effektiva sätt att följa det här kriteriet bör efterlevnad av relevant unionslagstiftning **eller nationell lagstiftning**, internationella normer, riktlinjer och principer, **beroende på vad som är relevant**, eller deltagande i ett certifieringssystem som är erkänt enligt denna förordning betraktas som tillräckligt.

---

<sup>5</sup> **Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för inre marknad, industri, entreprenörskap och små och medelstora företag, Principer för hållbara råvaror i EU, Publikationsbyrån, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2873/27875>.**

- (17) *I enlighet med försiktighetsprincipen får kommissionen inte bevilja ett projekt för djuphavsutvinning strategisk status innan djuphavsutvinningens effekter på den marina miljön, den biologiska mångfalden och mänsklig verksamhet har undersökts tillräckligt, riskerna är kända och tekniken och operativa metoder kan visa att miljön inte skadas allvarligt.*

- (18) Alla företag som är projektansvariga för projekt som rör strategiska råvaror bör kunna ansöka hos kommissionen om att få projektet erkänt som strategiskt projekt. Ansökan bör omfatta **relevanta** handlingar och bevis som rör kriterierna. För att bättre bedöma projektets sociala, miljömässiga och ekonomiska rimlighet och genomförbarhet och beräkningarnas tillförlitlighet bör det projektansvariga företaget också tillhandahålla en klassificering av projektet enligt Förenta nationernas ramklassificering för resurser, och för att möjliggöra en objektiv kontroll bör de underbygga klassificeringen med relevant underlag. En tidsplan för projektet bör bifogas ansökningsen, så att det går att uppskatta när projektet kan bidra till riktmärkena för inhemsk kapacitet eller för diversifiering. Eftersom allmänhetens acceptans för gruvprojekt är avgörande för att de ska kunna genomföras i praktiken, bör det projektansvariga företaget också lämna in en plan för hur allmänhetens acceptans ska underlättas. Särskild vikt bör fästas vid arbetsmarknadens parter, det civila samhället och andra aktörer som utövar tillsyn. Det projektansvariga företaget bör också lämna en affärsplan med uppgifter om projektets ekonomiska lönsamhet och en översikt över tryggad finansiering, **ägarstrukturen** och offtake-avtal, skattningar av möjliga nya arbetstillfällen och projektets behov av utbildad arbetskraft, inklusive kompetenshöjning och omskolning.

*För att harmonisera ansökningsförfarandet bör kommissionen tillhandahålla en gemensam mall för ansökningar.*

- (19) *För projekt som kan påverka urbefolkningar bör ansökan dessutom även innehålla en plan med åtgärder för meningsfulla samråd med berörda urbefolkningar, förebyggande och minimering av negativa konsekvenser för urbefolkningar och, när så är lämpligt, rättvis ersättning. Om dessa principer behandlas i den nationella lagstiftning som är tillämplig på projektet kan planen i stället beskriva dessa åtgärder.*

*För projekt i tredjeländer som inbegriper utvinning och som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG<sup>6</sup> bör det projektansvariga företaget också tillhandahålla en plan för att förbättra miljötillståndet i de drabbade områdena efter det att utvinningen avslutats. Om projektet är beläget i ett skyddat område bör det projektansvariga företaget undersöka tekniskt lämpliga alternativa platser och beskriva dem i en plan, inbegripet varför de inte anses lämpliga för projektets placering.*

---

<sup>6</sup> *Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG (EUT L 102, 11.4.2006, s. 15).*

- (20) *För att strukturera processen bör kommissionen anordna en öppen ansökningsomgång med regelbundna brytdatum, motsvarande nämndens mötesdatum, då projektansvariga företag kan ansöka om status som strategiska projekt. För att skapa klarhet för projektansvariga företag när det gäller deras ansökningar om strategiska projekt bör kommissionen hålla sig till tidsfristerna för sitt beslut om huruvida ett projekt ska betecknas som strategiskt. För att hantera särskilt komplicerade ärenden eller ett generellt stort antal ansökningar vid ett brytdatum bör kommissionen kunna förlänga denna tidsfrist en gång. Den bör dela med sig av sin bedömning till nämnden före mötet och ta hänsyn till nämndens yttrande i sitt beslut om huruvida status som strategiskt projekt ska beviljas.*

- (21) Eftersom det är nödvändigt med samarbete från den medlemsstat i vilken ett strategiskt projekt ska genomföras för att projektet ska kunna genomföras, bör den medlemsstaten ha rätt att invända och därigenom förhindra att ett projekt erkänns som strategiskt projekt mot dess vilja. Om den berörda medlemsstaten gör det, bör den motivera sin invändning med hänvisning till tillämpliga kriterier. På liknande sätt bör unionen inte bevilja status som strategiskt projekt till projekt som ska genomföras i ett tredjeland, ***inbegripet utomeuropeiska länder och territorier***, mot dess regerings vilja, och bör alltså avhålla sig från det om regeringen i tredjelandet invänder.

- (22) För att förebygga missbruk **bör** erkännandet av ett strategiskt projekt, *när så är motiverat*, kunna **upphävas av kommissionen, efter samråd med nämnden och det projektansvariga företaget**, om det inte längre uppfyller villkoren eller om erkännandet byggde på en ansökan med oriktiga uppgifter *av betydelse för bedömningen av urvalskriterierna. I syfte att locka till sig långsiktiga investeringar och säkerställa rättslig förutsägbarhet bör ett strategiskt projekt vid uppdateringar av förteckningen över strategiska råvaror i bilaga I behålla sin status under en rimlig period.*
- (23) Med tanke på de strategiska projektens betydelse för trygg försörjning av strategiska råvaror **och för att skydda den inre marknadens funktion** bör de anses ha allmänintresse. Trygg försörjning av strategiska råvaror har avgörande betydelse för att den gröna och den digitala omställningen ska lyckas och för försvars-, **flyg-** och rymdsektorernas resiliens. För att bidra till en tryggad försörjning av strategiska råvaror i unionen får medlemsstaterna ge stöd i de nationella processerna för tillståndsgivning för att påskynda genomförandet av strategiska projekt i överensstämmelse med unionsrätten.

- (24) Nationella processer för tillståndsgivning garanterar att **projekt för kritiska råvaror** är säkra och trygga och överensstämmer med sociala krav och miljö- och säkerhetskrav. I unionens miljölagstiftning fastställs gemensamma villkor för handläggning och innehåll i nationella processer för tillståndsgivning, vilket säkerställer en hög nivå av miljöskydd och möjliggör hållbar exploatering av unionens potential i råvaruvärdekedjan. Beviljandet av status som strategiskt projekt bör därför inte påverka tillämpningen av gällande tillståndsvillkor för relevanta projekt, bland annat de villkor som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU<sup>7</sup>, rådets direktiv 92/43/EEG<sup>8</sup>, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG,<sup>9</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU<sup>10</sup>, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG<sup>11</sup>, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG<sup>12</sup> samt direktiv 2006/21/EG.

---

<sup>7</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

<sup>8</sup> Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

<sup>9</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

<sup>10</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

<sup>11</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

<sup>12</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

- (25) Samtidigt motverkar den nationella tillståndsgivningens oförutsägbarhet och ibland orimliga tidsåtgång den investeringssäkerhet som krävs för att i praktiken utveckla strategiska råvaruprojekt. **Strukturen och längden på tillståndsgivningen för relevanta projekt kan också variera kraftigt mellan medlemsstaterna.** För att säkerställa och påskynda det praktiska genomförandet bör medlemsstaterna därför hålla sig med rationaliserade och förutsägbara **tillståndsförfaranden** för strategiska projekt. Strategiska projekt bör, **när sådana finns**, således ges prioriterad status på nationell nivå för att säkerställa snabb administrativ behandling och brådskande behandling i alla rättsliga förfaranden och tvistlösningsförfaranden som rör dessa projekt. Denna förordning bör inte hindra behöriga myndigheter från att rationalisera tillståndsgivningen för andra projekt i värdekedjan för kritiska råvaror som inte är strategiska projekt.

(26) Med tanke på de strategiska projektens betydelse för att unionens försörjningstrygghet för strategiska råvaror och deras bidrag till unionens öppna strategiska oberoende och den gröna och den digitala omställningen, bör de av den ansvariga tillståndsmyndigheten anses ha allmänintresse. Strategiska projekt med negativa miljökonsekvenser, i den utsträckning de omfattas av tillämpningsområdena för direktiv 2000/60/EG, direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG, *eller förordning ... [förordningen om restaurering av natur enligt förslaget i COM(2022)0304]* får godkännas om den ansvariga tillståndsmyndigheten på grundval av en bedömning i det enskilda fallet finner att det allmänintresse som projektet tjänar uppväger de konsekvenserna, förutsatt att alla tillämpliga villkor i de *rättsakterna* är uppfyllda. ■ Bedömningen *bör vederbörligen* beakta utvinningsorternas geologiska särdrag, då dessa begränsar beslut om lokalisering *på grund av att det saknas alternativa utvinningsplatser*.

- (27) För att minska komplexiteten i processen för tillståndsgivning och öka dess effektivitet och öppenhet bör det företag som är projektansvarigt för projekt för kritiska råvaror kunna ha kontakt med en **gemensam kontaktpunkt** som ansvarar för att underlätta och samordna processen för tillståndsgivning. ***I detta syfte bör medlemsstaterna inrätta eller utse en eller flera gemensamma kontaktpunkter och säkerställa att projektansvariga företag endast behöver samverka med en gemensam kontaktpunkt. Det bör vara upp till medlemsstaterna att avgöra om en gemensam kontaktpunkt också är en myndighet som fattar tillståndsbeslut eller inte.*** För att de **gemensamma kontaktpunkterna** ska kunna fullgöra sina åligganden, bör medlemsstaterna förse dem **■** med tillräckligt med personal och resurser. ***Dessutom bör det projektansvariga företaget ha möjlighet att kontakta en relevant administrativ enhet inom den gemensamma kontaktpunkten för att säkerställa att den har en tillgänglig kontakt.***

(28) *Det bör vara upp till medlemsstaterna att, mot bakgrund av sin interna organisation, välja om de ska inrätta eller utse sin eller sina gemensamma kontaktpunkter på lokal, regional eller nationell nivå, eller någon annan relevant administrativ nivå. Dessutom bör medlemsstaterna, på den administrativa nivå som de har valt, kunna inrätta eller utse olika gemensamma kontaktpunkter som endast fokuserar på projekt för kritiska råvaror som rör ett visst led i värdekedjan, nämligen utvinning, förädling eller materialåtervinning. Samtidigt bör de projektansvariga företagen enkelt kunna identifiera den gemensamma kontaktpunkt som ansvarar för deras projekt. I detta syfte bör medlemsstaterna säkerställa att det inom det geografiska område som motsvarar den administrativa nivå där de har valt att inrätta eller utse sin eller sina gemensamma kontaktpunkter inte finns mer än en gemensam kontaktpunkt per relevant led i värdekedjan. Eftersom många projekt för kritiska råvaror omfattar mer än ett led i värdekedjan bör medlemsstaterna, för att undvika förvirring, säkerställa att en gemensam kontaktpunkt utses för sådana projekt i god tid.*

- (29) För att skapa klarhet om strategiska projekts tillståndsstatus och begränsa effekterna av eventuella oseriösa rättsprocesser, utan att för den skull motverka effektiv rättslig prövning, bör medlemsstaterna säkerställa att alla tvister om processen för tillståndsgivning för strategiska projekt löses inom rimlig tid. Därför bör *medlemsstaterna* säkerställa att sökande och projektansvariga företag har tillgång till enkla tvistlösningsförfaranden och att strategiska projekt i alla domstols- och tvistlösningsförfaranden rörande projekten beviljas brådskande behandling, *om och i den utsträckning sådana brådskande förfaranden föreskrivs i nationell rätt.*

(30) För att privatpersoner och företag direkt ska kunna åtnjuta den inre marknadens fördelar utan att det medför en onödig extra administrativ börda, föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724<sup>13</sup>, genom vilken den gemensamma digitala ingången inrättas, allmänna regler för digitalt tillhandahållande av information, förfaranden och stödtjänster som är relevanta för den inre marknadens funktion. De informationskrav och förfaranden som omfattas av den här förordningen bör överensstämja med kraven i förordning (EU) 2018/1724. Det bör särskilt säkerställas att företag som är projektansvariga för strategiska projekt kan få tillgång till och genomföra alla förfaranden som rör processen för tillståndsgivning helt online, i enlighet med artikel 6.1 i och bilaga II till förordning (EU) 2018/1724.

---

<sup>13</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

- (31) För att ge projektansvariga företag och andra investerare den trygghet och klarhet de behöver för att öka utvecklingen av strategiska projekt bör medlemsstaterna säkerställa att processen för tillståndsgivning för sådana projekt inte överskrider **angivna tidsfrister**. För strategiska projekt som bara avser förädling eller materialåtervinning bör processen för tillståndsgivning inte ta längre tid än **15 månader**. För strategiska projekt som avser utvinning bör processen för tillståndsgivning inte ta längre tid än **27 månader**, med tanke på de potentiella konsekvensernas komplexitet och omfattning. **Utarbetandet av miljökonsekvensbeskrivningen i enlighet med direktiv 2011/92/EU åligger dock det projektansvariga företaget och bör inte ingå i de tidsfrister som medlemsstaterna är bundna av. Därför bör den gemensamma kontaktpunkten meddela det datum då det projektansvariga företaget måste lämna in miljökonsekvensbeskrivningen, och eventuell tid mellan det datumet som meddelats och det faktiska inlämnandet av miljökonsekvensbeskrivningen bör inte räknas in i tidsfristen. Samma princip bör gälla om den gemensamma kontaktpunkten, efter de samråd som krävs, meddelar det projektansvariga företaget att det har möjlighet att lämna ytterligare upplysningar för att komplettera miljökonsekvensbeskrivningen.**

*I undantagsfall av skäl som rör det föreslagna projektets art, komplexitet, lokalisering eller storlek bör medlemsstaterna dessutom kunna förlänga tidsfristerna. Sådana undantagsfall kan inbegripa oförutsedda omständigheter som gör att man behöver komplettera eller slutföra miljöbedömningar med anknytning till projektet.*

*(32) För att dessa tidsfrister ska hållas i praktiken bör medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna har tillräckligt med resurser och personal. Genom Instrumentet för tekniskt stöd, inrättat enligt förordning 2021/240<sup>14</sup>, bör kommissionen stödja medlemsstaterna, på dessas begäran, med att utforma, utveckla och genomföra reformer, bland annat stärkt administrativ kapacitet för nationell tillståndsgivning, såsom den gemensamma kontaktpunkten.*

---

<sup>14</sup> *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).*

- (33) De miljöbedömningar och godkännanden som unionsrätten kräver, bland annat i fråga om vatten, **mark**, livsmiljöer och fåglar, är en integrerad del av processen för tillståndsgivning för råvaruprojekt och en nödvändig skyddsåtgärd för att säkerställa att negativa miljökonsekvenser förebyggs eller hålls så små som möjligt. För att säkerställa att processen för tillståndsgivning för strategiska projekt är förutsägbar och tar rimligt med tid, bör all potential att rationalisera erforderliga bedömningar och godkännanden tas till vara, utan att avkall görs på miljöskyddets nivå **eller på bedömningarnas kvalitet. I detta syfte** bör det säkerställas att de erforderliga bedömningarna kombineras **genom ett gemensamt eller samordnat förfarande** för att förhindra onödigt dubbelarbete. **Dessutom** bör det säkerställas att projektansvariga företag och behöriga myndigheter uttryckligen kommer överens om den kombinerade bedömningens omfattning innan den utförs för att undvika onödig uppföljning. **Slutligen bör det säkerställas att de projektansvariga företagen inom ramen för dessa förfaranden samverkar med en enda myndighet.**

- (34) Markanvändningskonflikter kan hindra att projekt för kritiska råvaror sätts i drift. Väl utformade planer, inbegripet samhällsplanering och zonindelning, där hänsyn tas till potentialen att genomföra projekt för kritiska råvaror och vars potentiella miljökonsekvenser bedöms, kan bidra till en avvägning mellan samhällsnytta och allmänintressen, minska konfliktriskerna och påskynda hållbar driftsättning av **projekt för kritiska råvaror** i unionen. Ansvariga nationella, regionala och lokala myndigheter bör därför överväga att **inkludera bestämmelser om projekt för kritiska råvaror** när de utvecklar sådana planer. **Detta påverkar inte befintliga krav på att bedöma sådana planers potentiella miljökonsekvenser eller bedömningarnas erforderliga kvalitet.**

- (35) Inom unionen har projekt för kritiska råvaror ofta svårt att få tillgång till finansiering. Marknaderna för kritiska råvaror kännetecknas ofta av hög prisvolatilitet, långa ledtider, stark koncentration och bristande insyn. Dessutom kräver finansiering av sektorn omfattande expertkunskaper som de finansiella institutionerna ofta saknar. För att avhjälpa dessa faktorer och bidra till en stabil och trygg försörjning av strategiska råvaror, bör medlemsstaterna och kommissionen underlätta tillgång till finansiering och administrativt stöd.

- (36) En stark *europaisk* värdekedja är *nödvändig för att säkerställa försörjningstryggheten för att skydda den inre marknadens funktion, och en ökning av kapaciteten kan endast uppnås med tillräckliga ekonomiska resurser, varav en del kan komma från befintliga unionsfonder. Projekt för kritiska råvaror, inbegripet strategiska projekt, kan vara berättigade till stöd från sådana fonder om kraven i respektive program är uppfyllda, till exempel när det gäller geografisk lokalisering, miljön eller deras bidrag till innovation. Relevanta fonder inbegriper sammanhållningspolitiska program, såsom Europeiska regionala utvecklingsfonden, vars bidrag för att främja regional sammanhållning kan göra det möjligt för små och medelstora företag att utveckla innovativa projekt, till exempel kopplade till minskad energianvändning vid förädling av råvaror. Fonden för en rättvis omställning kan också användas för att stödja sådana typer av projekt i den mån de bidrar till att minska de sociala och ekonomiska kostnader som den gröna omställningen medför. Dessutom kan faciliteten för återhämtning och resiliens, särskilt REPowerEU-kapitlet, som är inriktat på energitrygghet och diversifiering av energiförsörjningen, mobiliseras för att stödja projekt inom till exempel materialåtervinning eller återvinning av råvaror.*

*Innovationsfonden, vars mål framför allt är att driva ren och innovativ teknik in på marknaden, kan ge bidrag för att till exempel möjliggöra utveckling av råvarors materialåtervinningskapacitet med koppling till koldioxidsnål teknik. InvestEU är unionens flaggskeppsprogram för att främja investeringar, särskilt i den gröna och den digitala omställningen, genom att tillhandahålla finansiering och tekniskt stöd. Genom användningen av blandfinansieringsmekanismer bidrar InvestEU till att locka ytterligare offentligt och privat kapital. Kommissionen kommer att samarbeta med genomförandepartnerna ■ för att ■ expandera stödet till och investeringarna i relevanta projekt, i överensstämmelse med de gemensamma målen i förordning (EU) 2021/523<sup>15</sup> och den här förordningen. Slutligen kan projekt i tredjeländer som bidrar till att diversifiera unionens försörjning stödjas genom relevanta fonder, såsom instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete och Europeiska fonden för hållbar utveckling plus.*

■

---

<sup>15</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 64, 26.3.2021, s. 30).

- (37) För att råda bot på begränsningarna i de för närvarande ofta splittrade offentliga och privata investeringarna och underlätta integration och avkastning bör kommissionen, medlemsstaterna och de projektansvariga bankerna bättre samordna och skapa samverkansfördelar mellan befintliga finansieringsprogram på unionsnivå och nationell nivå och säkerställa bättre samordning och samarbete med industrin och centrala aktörer i den privata sektorn. För det ändamålet bör en särskild arbetsgrupp i nämnden med experter från medlemsstaterna och kommissionen och från berörda offentliga finansiella institutioner inrättas. Denna arbetsgrupp bör diskutera individuella finansieringsbehov hos strategiska projekt och deras befintliga finansieringsmöjligheter för att ge projektansvariga företag förslag på hur de bäst kan få tillgång till befintliga finansieringsmöjligheter. När nämnden diskuterar och lämnar rekommendationer om finansiering av strategiska projekt i tredjeländer bör den särskilt beakta strategin Global Gateway<sup>16</sup>.

---

<sup>16</sup> *Gemensamt meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken Global Gateway (JOIN(2021)0030).*

- I**
- (38) Privata investeringar från företag, finansiella investerare och förhandköpare har avgörande betydelse. Om enbart privata investeringar inte är tillräckliga kan driftsättningen av projekt i värdekedjan för kritiska råvaror kräva offentligt stöd i form av exempelvis garantier, lån eller kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital. Sådant offentligt stöd kan utgöra statligt stöd. Stödet **bör** ha en stimulans effekt och vara nödvändigt, lämpligt och proportionerligt. De befintliga riktlinjerna för statligt stöd, som nyligen setts över på djupet i enlighet med målen för den gröna och den digitala omställningen, ger gott om möjligheter att stödja investeringar i värdekedjan för kritiska råvaror, förutsatt att vissa villkor iakttas.
- (39) Offentligt stöd används för att hantera specifika, angivna marknadsmisslyckanden eller icke-optimala investeringssituationer på ett proportionellt sätt, och åtgärderna bör inte överlappa eller tränga ut privat finansiering eller snedvrیدا konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ha ett tydligt mervärde för unionen.

(40) De volatila priserna på flera strategiska råvaror, som förvärras av de begränsade möjligheterna att prissäkra dem på terminsmarknaderna, innebär hinder för såväl projektansvariga företag som vill finansiera projekt för strategiska råvaror som konsumenter i senare led som vill ha stabila, förutsägbara priser för viktiga insatsvaror. För att minska osäkerheten kring framtida priser på strategiska råvaror **och därmed begränsa leveransrisken för att skydda den inre marknadens funktion** är det nödvändigt att inrätta ett system som låter både berörda förhandköpare och företag som är projektansvariga för strategiska projekt lägga köp- eller säljanbud och knyta kontakter om anbuden är potentiellt kompatibla.

I

- (41) Den befintliga kunskapen om och kartläggningen av unionens råvaruförekomster härstammar från en tid när en tryggad försörjningen av kritiska råvaror för utveckling av strategisk teknik inte var en prioritering. ***Brist på uppdaterad geologisk information om kritiska råvaror i unionen kan undergräva utvecklingen av utvinningsprojekt och därmed försvaga insatserna för att minska leveransrisken och skydda den inre marknadens funktion.*** För att inhämta och uppdatera information om förekomster av kritiska råvaror bör medlemsstaterna, ***när så är relevant med tanke på de geologiska förhållandena,*** utarbeta nationella ***kartlägningsprogram*** för allmänt undersökningsarbete för kritiska råvaror ***och de viktigaste mineraler som de utvinns tillsammans med.*** Detta bör inbegripa åtgärder såsom ***geologisk kartläggning,*** geokemiska kampanjer, geovetenskapliga undersökningar samt ombehandling av befintliga geovetenskapliga dataset. ***Detta ökar sannolikheten för att nya fyndigheter lokaliseras, vilket i sin tur bör stimulera investeringar i undersökningsarbete.***

*I programmen för undersökningsarbete bör man också överväga att använda nya undersökningsmetoder som gör det möjligt att identifiera förekomster på större djup än med konventionell teknik. För att underlätta utvecklingen av utvinningsprojekt bör medlemsstaterna offentliggöra viss grundläggande information som inhämtats under deras nationella program för undersökningsarbete, i förekommande fall med hjälp av infrastrukturen för rumslig information enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG<sup>17</sup>, och tillhandahålla mer detaljerad information på begäran. Kommissionen får utfärda riktlinjer för att främja ett harmoniserat format för undersökningsprogrammen.*

---

<sup>17</sup> *Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).*

- (42) Rymddata och rymdtjänster från jordobservation kan stödja satsningarna på hållbara värdekedjor för kritiska råvaror genom att tillhandahålla ett kontinuerligt informationsflöde, vilket kan vara användbart för verksamheter såsom övervakning och förvaltning av gruvområden, miljökonsekvensbedömningar, bedömningar av socioekonomiska konsekvenser och undersökningsarbete avseende mineralresurser. Eftersom jordobservation även kan tillhandahålla data om avlägsna och otillgängliga områden bör den i möjligaste mån tas i beaktande av medlemsstaterna när de utformar och genomför sina nationella program för undersökningsarbete.
- (43) Även om unionens värdekedja för kritiska råvaror måste förstärkas för tryggare råvaruförsörjning, kommer försörjningskedjorna för kritiska råvaror att förbli världsomspännande och utsatta för externa faktorer. Nyligen inträffade och pågående händelser såsom covid-19-krisen och det oprovocerade och omotiverade militära angreppet på Ukraina har visat hur sårbara några av unionens försörjningskedjor är för störningar. För att säkerställa att medlemsstaterna och det europeiska näringslivet kan föregripa leveransstörningar och hantera konsekvenserna av dem, bör åtgärder vidtas för att **stärka** övervakningskapaciteten, samordna strategiska lager och förstärka företagens beredskap.

(44) Medlemsstaterna har inte samma kapacitet för riskkartläggning och riskförebyggande, och alla medlemsstater har inte särskilda strukturer för övervakning av försörjningskedjorna för kritiska råvaror så att de kan informera företagen om eventuella risker för leveransstörningar. Även om vissa företag investerat i övervakning av försörjningskedjorna finns det dock andra som saknar kapacitet för det. Med tanke på att försörjningskedjorna för de kritiska råvarorna är världsomspännande och komplexa bör därför kommissionen utveckla en särskild resultattavla för övervakning av leveransriskerna för kritiska råvaror och säkerställa att den insamlade informationen är tillgänglig för myndigheter och privata aktörer och därigenom stärka synergieffekterna mellan medlemsstaterna. För att säkerställa att unionens värdekedjor är tillräckligt förberedda på eventuella leveransstörningar ***som sannolikt kommer att snedvrída konkurrensen och fragmentera den inre marknaden, exempelvis störningar orsakade av geopolitiska konflikter***, bör kommissionen utföra stresstest där den bedömer sårbarhet och utsatthet för leveransrisker i försörjningskedjorna för strategiska råvaror.

Medlemsstaterna bör bidra till testerna genom att i möjligaste mån genomföra stresstester via sina nationella försörjnings- och informationsorgan med ansvar för kritiska råvaror. Nämnden bör samordna kommissionens och medlemsstaternas genomförande av stresstesterna. Om ingen medlemsstat har förmåga att utföra ett stresstest för en viss strategisk råvara bör kommissionen själv genomföra det. ■ Kommissionen **bör** också föreslå strategier som myndigheter och privata aktörer kan vidta för att motverka leveransrisker, till exempel att bygga upp strategiska lager eller ytterligare diversifiera försörjningen. I syfte att insamla den information som krävs för övervakning och stresstester bör kommissionen samordna med den berörda ständiga arbetsgruppen vid nämnden, medan medlemsstaterna bör kartlägga och övervaka centrala marknadsaktörer ■ .

(45) Strategiska lager är ett viktigt sätt att motverka leveransstörningar, särskilt för råvaror. Även om det föreslagna krisinstrumentet för den inre marknaden möjliggör uppbyggnad av sådana lager om bevakningsläget för den inre marknaden aktiveras, är medlemsstaterna och företagen inte skyldiga att bygga upp sina strategiska lager innan en leveransstörning inträffar. Det finns inte heller någon unionsövergripande samordningsmekanism som möjliggör utveckling av en gemensam bedömning och analys av eventuella överlappningar och samverkansfördelar. Som ett första steg bör därför medlemsstaterna, med tanke på den rådande informationsbristen, förse kommissionen med information om *potentiella* strategiska lager, *och om det finns några, huruvida* de drivs av myndigheter eller ekonomiska aktörer för medlemsstaternas räkning. Informationen bör omfatta mängd i lager för varje strategisk råvara *på aggregerad nivå*, lagerhållningsprognoser samt regler och rutiner för lagren. Varje begäran bör vara proportionerlig, ta hänsyn till den kostnad och det arbete som krävs för att tillhandahålla uppgifterna samt inverkan på nationell säkerhet och omfatta rimliga tidsfrister för tillhandahållande av begärd information.

Information om ekonomiska aktörers lager kan bifogas analysen, även om det inte är fråga om en begäran om information om dessa. Kommissionen bör hantera uppgifterna på ett säkert sätt och bara offentliggöra information på aggregerad nivå. Som ett andra steg bör kommissionen på grundval av den insamlade informationen ta fram ett utkast till riktmärke för vad som kan anses vara en betryggande nivå av lager i unionen, med beaktande av unionens totala årliga förbrukning av de berörda strategiska råvarorna. Med utgångspunkt i en jämförelse mellan befintliga lager och totala nivåer i de strategiska lagren av strategiska råvaror i hela unionen bör nämnden med kommissionens samtycke kunna avge icke-bindande yttranden till medlemsstaterna om hur de kan öka konvergensen och uppmuntra dem att bygga upp strategiska lager. När nämnden gör detta bör den beakta behovet av att upprätthålla incitament för uppbyggnad av strategiska lager för de privata *eller offentliga* aktörer som använder strategiska råvaror.

- (46) För att *främja* ytterligare samordning bör kommissionen ombesörja nödvändiga samråd före medlemsstaternas deltagande i internationella forum där sådana strategiska lager kan komma att diskuteras, bland annat genom nämndens särskilda ständiga arbetsgrupp. För att stärka komplementariteten mellan denna förordning och andra övergripande eller sektorsspecifika instrument bör kommissionen också säkerställa att insamlad och sammanställd information överlämnas till bevaknings- eller krishanteringsmekanismer, exempelvis den rådgivande gruppen för det föreslagna krisinstrumentet för den inre marknaden, den europeiska nämnden för halvledare i den föreslagna förordningen om halvledare, Heras styrelse eller hälsokrisstyrelsen.

- (47) För att stora företag som tillverkar strategisk teknik i unionen med hjälp av strategiska råvaror ska vara tillräckligt förberedda inför leveransstörningar, bör de ***göra en riskbedömning av sina försörjningskedjor***. Detta säkerställer att de tar hänsyn till leveransrisker för strategiska råvaror och, ***vid behov***, utvecklar lämpliga begränsningsstrategier så att de är bättre förberedda i händelse av leveransstörningar. ***Sådana stora företag bör, som en del av riskbedömningen, kartlägga sina strategiska råvarors ursprung, analysera de faktorer som kan påverka deras försörjning och bedöma deras sårbarhet för leveransstörningar. Om sårbarheter upptäcks bör de identifierade stora företagen vidta åtgärder för att minska dem. Denna bedömning bör baseras på uppgifter som företag inhämtat från sina leverantörer och, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga, på uppgifter som är allmänt tillgängliga eller offentliggörs av kommissionen, i den mån det är möjligt.***
- Medlemsstaterna bör ha möjlighet att kräva att en rapport om den genomförda riskbedömningen överlämnas till företagets styrelse. För att ta hänsyn till behovet av att skydda handels- och affärshemligheter och begränsa exponeringen av företags sårbarheter bör denna rapport inte vara offentlig.***

Dessa åtgärder ***bör medföra*** att ytterligare ***hänsyn tas till*** kostnaderna för eventuella ***leveransstörningar, utan att definierade begränsningsstrategier föreskrivs.***

- (48) Många marknader för strategiska råvaror är inte helt transparenta och är koncentrerade på utbudssidan, vilket ökar säljarnas förhandlingsstyrka och driver upp priserna för köparna. För att bidra till att sänka priserna för företag etablerade i unionen bör kommissionen inrätta ett system som kan samla efterfrågan från intresserade köpare. ***För att undvika oproportionerliga effekter på konkurrensen på den inre marknaden bör kommissionen, i samråd med nämnden, göra en bedömning av systemets inverkan på marknaden för varje strategisk råvara som tillförs systemet.*** Vid utvecklingen av ett sådant system bör kommissionen beakta erfarenheterna av liknande verksamheter, särskilt gemensamma gasinköp enligt rådets förordning 2022/2576<sup>18</sup>. Alla åtgärder enligt denna mekanism bör vara förenliga med unionens konkurrenslagstiftning.

---

<sup>18</sup> ***Rådets förordning (EU) 2022/2576 av den 19 december 2022 om ökad solidaritet genom bättre samordning av gasinköp, tillförlitliga prisriktvärden och utbyte av gas över gränserna (EUT L 335, 29.12.2022, s. 1).***

- I
- (49) Bestämmelserna om övervakning och strategiska lager i den här förordningen innebär inte någon harmonisering av nationella lagar och andra författningar och ersätter inte befintliga mekanismer. Incitament för övervakning och riskberedskap bör överensstämja med unionens instrument. Därför kan instrument såsom förslaget om ett krisinstrument för den inre marknaden för att förebygga, mildra och reagera på en kris som påverkar den inre marknadens funktion och rådets förordning (EU) 2022/2372<sup>19</sup> om en ram för åtgärder som ska säkerställa försörjning av krisnödvändiga medicinska motåtgärder i händelse av ett hot mot folkhälsan på unionsnivå fortfarande vara tillämpliga på kritiska och strategiska råvaror i händelse av en kris eller ett hot av den omfattningen att råvaror omfattas av sådana instruments tillämpningsområde. Komplementaritet och samstämmighet mellan den här förordningen och krisinstrumenten bör säkerställas *av kommissionen* genom informationsutbyte *mellan respektive rådgivande organ och styrande organ som inrättats genom dessa krisinstrument.*

---

<sup>19</sup> *Rådets förordning (EU) 2022/2372 av den 24 oktober 2022 om en ram för åtgärder som ska säkerställa försörjning av krisnödvändiga medicinska motåtgärder i händelse av ett hot mot folkhälsan på unionsnivå (EUT L 314, 6.12.2022, s. 64).*

(50) De flesta kritiska råvarorna är metaller, som i princip kan materialåtervinnas hur många gånger som helst, om än ibland med försämrade egenskaper. Detta öppnar möjligheten att övergå till en verkligt cirkulär ekonomi under den gröna omställningen **och samtidigt öka tillgången på kritiska råvaror och därigenom bidra till att säkerställa försörjningstryggheten**. Efter en inledande fas med starkt ökande efterfrågan på kritiska råvaror för ny teknik, där utvinning och förädling av primära råvaror fortfarande utgör den dominerande källan, torde materialåtervinning **mer och mer** minska behovet av utvinning av primära råvaror och de därtill hörande konsekvenserna. **Detta bör göras samtidigt som en hög materialåtervinningskapacitet i unionen upprätthålls genom en stark marknad för sekundära kritiska råvaror**. I dag är dock graden av materialåtervinning för de flesta kritiska råvaror låg, **och avfallsflöden såsom batterier, elektrisk och elektronisk utrustning och fordon transporteras utanför unionen för materialåtervinning**. Systemen och tekniken för materialåtervinning **är** ofta inte ■ anpassade till dessa råvarors egenskaper. **Innovation spelar en viktig roll för att minska behovet av kritiska råvaror, minska riskerna för bristande tillgång och för att utveckla materialåtervinningsteknik så att man på ett korrekt och säkert sätt kan utvinna material från avfall**. Det krävs därför **snabba** åtgärder mot de olika faktorer som hämmar potentialen till cirkularitet.

- I
- (51) Medlemsstaterna har kvar betydande befogenheter i fråga om den cirkulära ekonomin, exempelvis när det gäller insamling och behandling av avfall. Dessa befogenheter bör utnyttjas för att öka andelen insamlat och materialåtervunnet material i avfallsströmmar med hög potential för återvinning av kritiska råvaror, ***däribland elektroniskt avfall***, exempelvis med hjälp av ekonomiska incitament såsom rabatter, premier eller pantsystem, ***samtidigt som den inre marknadens integritet bevaras. I syfte att öka användningen av sekundära kritiska råvaror skulle detta även kunna inbegripa differentierade avgifter för producentansvar, förutsatt att sådana avgifter finns i nationell rätt, för att gynna produkter som innehåller en större andel sekundära kritiska råvaror som återvunnits från avfall som materialåtervunnits i enlighet med de miljönormer som fastställs i unionsrätten. Sådana sekundära kritiska råvaror som återvunnits från avfall bör omfatta återvinning som utförts i enlighet med tredjeländers normer som erbjuder ett skydd som är likvärdigt med unionens normer.***

Medlemsstaternas myndigheter bör också göra en insats som köpare av kritiska råvaror och produkter som innehåller dem, och nationella forsknings- och innovationsprogram bör tillhandahålla avsevärda resurser för att öka kunskapen och förbättra tekniken för kritiska råvarors cirkularitet och materialeffektivitet. Slutligen bör medlemsstaterna främja återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall genom att förbättra tillgången till information och åtgärda juridiska, ekonomiska och tekniska hinder. En möjlig lösning är att medlemsstaterna överväger riskdelningsmekanismer mellan ekonomiska aktörer och medlemsstater för att främja återvinning från slutna avfallsanläggningar. ***Nämnden bör också underlätta utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna när det gäller utformningen och genomförandet av deras nationella program.***

█

- (52) Unionen har i många regioner en historia av råvaruutvinning och alltså betydande mängder utvinningsavfall i slutna anläggningar, som då deras ekonomiska betydelse tilltagit först helt nyligen i allmänhet inte analyserats med avseende på potentialen för kritiska råvaror. Återvinning av kritiska råvaror från avfallsanläggningar för utvinningsavfall kan **öka unionens kapacitet och samtidigt** skapa ekonomiska värden och sysselsättning i gamla gruvregioner, som ofta drabbats av avindustrialisering och nedgång. Bristen på uppmärksamhet kring och information om halterna av kritiska råvaror, särskilt i slutna avfallsanläggningar, utgör ett allvarligt hinder för tillvaratagandet av potentialen för kritiska råvaror i utvinningsavfall.
- (53) Återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall bör vara ett sätt att ta vara på avfallsanläggningarnas potential. I direktiv 2006/21/EG föreskrivs höga krav på skydd av miljön och människors hälsa i samband med hantering av avfall från utvinningsindustrin. Dessa höga krav bör visserligen bibehållas, men det är lämpligt att vidta kompletterande åtgärder för att i så hög grad som möjligt återvinna kritiska råvaror från utvinningsavfall.

- (54) De som driver avfallsanläggningar för utvinningsavfall, både befintliga och nya, bör genomföra en preliminär ekonomisk bedömning av återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall i anläggningen och från utvinningsavfall som uppstår. I enlighet med avfallshierarkin i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG<sup>20</sup> bör man prioritera att förebygga att avfall innehållande kritiska råvaror uppstår över huvud taget genom att de kritiska råvarorna separeras från de utvunna volymerna innan de blir till avfall. Vid denna bedömning bör de som driver anläggningarna insamla nödvändig information, inbegripet halter och mängder kritiska råvaror i utvinningsavfallet, och ta ställning till olika alternativ för processer, verksamheter och affärsarrangemang som låter kritiska råvaror återvinnas på ett lönsamt sätt. Denna skyldighet tillkommer utöver skyldigheterna i direktiv 2006/21/EG och de nationella författningar som införlivar den, och är direkt tillämplig. Vid genomförandet av skyldigheten bör driftsansvariga och behöriga myndigheter sträva efter att minimera den administrativa bördan och integrera förfarandena i möjligaste mån.

---

<sup>20</sup> *Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).*

- (55) För att råda bot på den rådande bristen på information om potentialen till kritiska råvaror i slutna avfallsanläggningar för utvinningsavfall bör medlemsstaterna inrätta en databas med all information av betydelse för att främja återvinning, särskilt mängder och halter av kritiska råvaror på avfallsanläggningen för utvinningsavfall, i överensstämmelse med unionens konkurrensregler. Informationen bör vara offentlig i ett användarvänligt digitalt format, som möjliggör åtkomst till mer detaljerad teknisk information. För att underlätta användarvänlig åtkomst till informationen kan medlemsstaterna exempelvis tillhandahålla en kontaktpunkt som möjliggör mer ingående kontakter med potentiella ansvariga för projekt för återvinning av kritiska råvaror. Databasen bör vara utformad så att potentiella projektansvariga företag enkelt kan hitta anläggningar med hög potential för lönsam återvinning. För att styra de begränsade resurserna rätt bör medlemsstaterna samla in information etappvis och bara genomföra den mer krävande informationsinsamlingen för de mest lovande anläggningarna. Informationsinsamlingen bör inriktas på att ge korrekt och representativ information om avfallsanläggningar för utvinningsavfall och ge den bästa möjliga bilden av potentialen att återvinna kritiska råvaror.

- (56) Permanentmagneter ingår i ett brett spektrum av produkter, där vindturbiner och elfordon är de viktigaste och snabbast växande tillämpningarna, men även andra produkter som magnetkameror, industrirobotar, lätta transportmedel, kylgeneratorer, värmepumpar, elmotorer, industriella elpumpar, tvättmaskiner, torktumlare, mikrovågsugnar, dammsugare och diskmaskiner innehåller betydande mängder som är värda att återvinna. ***När det gäller elmotorer bör de också omfattas när de ingår i andra produkter.*** De flesta permanentmagneter, särskilt de starkaste, innehåller kritiska råvaror såsom neodym, praseodym, dysprosium, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt. De kan materialåtervinnas, men det görs i dag i unionen endast i liten skala eller inom forskningsprojekt. Permanentmagneter bör därför prioriteras för ökad cirkularitet ***så att en andrahandsmarknad för permanentmagneter därmed främjas och försörjningen av kritiska råvaror tryggas.***

- (57) En förutsättning för effektiv materialåtervinning av magneter är att materialåtervinnarna har tillgång till nödvändig information om mängd, typ och kemisk sammansättning för magneterna i en produkt, läge och beläggning, lim och tillsatsmedel samt information om hur permanentmagneten *säkert* kan avlägsnas från produkten. För att materialåtervinning av magneter ska löna sig bör dessutom permanentmagneter i produkter som släpps ut på unionsmarknaden med tiden innehålla allt större andelar materialåtervunnet material. En minimiandel materialåtervunnet material skulle i ett första skede skapa öppenhet kring mängden material, men andelen bör fastställas efter en särskild bedömning av lämplig halt och sannolika konsekvenser.

(58) Kritiska råvaror som säljs på marknaden i unionen är ofta certifierade efter hur hållbar produktionen och försörjningskedjan är. Certifiering kan erhållas enligt ett brett spektrum av offentliga och privata certifieringssystem med varierande räckvidd och stringens, vilket riskerar att skapa förvirring beträffande arten och sanningsenligheten i påståenden om den relativa hållbarheten hos kritiska råvaror som släpps ut på unionens marknad enligt sådana certifieringar. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter om erkännande av certifieringssystem som kan anses ■ tillförlitliga, vilket ger en gemensam grund för myndigheter och marknadsaktörer att bedöma kritiska råvarors hållbarhet. Man bör endast erkänna certifieringssystem som ***innehåller bestämmelser om oberoende tredjepartskontroll och övervakning av efterlevnaden. När det gäller miljöskydd bör certifieringssystemen omfatta risker i samband med t.ex. luft, vatten, mark, biologisk mångfald och avfallshantering.***

***Kraven på alla hållbarhetsdimensioner bör säkerställa en hög nivå av socialt skydd och miljöskydd och vara förenliga med unionslagstiftningen eller de internationella instrument som förtecknas i bilaga III. För effektivitetens skull bör företag som är ansvariga för projekt som ansöker om erkännande som strategiskt projekt tillåtas förlita sig på deltagande i ett erkänt system som ett relevant bevis för att styrka att deras projekt bedrivs på ett hållbart sätt och därmed bidrar till en säker och hållbar försörjning av kritiska råvaror. När detta alternativ utnyttjas bör de system som det hänvisas till omfatta alla hållbarhetsdimensioner. När kommissionen erkänner sådana certifieringssystem bör den beakta de erfarenheter som gjorts vid bedömningen av certifieringssystem inom ramen för annan unionslagstiftning, särskilt när det gäller bedömningen av liknande system inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/821<sup>22</sup> och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542<sup>23</sup>.***

---

<sup>22</sup> ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/821 av den 17 maj 2017 om fastställande av skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan för unionsimportörer av tenn, tantal och volfram, malmer av dessa metaller, samt guld med ursprung i konfliktdrabbade områden och högriskområden (EUT L 130, 19.5.2017, s. 1).***

<sup>23</sup> ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 av den 12 juli 2023 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG (EUT L 191, 28.7.2023, s. 1).***

(59) Produktion av kritiska råvaror i olika led i värdekedjan har miljökonsekvenser på klimat, vatten, *mark*, fauna och flora. För att begränsa skadeverkningarna och ge incitament till mer hållbara kritiska råvaror bör kommissionen ges befogenhet att utveckla ett system för beräkning av de kritiska råvarornas miljöavtryck, inklusive en kontrollprocess, för att säkerställa att information om miljöavtrycket offentliggörs när kritiska råvaror släpps ut på marknaden i unionen *och underlätta kritiska råvarors cirkularitet*. Systemet bör bygga på vetenskapligt vedertagna bedömningsmetoder och relevanta internationella standarder för livscykelanalyser. Kravet att deklarerera en råvaras miljöavtryck bör bara tillämpas när det efter en särskild bedömning konstaterats att det skulle bidra till unionens klimat- och miljömål genom att underlätta anskaffning av kritiska råvaror med mindre miljöavtryck och inte i oproportionerligt hög grad skulle påverka handelsflödena *och de ekonomiska kostnaderna*.

När beräkningsmetoderna har antagits bör kommissionen utveckla prestandaklasser för kritiska råvaror och därigenom göra det möjligt för potentiella köpare att enkelt jämföra de tillgängliga råvarornas relativa miljöavtryck och styra marknaden i riktning mot mer hållbara råvaror. Säljare av kritiska råvaror bör säkerställa att deklARATIONEN om miljöavtryck är tillgänglig för kunderna. Öppenhet kring de relativa miljöavtrycken för kritiska råvaror som släpps ut på marknaden i unionen kan också bidra till annan politik på unionsnivå och nationell nivå, såsom incitament och kriterier för grön offentlig upphandling, vilket främjar produktion av kritiska råvaror med mindre miljöavtryck.

- (60) Metoderna för miljöavtryck utgör en relevant grund för utveckling av beräkningsregler. De bygger på vetenskapligt vedertagna bedömningsmetoder där hänsyn tas till den internationella utvecklingen och miljökonsekvenser ingår, inklusive klimatförändringar och konsekvenser för vatten, luft, mark, resurser, markanvändning och toxicitet.

- (61) Det bör säkerställas att ■ produkters eller råvarors överensstämmelse med krav på förbättrad cirkularitet för permanentmagneter och deklaration av kritiska råvarors miljöavtryck *bedöms av den ansvariga tillverkaren* innan de släpps ut på marknaden, och att dessa krav faktiskt genomdrivs av de behöriga nationella myndigheterna.
- Bestämmelserna om överensstämmelse och marknadskontroll i förordning (EU) 2019/1020<sup>24</sup> och *förordning (EU) 2023/... [förordningen om ekodesign för hållbara produkter enligt förslaget i COM(2022)0142]* är avsedda att hantera detta och bör därför även gälla för de kraven. *Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta delegerade akter för att komplettera denna förordning med avseende på att säkerställa att dessa bestämmelser i förekommande fall tillämpas inom ramen för denna förordning.* För att säkerställa att befintliga ramar utnyttjas på bästa sätt bör produkter som är föremål för typgodkännande enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858*<sup>25</sup> eller *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013*<sup>26</sup> kontrolleras genom det befintliga typgodkännandesystemet.
- (62) Kommissionen bör i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1025/2012 begära att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utarbetar europeiska standarder till stöd för den här förordningens mål.

---

<sup>24</sup> *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).*

<sup>25</sup> *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt upphävande av direktiv 2007/46/EG (EUT L 151, 14.6.2018, s. 1).*

<sup>26</sup> *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 av den 15 januari 2013 om godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar (EUT L 60, 2.3.2013, s. 52).*

(63) Unionen har ingått strategiska partnerskap om råvaror med tredjeländer för att genomföra 2020 års handlingsplan för kritiska råvaror. För att diversifiera försörjningen bör dessa insatser fortsätta. För att utveckla och säkerställa en enhetlig ram för framtida partnerskap bör medlemsstaterna och kommissionen i nämnden diskutera ■ bland annat huruvida befintliga partnerskap nått sina avsedda mål, vilka tredjeländer som bör prioriteras för nya partnerskap, vad partnerskapen bör omfatta och hur de samverkar med och har eventuella synergieffekter med medlemsstaternas bilaterala samarbete med de berörda tredjeländerna. ***Detta bör inte påverka rådets befogenheter enligt fördragen.*** Unionen bör eftersträva ömsesidigt gynnsamma partnerskap med framväxande marknader och utvecklingsekonomier, i enlighet med strategin Global Gateway, som bidrar till att diversifiera råvaruförsörjningskedjan och tillför mervärde till produktionen i de länderna.

(64) *Strategiska projekt i tredjeländer, särskilt där det inte finns något strategiskt partnerskap, kan vara särskilt riskfyllda för investerare och är ofta i hög grad beroende av politiskt stöd i mållandet. Denna situation kan avhjälpas genom ökad riskdelning mellan intresserade företag som agerar i unionens strategiska intresse. Därför bör stöd också ges för att göra det möjligt för företag, även när de agerar som konsortier, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 101 i fördraget, att få tillträde till marknader i tredjeländer som inte omfattas av ett strategiskt partnerskap eller ett frihandelsavtal. Sådant stöd kan inbegripa att tillhandahålla ett stödnätverk för att hjälpa dem att upprätta kontakter i det berörda tredjelandet och samla in information om lokala och regionala förhållanden.*

█

- (65) För att stödja genomförandet av uppgifter som rör utveckling och finansiering av strategiska projekt, program för undersökningsarbete, övervakningskapacitet och strategiska lager och för att ge lämpliga råd till kommissionen bör Europeiska nämnden för kritiska råvaror inrättas. Nämnden bör bestå av medlemsstaterna och kommissionen, och bör kunna låta andra parter delta som observatörer, *i synnerhet Europaparlamentet*. För att utveckla erforderlig expertis för genomförande av vissa uppgifter bör nämnden inrätta ständiga arbetsgrupper för finansiering, *allmänhetens acceptans*, undersökningsarbete, övervakning och strategiska lager samt *en för cirkularitet, resurseffektivitet och ersättning*, som bör fungera som ett nätverk och samla berörda nationella myndigheter och vid behov samråda med näringsliv, högskolor, civilsamhälle och andra relevanta intressenter. Nämndens rådgivning och yttranden bör vara icke-bindande, och avsaknad av sådan rådgivning eller sådana yttranden bör inte hindra kommissionen från att fullgöra sina åligganden enligt denna förordning.
- (66) Om inga framsteg görs mot målen, inbegripet riktmärkena för kapacitet och diversifiering, kan det tyda på ett behov av kompletterande åtgärder. Kommissionen bör därför övervaka framstegen mot målen.

- (67) För att den administrativa bördan på medlemsstaterna ska vara så lätt som möjligt, bör rapporteringskraven rationaliseras och kommissionen bör ta fram en mall som låter medlemsstaterna fullgöra sina åligganden att rapportera om projekt, undersökningsarbeten, övervakning och strategiska lager i ett enda regelbundet offentligt dokument, som kan vara konfidentiellt eller ha begränsad spridning.
- (68) För att säkerställa ett förtroendefullt och konstruktivt samarbete mellan behöriga myndigheter på unionsnivå och nationell nivå bör alla parter som är involverade i tillämpningen av denna förordning respektera sekretessen för information och data som de erhåller i utförandet av sina uppgifter. Kommissionen och de nationella behöriga myndigheterna, deras tjänstemän, anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters tillsyn samt tjänstemän vid andra myndigheter i medlemsstaterna bör inte röja upplysningar som de har inhämtat eller utbytt i enlighet med denna förordning och som är av sådant slag att de omfattas av tystnadsplikt. Detta bör också gälla Europeiska nämnden för kritiska råvaror. Uppgifterna bör behandlas och lagras i en säker miljö.

- (69) När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning<sup>27</sup>. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

---

<sup>27</sup> *Gemensam överenskommelse mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om delegerade akter som bifogas det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree\\_interinstit/2016/512/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj)).*

(70) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att (a) fastställa mallar för ansökningar om erkännande som strategiskt projekt, lägesrapporter om strategiska projekt, nationella program för undersökningsarbete samt medlemsstaternas rapportering om undersökningsarbete, övervakning, strategiska lager och cirkularitet, (b) fastställa vilka produkter, komponenter och avfallsströmmar som bör anses ha hög potential för återvinning av kritiska råvaror och c) fastställa kriterier och tillämpning av kriterier vid erkännande av system för kritiska råvarors hållbarhet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011<sup>28</sup>.

---

<sup>28</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, *ELI*: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

(71) För att säkerställa att åliggandena enligt denna förordning iakttas ■ bör företag som inte iakttar sina åligganden, bland annat om riskberedskap, projektrapportering och information om materialåtervinnbarhet, kunna bli föremål för sanktioner. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna fastställer effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i nationell rätt för överträdelse av denna förordning. ***Det är också nödvändigt att medlemsstaterna säkerställer att projektansvariga företag, i förekommande fall, har tillgång till administrativ eller rättslig prövning i enlighet med nationell rätt.***

(72) Kommissionen bör utföra en utvärdering av denna förordning. I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör denna utvärdering baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och EU-mervärde, vilka också bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Kommissionen bör till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning och framstegen mot att uppfylla målen för den, inbegripet riktmärkena för kapacitet och diversifiering. Kommissionen bör i rapporten också, med utgångspunkt i genomförandet av åtgärder för insyn i kritiska råvarors miljöavtryck, bedöma lämpligheten med att fastställa gränsvärden som är relaterade till miljöavtryck. ***Kommissionen bör också utvärdera behovet av riktmärken för 2040 och 2050 och av enskilda strategiska råvaror, överensstämmelsen mellan unionens miljölagstiftning och denna förordning, särskilt när det gäller de strategiska projektens prioriterade status, effekterna av det gemensamma inköpssystem som inrättats i enlighet med artikel 25 på konkurrensen på den inre marknaden och lämpligheten av att införa ytterligare åtgärder för att öka insamlingen, sorteringen och bearbetningen av avfall, särskilt för metallskrot.***

- (73) I den utsträckning åtgärderna enligt denna förordning utgör statligt stöd, bör bestämmelserna om sådana åtgärder inte påverka tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.
- (74) Eftersom målen med denna förordning, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion genom att inrätta en ram för att säkerställa unionens tillgång till trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror, inte kan uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna själva utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, endast kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

# Kapitel 1

## Allmänna bestämmelser

### Artikel 1

#### Innehåll och mål

1. Det allmänna syftet med denna förordning är att förbättra den inre marknadens funktionssätt genom att inrätta en ram för att säkra unionens tillgång till en trygg, **resilient** och hållbar försörjning av kritiska råvaror, ***bland annat genom att främja effektivitet och cirkularitet längs hela värdekedjan.***
2. För att uppnå det allmänna mål som avses i punkt 1 ***fastställs i denna förordning åtgärder som syftar*** till följande:
  - a) ***Att minska risken för leveransstörningar i samband med kritiska råvaror som sannolikt kommer att snedvrیدا konkurrensen och fragmentera den inre marknaden, särskilt genom att identifiera och stödja strategiska projekt som bidrar till att minska beroendet och diversifiera importen och genom att göra insatser för att stimulera tekniska framsteg och resurseffektivitet i syfte att dämpa den förväntade ökningen av förbrukningen av kritiska råvaror i unionen.***

- 
- b) Att förbättra unionens förmåga att övervaka och minska leveransrisken i samband med kritiska råvaror.
  - c) Att säkerställa fri rörlighet för kritiska råvaror och produkter som innehåller kritiska råvaror som släpps ut på unionsmarknaden och samtidigt säkerställa en hög nivå av miljöskydd *och hållbarhet, bland annat* genom att förbättra deras cirkularitet ■ .
-

## Artikel 2

### Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. råvara: ett ämne i förädlad eller oförädlad tillstånd som används som insatsvara vid tillverkning av mellanprodukter eller slutprodukter, med undantag för ämnen som huvudsakligen används som livsmedel, foder eller bränsle.
2. kritisk råvara: råvara enligt definitionen i artikel 4.
3. strategisk råvara: råvara enligt definitionen i artikel 3.
4. råvaruvärdekedja: all verksamhet och alla processer som ingår i undersökningsarbete, utvinning, förädling och materialåtervinning av råvaror.
5. undersökningsarbete: all verksamhet som syftar till att identifiera och fastställa egenskaperna hos mineralförekomster.

6. utvinning: ■ utvinning av malmer, mineraler och växtprodukter från den ursprungliga källan *som en huvudprodukt eller en biprodukt*, även från mineralförekomster under jord, mineralförekomster i *och från* vatten, havsvatten och träd.
7. unionens utvinningskapacitet: ett aggregat av de maximala årliga produktionsvolymerna för utvinningsverksamhet som bedrivs i unionen avseende malm, mineraler, växtprodukter och koncentrat som innehåller strategiska råvaror, inklusive förädlingsverksamhet som vanligtvis bedrivs på eller nära utvinningsplatsen.
8. *mineralförekomst: ett enskilt mineral eller en kombination av mineraler som förekommer i en massa eller fyndighet av potentiellt ekonomiskt intresse.*
9. mineralreserver: alla mineralförekomster som är ekonomiskt lönsamma att utvinna *i en viss marknadskontext.*

- 10.** förädling: alla fysiska, kemiska och biologiska processer som ingår i omvandlingen av en råvara från malm, mineraler, växtprodukter eller avfall till rena metaller, legeringar eller andra ekonomiskt användbara former, ***bland annat men inte bara anrikning, separation, smältning och raffinering, dock inte metallbearbetning och vidare omvandling till mellan- och slutprodukter.***
- 11.** unionens förädlingskapacitet: ett aggregat av de maximala årliga produktionsvolymerna för förädlingsverksamhet för strategiska råvaror som bedrivs i unionen, med undantag av sådan verksamhet som vanligtvis bedrivs på eller nära utvinningsplatsen.
- 12.** materialåtervinning: ***materialåtervinning i den mening som avses i direktiv 2008/98/EG.***
- 13.** unionens materialåtervinningskapacitet: ett aggregat av de maximala årliga produktionsvolymerna inom materialåtervinningsverksamhet som bedrivs i unionen för att erhålla strategiska råvaror, ***efter upparbetning,*** inklusive sortering och förbehandling av avfall och förädling till sekundära råvaror.

14. årlig förbrukning av strategiska råvaror: ett aggregat av strategiska råvaror i förädlad form som förbrukas av företag som är etablerade i unionen, med undantag för strategiska råvaror som ingår i mellanprodukter eller slutprodukter som släpps ut på unionsmarknaden.
15. leveransrisk: leveransrisk beräknad i enlighet med bilaga II.
- 
16. ***projekt för kritiska råvaror: varje planerad anläggning eller planerad betydande utvidgning eller ändrad användning av en befintlig anläggning som är verksam inom utvinning, förädling eller materialåtervinning av kritiska råvaror enligt definitionen i artikel 4.***
17. förhandsköpare: ett företag som har ingått ett offtake-avtal med ett projektansvarigt företag.

- 18.** offtake-avtal: varje avtal mellan ett företag och ett projektansvarigt företag som antingen innehåller ett åtagande från företagets sida att anskaffa en andel av de råvaror som produceras inom ramen för ett specifikt råvaruprojekt under en viss tidsperiod eller ett åtagande från det projektansvariga företaget att ge företaget möjlighet att göra detta.
- 19.** projektansvarigt företag: varje företag eller konsortium av företag som utvecklar ett råvaruprojekt.
- 20.** process för tillståndsgivning: en process som omfattar alla relevanta ■ tillstånd för att ■ bygga och driva ■ projekt *för kritiska råvaror*, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som även omfattar alla ■ ansökningar och förfaranden, från *bekräftelsen på att ansökan är fullständig* till meddelandet om det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet från den ansvariga *gemensamma kontaktpunkt* som avses i artikel 9.1.

21. övergripande beslut: beslut eller samling beslut av myndigheter i en medlemsstat ■ , där det avgörs om ett projektansvarigt företag ska få tillstånd att genomföra ett råvaruprojekt, utan att det påverkar ett beslut som fattas inom ramen för ett ■ överklagandeförfarande.
22. ***nationellt program: ett nationellt program eller en samling program som omfattar hela territoriet och som utarbetas och antas av nationella och regionala myndigheter.***
23. allmänt undersökningsarbete: undersökningsarbete på nationell eller regional nivå, med undantag för riktat undersökningsarbete.
24. riktat undersökningsarbete: en detaljerad undersökning av en enskild mineralförekomst.

■

25. karta över metallogena områden: en karta som visar områden som sannolikt innehåller mineralförekomster av en viss råvara.
26. leveransstörning: en oväntad betydande minskning av tillgången på en råvara eller en betydande ökning av priset på en råvara ***utöver normal prisvolatilitet på marknaden.***
27. råvaruförsörjningskedja: alla verksamheter och processer i råvaruvärdekedjan fram till den punkt där en råvara används som insatsvara vid tillverkning av mellan- eller slutprodukter.
28. begränsningsstrategier: strategier som en ekonomisk aktör utvecklat för att begränsa sannolikheten för leveransstörning i sin försörjningskedja eller för att mildra de skador som orsakas av en sådan störning i dess ekonomiska verksamhet.
29. centrala marknadsaktörer: ***företag i unionens försörjningskedja för kritiska råvaror samt företag i senare led vilka förbrukar kritiska råvaror och vilkas tillförlitliga drift är av väsentlig betydelse för försörjningen av kritiska råvaror.***

30. strategiskt lager: en mängd av en viss råvara i vilken form som helst som lagras av en offentlig eller privat aktör för att frigöras vid en leveransstörning.
31. stort företag: varje företag som hade i genomsnitt mer än 500 anställda och en global nettoomsättning på över 150 miljoner EUR under det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning har upprättats.
32. strategisk teknik: *nyckelteknik av stor betydelse* för den gröna och den digitala omställningen samt för försvars-, *flyg-* och rymdtillämpningar.
33. styrelse: det förvaltnings- eller övervakningsorgan som ansvarar för övervakningen av den verkställande ledningen i företaget eller, om det inte finns något sådant organ, den eller de personer som utför motsvarande uppgifter.
34. *avfall: avfall i den mening som avses i direktiv 2008/98/EG.*

35. insamling: *insamling i den mening som avses i direktiv 2008/98/EG.*
36. behandling: *behandling i den mening som avses i direktiv 2008/98/EG.*
37. återvinning: *återvinning i den mening som avses i direktiv 2008/98/EG.*
38. *återanvändning: återanvändning i den mening som avses i direktiv 2008/98/EG.*
39. utvinningsavfall: utvinningsavfall i den mening som avses i direktiv 2006/21/EG.
40. avfallsanläggning för utvinningsavfall: avfallsanläggning i den mening som avses i direktiv 2006/21/EG.
41. preliminär ekonomisk bedömning: en begreppsmässig bedömning i ett tidigt skede av den potentiella ekonomiska bärkraften hos ett råvaruprojekt för återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall.

42. magnetkamera: icke-invasiv medicinteknisk produkt som använder magnetiska fält för att framställa anatomiska bilder eller annan produkt som använder magnetiska fält för att framställa bilder av ett objekts insida.
43. vindenergigenerator: den del av en land- eller havsbaserad vindturbin som omvandlar rotorns mekaniska energi till elektrisk energi.
44. industrirobot: en automatiskt styrd, omprogrammerbar, multifunktionell manipulator, programmerbar längs tre eller flera axlar, som kan vara fast eller mobil för användning i industriella automatiseringstillämpningar.
45. motorfordon: varje typgodkänt fordon i kategorierna M eller N i den mening som avses i förordning (EU) 2018/858.
46. lätt transportmedel: varje *lätt* hjulförsett fordon som kan drivas med enbart sin elmotor eller med en kombination av motor och mänsklig kraft, inklusive elskotrar, elcyklar och typgodkända fordon i kategori L i den mening som avses i förordning (EU) nr 168/2013.

47. kylgenerator: den del av ett kylsystem som genererar en temperaturskillnad som möjliggör upptag av värme från det utrymme eller den process som ska kylas, med hjälp av en eldriven ångkompressionscykel.
48. värmepump: den del av ett värmesystem som genererar en temperaturskillnad som möjliggör värmeförsörjning till det utrymme eller den process som ska värmas, med hjälp av en eldriven ångkompressionscykel.
49. elmotor: en apparat som omvandlar elektrisk ineffekt till mekanisk uteffekt *i form av rotation, där rotationshastigheten och vridmomentet beror på faktorer som inbegriper matningsspänningens frekvens och antalet poler i motorn*, med en märkeffekt som är minst 0,12 kW.
50. automatisk tvättmaskin: en tvättmaskin där tvätten sköts helt och hållet av tvättmaskinen utan att användaren behöver ingripa medan programmet körs.

51. torktumlare: en apparat som torkar textilier i en roterande trumma genom vilken varmluft passerar.
52. mikrovågsugn: en apparat som är avsedd att användas för uppvärmning av livsmedel med hjälp av elektromagnetisk energi.
53. dammsugare: en apparat som avlägsnar smuts från den yta som ska rengöras med hjälp av en luftström alstrad av ett undertryck som skapas i apparaten.
54. diskmaskin: en maskin som diskar och sköljer bordsartiklar.
55. permanentmagnet: en magnet som behåller sin magnetism efter att ha avlägsnats från ett externt magnetfält.
56. databärare: en linjär streckkodssymbol, en tvådimensionell symbol eller något annat automatiskt dataupptagningsmedium för identifiering som kan läsas av en anordning.

57. unik produktbeteckning: en unik teckensträng för identifiering av produkter.
58. beläggning på magnet: ett materialskikt som i allmänhet används för att skydda magneter mot korrosion.
59. avlägsnande: manuell, mekanisk, kemisk, termisk eller metallurgisk hantering som resulterar i att de berörda komponenterna eller materialen kan identifieras som ett separat utgående flöde eller del av ett utgående flöde.
60. materialåtervinnare: varje fysisk eller juridisk person som utför materialåtervinning i en godkänd anläggning.
61. tillhandahållande på marknaden: leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.

- 62.** typ av kritisk råvara: en kritisk råvara som släpps ut på marknaden och som skiljer sig från andra kritiska råvaror med avseende på förädlingsstadium, kemisk sammansättning, geografiskt ursprung eller produktionsmetod.
- 63.** utsläppande på marknaden: det första tillhandahållandet av en produkt på unionens marknad.
- 64.** bedömning av överensstämmelse: process där det visas om kraven i artikel 27, 28 eller 34 har uppfyllts.

65. strategiskt partnerskap: ett åtagande mellan unionen och ett tredjeland *eller utomeuropeiska länder och territorier* att öka samarbetet när det gäller råvaruvärdekedjan, som inrättas genom ett icke-bindande instrument där det fastställs konkreta åtgärder av ömsesidigt intresse *som underlättar fördelaktiga resultat för båda parter.*
66. *flerpartsstyrning: en formell, meningsfull och betydande roll för flera typer av berörda parter, däribland åtminstone det civila samhället, i systemets beslutsfattande, vilken dokumenteras i form av ett mandat, en uppdragsbeskrivning eller något annat bevis som bekräftar eller stöder flerpartsföreträdarnas delaktighet i systemet.*

## Kapitel 2

### Kritiska och strategiska råvaror

#### Artikel 3

##### Förteckning över strategiska råvaror

1. ***De råvaror som förtecknas i avsnitt 1 i bilaga I ska betraktas som strategiska råvaror även i oförädlad form, i varje förädlingsstadium och även när de förekommer som en biprodukt av andra utvinnings-, förädlings- eller materialåtervinningsprocesser.***
2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att ändra avsnitt 1 i bilaga I genom att uppdatera förteckningen över strategiska råvaror.

En uppdaterad förteckning över strategiska råvaror ska innehålla de råvaror som bedöms ha störst strategisk betydelse och högst prognostiserad efterfrågetillväxt och som det är svårast att öka produktionen av. Den strategiska betydelsen, den förväntade efterfrågetillväxten och svårigheten att öka produktionen ska fastställas i enlighet med avsnitt 2 i bilaga I.

3. Kommissionen ska se över och vid behov uppdatera förteckningen över strategiska råvaror senast den [Publicationsbyrån, för in datum: *tre* år efter den dag då denna förordning träder i kraft], och därefter vart *tredje* år. ***På nämndens begäran, på grundval av övervakning och stresstester i enlighet med denna förordning, ska kommissionen se över och när så är lämpligt uppdatera förteckningen när som helst, utöver de regelbundna översynerna.***
  
4. ***Som ett led i den första uppdateringen av förteckningen i enlighet med punkt 3 ska kommissionen, på grundval av sin bedömning i enlighet med avsnitt 2 i bilaga I samt punkt 2, särskilt bedöma huruvida syntetisk grafit ska finnas kvar i förteckningen över strategiska råvaror.***



## Artikel 4

### Förteckning över kritiska råvaror

1. ***De råvaror som förtecknas i avsnitt 1 i bilaga II ska betraktas som kritiska råvaror även i oförädlad form, i varje förädlingsstadium och även när de förekommer som en biprodukt av andra utvinnings-, förädlings- eller materialåtervinningsprocesser.***
2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att ändra avsnitt 1 i bilaga II genom att uppdatera förteckningen över kritiska råvaror.

En uppdaterad förteckning över kritiska råvaror ska omfatta de strategiska råvaror som förtecknas i avsnitt 1 i bilaga I samt alla andra råvaror som når eller överskrider de tröskelvärden för både ekonomisk betydelse och leveransrisk som avses i punkt 3. Ekonomisk betydelse och leveransrisk ska beräknas i enlighet med avsnitt 2 i bilaga II.

3. Tröskelvärdena ska vara 1 för leveransrisk och 2,8 för ekonomisk betydelse.
4. Kommissionen ska se över och vid behov uppdatera förteckningen över kritiska råvaror *i enlighet med punkt 2* senast den [Publikationsbyrån, för in datum: *tre* år efter den dag då denna förordning träder i kraft], och därefter *minst* vart *tredje* år.

## Kapitel 3

### Förstärkning av unionens råvaruvärdekedja

#### Avsnitt 1

#### Strategiska projekt

##### *Artikel 5*

##### *Riktmärken*

*Kommissionen och medlemsstaterna ska stärka de olika leden i värdekedjan för strategiska råvaror genom åtgärderna i detta kapitel i följande syften:*

- a) Att säkerställa att unionens kapacitet för varje strategisk råvara ökar betydligt till 2030, så att unionens kapacitet sammantaget närmar sig eller når följande riktmärken:*
  - i) Unionens utvinningskapacitet gör det möjligt att utvinna malm, mineraler eller koncentrat som behövs för att producera minst 10 % av unionens årliga förbrukning av strategiska råvaror, i den mån unionens reserver tillåter detta.*

- ii) Unionens förädlingskapacitet, även för alla mellanliggande förädlingssteg, gör det möjligt att producera minst 40 % av unionens årliga förbrukning av strategiska råvaror.*
  - iii) Unionens materialåtervinningskapacitet, även för alla mellanliggande materialåtervinningssteg, gör det möjligt att producera minst 25 % av unionens årliga förbrukning av strategiska råvaror och gör det möjligt att materialåtervinna avsevärt större mängder av varje strategisk råvara i avfall.*
- b) Att diversifiera unionens import av strategiska råvaror i syfte att säkerställa att unionens årliga förbrukning av varje strategisk råvara i alla relevanta förädlingsstadier senast 2030 kan förlita sig på import från flera tredjeländer, av vilka inget står för mer än 65 % av unionens årliga förbrukning.*

4. *Kommissionen och medlemsstaterna ska göra insatser för att stimulera tekniska framsteg och resurseffektivitet i syfte att dämpa den förväntade ökningen av förbrukningen av kritiska råvaror i unionen så att den stannar under den referensprognos som avses i artikel 44.1 genom de relevanta åtgärder som anges i detta avsnitt och i avsnitt 1 i kapitel V.*

*Senast den 1 januari 2027 ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 38 för att komplettera denna förordning genom att föreskriva riktmärken för unionens materialåtervinningskapacitet uttryckt som en andel av de strategiska råvaror som finns tillgängliga i de relevanta avfallsflödena.*

*För detta ändamål ska det i den delegerade akten anges vilka avfallsflöden och strategiska råvaror i dessa som det finns tillräckliga uppgifter om i fråga om avfallsvolymer och deras innehåll av strategiska råvaror – baserat på rapporteringskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon<sup>29</sup>, direktiv 2008/98/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU<sup>30</sup> och förordning (EU) 2023/1542 – så att unionens materialåtervinningskapacitet kan uppskattas som en andel av de strategiska råvaror som ingår i de relevanta avfallsflödena.*

---

<sup>29</sup> *Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).*

<sup>30</sup> *Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (omarbetning) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).*

*Därutöver ska den delegerade akten innehålla ett riktmärke för unionens materialåtervinningskapacitet baserat på materialåtervinningskapaciteten för varje strategisk råvara i de relevanta avfallsflöden som identifierats i enlighet med andra stycket.*

*Kommissionen ska fastställa nivån på materialåtervinningskapaciteten enligt tredje stycket baserat på följande beståndsdelar:*

- a) Unionens nuvarande materialåtervinningskapacitet uttryckt som en andel av de strategiska råvaror som finns tillgängliga i de relevanta avfallsflödena.*

- b) *I vilken utsträckning strategiska råvaror kan återvinnas från dessa avfallsflöden, med beaktande av den tekniska och ekonomiska genomförbarheten.*
- c) *Andra mål som fastställs i annan unionslagstiftning av relevans för återvinning av strategiska råvaror från avfall.*

*Kommissionen ges befogenhet att uppdatera den delegerade akten om det till följd av den bedömning som avses i artikel 46.1a framkommer information om avfallsvolymer och innehållet av strategiska råvaror i fler avfallsflöden.*

## Artikel 6

### Kriterier för erkännande av strategiska projekt

1. Efter en ansökan från det projektansvariga företaget och i enlighet med förfarandet i artikel 7 ska kommissionen erkänna ett råvaruprojekt som strategiskt projekt om det uppfyller följande kriterier:
- a) Projektet ska på ett meningsfullt sätt bidra till att trygga unionens försörjning av strategiska råvaror.
  - b) Projektet är eller kommer att bli tekniskt genomförbart inom en rimlig tidsram och projektets förväntade produktionsvolym kan uppskattas med tillräcklig tillförlitlighet.

- c) Projektet skulle genomföras på ett hållbart sätt, särskilt när det gäller övervakning, förebyggande och minimering av miljöpåverkan, **förebyggande och minimering av socialt negativa konsekvenser genom** användning av socialt ansvarsfulla metoder, inbegripet respekt för mänskliga rättigheter, **urbefolkningars rättigheter** och arbetstagar rättigheter, **särskilt i händelse av tvångsflyttningar**, potential för arbetstillfällen av god kvalitet och meningsfullt samarbete med lokalsamhällen och relevanta arbetsmarknadsparter, och användning av transparenta affärsmetoder med lämplig efterlevnadspolitik för att förebygga och minimera riskerna för negativa konsekvenser för hur den offentliga förvaltningen fungerar, inbegripet korruption och mutor.
- d) För projekt i unionen gäller att inrättandet, driften eller produktionen av projektet skulle ha gränsöverskridande fördelar utanför den berörda medlemsstaten, även för sektorer i senare led.

- e) För projekt i tredjeländer som är tillväxtmarknader eller utvecklingsekonomier gäller att projektet skulle vara till ömsesidig nytta för unionen och det berörda tredjelandet genom att skapa mervärde i det landet.



2. Kommissionen ska bedöma om erkännandekriterierna i punkt 1 är uppfyllda i enlighet med de faktorer och bevis som anges i bilaga III.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att ändra bilaga III genom att anpassa de faktorer och bevis som ska beaktas vid bedömningen av uppfyllandet av erkännandekriterierna i punkt 1 till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, eller för att beakta antingen ändringar av den unionslagstiftning eller de internationella instrument som förtecknas i punkt 4 i bilaga III eller antagandet av ytterligare unionslagstiftning eller internationella instrument som är relevanta för uppfyllandet av det kriterium som avses i punkt 1 c.

3. Erkännandet av ett projekt som ett strategiskt projekt ska inte påverka de krav som är tillämpliga på det berörda projektet eller det projektansvariga företaget enligt internationell rätt, unionsrätten eller nationell rätt.



## Artikel 7

### Ansökan och erkännande

1. Ansökningar om erkännande av ett projekt för kritiska råvaror som strategiskt projekt ska lämnas in av det projektansvariga företaget till kommissionen. Ansökan ska innehålla följande:
  - a) Relevanta bevis avseende uppfyllandet av de krav som fastställs i artikel 6.1.
  - b) En klassificering av projektet enligt Förenta nationernas ramklassificering för resurser, styrkt av lämpliga bevis.
  - c) En tidsplan för genomförandet av projektet, inklusive en översikt över de tillstånd som krävs för projektet och status för motsvarande process för tillståndsgivning.

- d) En plan med åtgärder för att underlätta allmänhetens acceptans, inbegripet, när så är lämpligt, **åtgärder för att underlätta meningsfull involvering och aktivt deltagande av berörda grupper**, inrättande av kanaler för återkommande kommunikation med lokalsamhällen, organisationer, inklusive arbetsmarknadens parter, **och myndigheter samt** genomförande av medvetandehöjande kampanjer och informationskampanjer **och eventuella** begränsnings- och kompensationsmekanismer.
- e) **För projekt som kan påverka urbefolkningar: en plan med åtgärder för meningsfulla samråd med berörda urbefolkningar om förebyggande och minimering av negativa konsekvenser för urbefolkningarnas rättigheter, och i tillämpliga fall rättvis ersättning för dessa befolkningar, samt åtgärder för att ta fasta på resultaten av samråden. Om nationell rätt i det land vars territorium berörs av projektet innehåller bestämmelser om sådana samråd som anges ovan, och om samråden omfattar alla de aspekterna, får planen anpassas därefter.**

- f) Information om kontrollen över de företag som deltar i projektet, enligt definitionen i artikel 3.2 och 3.3 i rådets förordning (EG) nr 139/2004, **samt, om flera företag deltar, information om varje företags relativa deltagandet i projektet.**
- g) En affärsplan där projektets ekonomiska bärkraft utvärderas.
- h) En uppskattning av projektets potential att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet och projektets behov av kvalificerad arbetskraft samt **en arbetsplan för att stödja kompetenshöjning och omskolning och främja en inkluderande representation av arbetskraften.**
- i) **För projekt i tredjeländer eller i utomeuropeiska länder och territorier som inbegriper utvinning: en plan för att förbättra de berörda platsernas miljötillstånd efter det att utvinningen har upphört, i syfte att återställa det tidigare miljötillståndet med samtidig hänsyn till den tekniska och ekonomiska genomförbarheten.**

*j) För projekt som uteslutande avser förädling eller materialåtervinning i områden som är skyddade i enlighet med direktiv 92/43/EEG eller direktiv 2009/147/EG: en beskrivning av tekniskt lämpliga alternativa platser, som bedömts av det projektansvariga företaget, och angivande av varför de inte anses lämpliga för projektets placering.*

■

2. Kommissionen *ska* anta *en genomförandeakt* för att fastställa en *gemensam* mall som de projektansvariga företagen ska använda för de ansökningar som avses i punkt 1 *senast den [Publicationsbyrån, för in datum: sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft]*. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt 1 ska uttryckas. *Denna genomförandeakt* ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 39.2.

*Omfattningen av den dokumentation som krävs i den gemensamma mallen enligt första stycket ska vara rimlig.*

- Kommissionen ska bedöma de ansökningar som avses i punkt 1 genom en öppen ansökningsomgång med regelbundna brytdatum,*

*Kommissionen ska fastställa brytdatum minst fyra gånger om året. Det första brytdatumet ska fastställas senast den [Publicationsbyrå: för in datum: tre månader efter det att denna förordning har trätt i kraft].*

- *Kommissionen ska underrätta sökanden inom 30 dagar efter det tillämpliga brytdatumet om den anser att uppgifterna i ansökan är fullständiga. Om ansökan är ofullständig får kommissionen begära att sökanden lämnar de ytterligare uppgifter som krävs för att komplettera ansökan utan onödigt dröjsmål. I sådana fall ska kommissionen ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.*

5. *Kommissionen ska informera den europeiska nämnd för kritiska råvaror som avses i artikel 35 (nämnden) om alla ansökningar som anses vara fullständiga i enlighet med första stycket.*
6. *Nämnden ska sammanträda regelbundet i enlighet med artikel [35(xx)], på grundval av ett rättvist och öppet förfarande, diskutera och avge ett yttrande om huruvida de föreslagna projekten uppfyller kriterierna i artikel 6.1.*

*Kommissionen ska förse nämnden med sin bedömning av huruvida de föreslagna projekten uppfyller kriterierna i artikel 6.1 innan nämnden sammanträder enligt första stycket.*

7. *Kommissionen ska översända den fullständiga ansökan till den medlemsstat, det tredjeland eller de utomeuropeiska länder och territorier vars territorium berörs av ett föreslaget projekt.*

8. Om den medlemsstat vars territorium berörs av ett föreslaget projekt motsätter sig att det föreslagna projektet beviljas status som strategiskt projekt ska **projektet inte kunna få status som strategiskt projekt. Den berörda medlemsstaten ska lägga fram** de motiverade skälen **till detta under den diskussion som avses i punkt 6.**

För strategiska projekt i tredjeländer **eller utomeuropeiska länder och territorier** ska kommissionen dela den mottagna ansökan med det tredjeland vars territorium berörs av det föreslagna projektet. Kommissionen ska inte godkänna ansökan innan den fått ett uttryckligt godkännande från det berörda tredjelandet.

9. Kommissionen ska, med beaktande av det yttrande från nämnden som avses i punkt 6, anta sitt beslut om erkännande av projektet som strategiskt projekt inom **90 dagar efter det att den har bekräftat att ansökan är fullständig i enlighet med punkt 4** och ska underrätta sökanden om detta.

Kommissionens beslut ska vara **underbyggt och vederbörligen** motiverat. Kommissionen ska **översända sitt beslut till** nämnden **samt och till medlemsstat eller det tredjeland vars territorium berörs av projektet.**

10. ***I undantagsfall, om det krävs på grund av ansökans karaktär, komplexitet eller storlek, eller om det har kommit in för många ansökningar före ett visst brytdatum för att ansökan ska kunna behandlas inom den tidsfrist som avses i punkt 9, får kommissionen, efter en bedömning av varje enskilt fall och senast 20 dagar innan tidsfristen löper ut, förlänga tidsfristen med högst 90 dagar. I sådana fall ska kommissionen informera det projektansvariga företaget om skälen till förlängningen och om det datum då det skriftliga beslutet förväntas.***

■

11. Om kommissionen finner att ett strategiskt projekt inte längre uppfyller kriterierna i artikel 6.1, eller om erkännandet grundades på en ansökan som innehöll **så** felaktiga uppgifter **att det påverkar uppfyllandet av kriterierna i artikel 6.1**, får den, med beaktande av yttrandet från nämnden ■ , upphäva beslutet om att bevilja ett projekt status som strategiskt projekt.

*Innan kommissionen antar ett beslut om att upphäva denna status ska den delge det projektansvariga företaget skälen till detta beslut; det projektansvariga företaget ska ges möjlighet att svara, och kommissionen ska beakta det projektansvariga företags svar.*

12. Projekt som inte längre erkänns som strategiska projekt ska förlora alla rättigheter som har en koppling till den statusen enligt denna förordning.
13. *Strategiska projekt som inte längre uppfyller kriterierna i artikel 6.1 enbart på grund av en uppdatering av bilaga I ska få behålla sin status som strategiska projekt i tre år.*

## Artikel 8

### *Rapporterings- och informationsskyldigheter för strategiska projekt*

#### I

- I. Det projektansvariga företaget ska vartannat år, efter dagen för erkännandet som strategiskt projekt, lämna in en rapport till *kommissionen* med uppgifter om åtminstone följande:
  - a) Framsteg i genomförandet av projektet, särskilt när det gäller processen för tillståndsgivning.
  - b) I förekommande fall, orsaker till förseningar jämfört med den tidsplan som avses i artikel 7.1 c och en plan för att komma till rätta med förseningarna.

- c) Framsteg i finansieringen av projektet, inklusive information om offentligt ekonomiskt stöd.

***Kommissionen ska överlämna en kopia av rapporten till nämnden för att underlätta den diskussion som avses i artikel 7.6.***

- 2. ***Kommissionen får*** ■ från det projektansvariga företaget begära in ytterligare uppgifter som är relevanta för genomförandet av det strategiska projektet ***när det är nödvändigt för att ta reda på om det fortfarande uppfyller kriterierna i artikel 6.1.***
- 3. Det projektansvariga företaget ska underrätta kommissionen om
  - a) ändringar av projektet som påverkar uppfyllandet av kriterierna i artikel 6.1,
  - b) ändringar av kontrollen över de företag som deltar i projektet på lång sikt, jämfört med de uppgifter som avses i artikel 7.1 e.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa en mall som de projektansvariga företagen ska använda för de rapporter som avses i punkt **1 i denna artikel**. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt **1 i denna artikel** ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel **39.2**.

*I dessa genomförandeakter ska det föreskrivas en gemensam mall som omfattar all information som krävs för rapporten. Omfattningen av den dokumentation som anges i den gemensamma mallen ska vara rimlig.*

5. Det projektansvariga företaget ska upprätta och regelbundet uppdatera **företagets webbplats eller** en särskild projektwebbplats med information som är relevant **för lokalbefolkningen i syfte att främja allmänhetens acceptans för** det strategiska projektet, inbegripet information **åtminstone** om de miljömässiga **samt** sociala och ekonomiska konsekvenserna av och fördelarna med det strategiska projektet. Webbplatsen ska vara fritt tillgänglig för allmänheten och den ska vara tillgänglig på ett eller flera språk som lätt kan förstås av lokalbefolkningen.

## Avsnitt 2

### Process för tillståndsgivning

#### Artikel 9

##### ***Gemensam kontaktpunkt***

1. Senast den [Publikationsbyrån, för in datum: *nio* månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna ***inrätta eller utse en eller flera myndigheter som gemensamma kontaktpunkter. Om en medlemsstat inrättar eller utser flera gemensamma kontaktpunkter ska den säkerställa att det bara finns en gemensam kontaktpunkt för varje relevant administrativ nivå och led i värdekedjan för kritiska råvaror.***

2. *Om det finns flera gemensamma kontaktpunkter ska medlemsstaterna tillhandahålla en enkel, tillgänglig webbplats där alla gemensamma kontaktpunkter, samt deras adress och elektroniska kommunikationsmedel, är tydligt förtecknade och kategoriserade utifrån relevant administrativ nivå samt led i värdekedjan för kritiska råvaror. Webbplatsen får även ha sådant innehåll som tillhandahålls i enlighet med artikel 18.*
3. *De gemensamma kontaktpunkter som avses i punkt 1 ska ha ansvaret för att underlätta och samordna processen för tillståndsgivning för projekt för kritiska råvaror och för att ge information om de element som avses i artikel 18, inklusive information om när en ansökan anses vara fullständig i enlighet med artikel 11.5. De ska samordna och underlätta inlämningen av alla relevanta handlingar och all relevant information.*

4. *De gemensamma kontaktpunkterna ska vara den enda kontaktpunkten för det projektansvariga företaget och ska hjälpa det projektansvariga företaget att förstå administrativa frågor av relevans för processen för tillståndsgivning.*
5. *Företag som är projektansvariga för projekt för kritiska råvaror ska ha möjlighet att kontakta den relevanta administrativa enhet inom den gemensamma kontaktpunkten som ansvarar för att handlägga de uppgifter som anges i denna artikel. Om det sker förändringar i fråga om relevant enhet ska denna fortsätta att fullgöra sina skyldigheter enligt denna punkt fram till dess att det projektansvariga företaget har underrättats om förändringen.*

## I

6. Det projektansvariga företaget ska ha rätt att lämna in handlingar som är relevanta för processen för tillståndsgivning i elektronisk form.

7. *Medlemsstaterna* ska **säkerställa att** alla giltiga studier, tillstånd eller godkännanden som utfärdats **eller genomförts** för ett visst projekt för kritiska råvaror **beaktas och att inga** upprepade studier, tillstånd eller godkännanden **krävs**, såvida inte annat krävs enligt **nationell rätt eller** unionsrätten.
8. *Medlemsstaterna* ska säkerställa att de sökande enkelt har tillgång till information om **■** och **■** förfaranden för att lösa tvister som rör processen för tillståndsgivning **■** för projekt för kritiska råvaror, däribland, i tillämpliga fall, alternativa tvistlösningsmekanismer.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att den **gemensamma kontaktpunkt** som avses i punkt 1 har tillräckligt med kvalificerad personal och tillräckliga ekonomiska och tekniska resurser **■** för att effektivt kunna utföra sina uppgifter inom ramen för denna förordning.

**■**

## Artikel 10

### Prioritetsstatus för strategiska projekt

- 1. Strategiska projekt ska anses bidra till försörjningstryggheten för strategiska råvaror i unionen.***
- 2. När det gäller den miljöpåverkan eller de skyldigheter som behandlas i artiklarna 6.4 och 16.1 c i direktiv 92/43/EEG, artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG och artikel 9.1 a i direktiv 2009/147/EG eller i artikel [4.8 och 4.8a] i förordning ... [förordningen om restaurering av natur enligt förslaget i COM(2022)0304], ska strategiska projekt i unionen anses vara av allmänintresse eller av vikt för människors hälsa och säkerhet och de kan anses vara av övervägande allmänintresse förutsatt att alla villkor i de direktiven är uppfyllda.***

3. För att tillståndsprocesser för strategiska projekt i unionen ska kunna handläggas på ett effektivt sätt ska de projektansvariga företagen och alla berörda myndigheter säkerställa att processerna hanteras så snabbt som möjligt i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.
4. Utan att det påverkar de skyldigheter som föreskrivs i unionsrätten ska strategiska projekt i unionen tilldelas statusen högsta möjliga nationella betydelse, om det finns en sådan status i nationell rätt, och dessa projekt ska behandlas i enlighet därmed i processerna för tillståndsgivning.

5. Alla tvistlösningsförfaranden, rättstvister, överklaganden och rättsmedel i samband med processen för tillståndsgivning och utfärdandet av tillstånd för strategiska projekt i unionen inför nationella domstolar, tribunaler och paneler, inbegripet medling eller skiljeförfaranden, om sådana finns i nationell rätt, ska behandlas som brådiskande, om och i den utsträckning sådana brådiskande förfaranden föreskrivs i nationell rätt och förutsatt att normalt tillämplig rätt till försvar av individer eller av lokalsamhällen respekteras. Företag som är ansvariga för strategiska projekt ska i tillämpliga fall delta i ett sådant brådiskande förfarande.

## Artikel 11

### Varaktighet för processen för tillståndsgivning

1. För strategiska projekt i unionen får processen för tillståndsgivning inte överstiga
- a) **27** månader för strategiska projekt som omfattar utvinning,
  - b) **15** månader för strategiska projekt som endast omfattar förädling eller materialåtervinning.

2. För strategiska projekt i unionen för vilka processen för tillståndsgivning påbörjades innan de beviljades status som strategiskt projekt, **och för utvidgning av strategiska projekt som redan har beviljats tillstånd**, får de återstående etapperna i processen för tillståndsgivning efter det att projektet beviljats status som strategiskt projekt, genom undantag från punkt 1, inte överstiga
- a) **24** månader för strategiska projekt som omfattar utvinning,
  - b) **12** månader för strategiska projekt som endast omfattar förädling eller materialåtervinning.
  - c) **Om en miljökonsekvensbedömning krävs i enlighet med direktiv 2011/92/EU ska det steg i bedömningen som avses i artikel 1.2 g i) i det direktivet inte räknas in i varaktigheten för processen för tillståndsgivning enligt punkterna 1 och 2.**

3. I undantagsfall, om det krävs på grund av det föreslagna projektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek, får **medlemsstaten** förlänga de tidsfrister som avses i punkterna 1 a och 2 a med högst **sex** månader och de tidsfrister som avses i punkterna 1 b och 2 b med högst **tre månader**, innan de löper ut och efter en bedömning av varje enskilt fall. I sådana fall ska den **utsedda gemensamma kontaktpunkt** som avses i artikel 9.1 informera det projektansvariga företaget om skälen till förlängningen och om det datum då det övergripande beslutet förväntas i skrift.
  
4. **Genom undantag från artikel 4.6 i direktiv 2011/92/EU ska fastställandet av huruvida projektet ska bli föremål för en bedömning i enlighet med artiklarna 5–10 i det direktivet göras inom 30 dagar från den dag då exploitören lämnat in all information som krävs enligt artikel 4.4 i det direktivet.**

5. Senast **45 dagar** efter mottagandet av tillståndsansökan avseende ett strategiskt projekt ska den **utsedda gemensamma kontaktpunkt** som avses i artikel 9.1 **bekräfta att** ansökan **är fullständig** eller, om det projektansvariga företaget inte har lämnat in all den information som krävs för att behandla en ansökan, begära att det projektansvariga företaget lämnar in en fullständig ansökan **utan onödigt dröjsmål och samtidigt ange vilken information som saknas. Om den inlämnade ansökan anses ofullständig en andra gång får den gemensamma kontaktpunkten inte begära in information på områden som inte omfattas av den första begäran om ytterligare information, och den får endast begära in ytterligare bevisning som kompletterar den saknade informationen.**

Det **bekräftelsedatum** som avses i **första stycket** ska vara startpunkten för processen för tillståndsgivning.

6. Senast en månad efter det ***bekräftelsedatum som avses i punkt 5 ska den utsedda gemensamma kontaktpunkt*** som avses i artikel 9.1 utarbeta en utförlig tidsplan för processen för tillståndsgivning, i nära samarbete med det projektansvariga företaget och andra berörda myndigheter. Planen ska offentliggöras ■ av det projektansvariga företaget på den webbplats som avses i artikel 8.5 ■ på en fritt tillgänglig webbplats. ***Den utsedda gemensamma kontaktpunkt som avses i artikel 9.1 ska uppdatera tidsplanen om det sker betydande förändringar som eventuellt kan påverka tidpunkten för det övergripande beslutet.***
7. ***Den utsedda gemensamma kontaktpunkt som avses i artikel 9.1 ska underrätta det projektansvariga företaget om tidsfristen för den miljökonsekvensbeskrivning som avses i artikel 5.1 i direktiv 2011/92/EU, med hänsyn till hur processen för tillståndsgivning organiseras i den berörda medlemsstaten och till att tillräckligt med tid måste ges för att bedöma beskrivningen. Perioden från den dag då tidsfristen för miljökonsekvensbeskrivningen löper ut och fram till dess att den lämnas in ska inte räknas in i varaktigheten för processen för tillståndsgivning enligt punkterna 1 och 2.***

8. *Om samrådet enligt artikel 1.2 g ii) i direktiv 2011/92/EU resulterar i att miljökonsekvensbeskrivningen måste kompletteras med ytterligare information får den utsedda gemensamma kontaktpunkt som avses i artikel 9.1 ge det projektansvariga företaget möjlighet att lämna in ytterligare information. I sådana fall ska den utsedda gemensamma kontaktpunkten underrätta det projektansvariga företaget om tidsfristen för den ytterligare informationen, som ska vara minst 30 dagar efter underrättelsen. Perioden från den dag då tidsfristen för den ytterligare informationen löper ut och fram till dess att den lämnas in ska inte räknas in i varaktigheten för processen för tillståndsgivning enligt punkterna 1 och 2.*
9. De tidsfrister som anges i denna artikel ska inte påverka skyldigheter som följer av unionsrätten och internationell rätt och inte heller förfaranden för överklaganden av förvaltningsbeslut och rättslig prövning av en domstol.

De tidsfrister som anges i denna artikel för något av förfarandena för tillståndsgivning ska inte påverka tillämpningen av eventuella kortare tidsfrister som fastställs av medlemsstaterna.

## Artikel 12

### Miljöbedömningar och miljötillstånd

1. Om en miljökonsekvensbedömning *krävs* för ett strategiskt projekt i enlighet med artiklarna 5–9 i direktiv 2011/92/EU ska relevant projektansvarigt företag, *senast 30 dagar efter meddelandet om erkännande som strategiskt projekt, och innan ansökan lämnas in*, begära ett yttrande från den *utsedda gemensamma kontaktpunkten* om omfattning av och detaljnivå för den information som ska ingå i miljökonsekvensbeskrivningen enligt artikel 5.1 i det direktivet.

Den *utsedda nationella kontaktpunkten* ska säkerställa att det yttrande som avses i första stycket utfärdas så snart som möjligt och inom en tidsperiod som inte överstiger **45** dagar från det datum när det projektansvariga företaget lämnade in sin begäran.

2. När det gäller strategiska projekt för vilka skyldigheten att göra bedömningar av miljöpåverkan samtidigt följer av direktiv 92/43/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2008/98/EG, 2009/147/EG, 2010/75/EU, 2011/92/EU eller 2012/18/EU<sup>31</sup>, ska *medlemsstaten* säkerställa att ett samordnat eller gemensamt förfarande som uppfyller *samtliga* krav i den unionslagstiftningen tillämpas.

Enligt det samordnade förfarande som avses i första stycket ska den ■ behöriga *myndigheten* samordna de olika bedömningar av miljöpåverkan av ett visst projekt som krävs enligt relevant unionslagstiftning.

Enligt det gemensamma förfarande som avses i första stycket ska den ■ behöriga *myndigheten* föreskriva en enda bedömning av miljöpåverkan av ett visst projekt som krävs enligt relevant unionslagstiftning.

---

<sup>31</sup> *Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).*

3. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att de berörda myndigheterna utfärdar den motiverade slutsats som avses i artikel 1.2 g iv i direktiv 2011/92/EU rörande miljökonsekvensbedömningen av ett strategiskt projekt inom **90 dagar** efter det att den erhållit alla nödvändig information som samlats in i enlighet med artiklarna 5, 6 och 7 i det direktivet och slutfört de samråd som avses i artiklarna 6 och 7 i det direktivet.
4. *I undantagsfall, om det krävs på grund av det föreslagna projektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek, får den behöriga myndigheten förlänga den tidsfrist som avses i punkt 3 i den här artikeln med högst 20 dagar innan den löper ut och efter en bedömning av varje enskilt fall. I sådana fall ska den gemensamma kontaktpunkt som avses i artikel 9.1 informera det projektansvariga företaget om skälen till förlängningen och om det datum då den motiverade slutsatsen förväntas i skrift.*

5. *När det gäller strategiska projekt ska tidsramarna för samråd med den berörda allmänheten enligt artikel 1.2 e i direktiv 2011/92/EU och med myndigheter enligt artikel 6.1 i det direktivet avseende miljökonsekvensbeskrivningen enligt artikel 5.1 i det direktivet inte överstiga 85 dagar och inte understiga 30 dagar i enlighet med artikel 6.7 i det direktivet. I undantagsfall får medlemsstaten förlänga tidsramarna med ytterligare högst 40 dagar om det krävs på grund av det föreslagna projektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek. Den gemensamma kontaktpunkten ska informera det projektansvariga företaget om skälen till förlängningen.*

6. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på processen för tillståndsgivning för strategiska projekt för vilka processen för tillståndsgivning påbörjades innan de beviljades status som strategiskt projekt.

Punkt 2–4 i denna artikel ska tillämpas på processen för tillståndsgivning för strategiska projekt för vilka processen för tillståndsgivning påbörjades innan de beviljades status som strategiskt projekt endast i den mån de etapper som avses i de punkterna ännu inte har avslutats.

## Artikel 13

### Planering

1. ■ De nationella, regionala och lokala myndigheter som ansvarar för att utarbeta planer, inbegripet zonindelning, fysisk planering och markanvändningsplaner, **ska överväga att** i lämpliga fall **inkludera** bestämmelser om utveckling av projekt för kritiska råvaror i planerna. **Därvidlag ska prioritet ges åt** artificiella och bebyggda ytor, industriområden, tidigare exploaterad mark **och aktiva eller övergivna gruvor, inklusive identifierade mineralförekomster i förekommande fall.**

2. Om planer som innehåller bestämmelser om utveckling av projekt för kritiska råvaror omfattas av en bedömning enligt **Europaparlamentets och rådets** direktiv 2001/42/EG<sup>32</sup> och enligt artikel 6 i direktiv 92/43/EEG ska dessa bedömningar kombineras. I förekommande fall ska denna samlade bedömning även behandla inverkan på potentiellt berörda vattenförekomster **enligt vad** som avses i direktiv 2000/60/EG. Om medlemsstaterna är skyldiga att bedöma effekterna av befintliga och framtida verksamheter på den marina miljön, däribland samspelet mellan land och hav, enligt vad som avses i artikel 4 i **Europaparlamentets och rådets** direktiv 2014/89/EU<sup>33</sup>, ska den samlade bedömningen även omfatta dessa effekter.

---

<sup>32</sup> *Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).*

<sup>33</sup> *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering (EUT L 257, 28.8.2014, s. 135).*

## Artikel 14

### Tillämplighet för Uneces konventioner

1. Bestämmelserna i denna förordning påverkar inte skyldigheterna enligt **II** konventionen från FN:s ekonomiska kommission för Europa (Unece) om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som undertecknades i Århus den 25 juni 1998, och enligt Uneces konvention om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang, som undertecknades i Esbo den 25 februari 1991, **och dess protokoll om strategiska miljöbedömningar, som undertecknades i Kiev den 21 maj 2003.**
2. Alla beslut som antas enligt detta avsnitt ska offentliggöras **på ett lättförståeligt sätt, och alla beslut avseende ett projekt ska vara tillgängliga på samma webbplats.**

## Avsnitt 3

### Nödvändiga villkor

#### Artikel 15

##### Påskyndande av genomförandet *av strategiska projekt*

1. Kommissionen *ska, när så är lämpligt i samarbete med* medlemsstaterna, vidta åtgärder för att påskynda och attrahera privata investeringar i strategiska projekt. Sådana åtgärder kan, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, innefatta att tillhandahålla och samordna stöd till strategiska projekt som har svårt att få finansiering.

2. ***Den medlemsstat vars territorium berörs av ett strategiskt projekt ska vidta åtgärder för att underlätta ett snabbt och effektivt genomförande ■ . Dessa åtgärder får inbegripa***
- a) stöd för att säkerställa efterlevnad av tillämpliga administrativa skyldigheter och rapporteringsskyldigheter,
  - b) stöd till projektansvariga företag för att ytterligare öka ***berörda grupper*** ***meningsfulla involvering och aktiva deltagande.***

■

## Artikel 16

### Samordning av finansiering

1. Den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel **36.8 a** ska, på begäran av det företag som är ansvarigt för det strategiska projektet, diskutera och ge råd om hur finansieringen av projektet kan slutföras, med beaktande av den finansiering som redan säkrats och med hänsyn till åtminstone följande faktorer:
  - a) Ytterligare privata finansieringskällor.
  - b) Stöd genom resurser från Europeiska investeringsbanksgruppen eller andra internationella finansinstitut, däribland Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, *med särskilt fokus på initiativet Global Gateway för strategiska projekt utanför unionen.*
  - c) Befintliga instrument och program i medlemsstaterna, däribland från *exportkreditinstitut och* nationella utvecklingsbanker och -institutioner.
  - d) Relevanta program för unionsfinansiering.

2. *På grundval av rådgivningen från den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 36.8 ska kommissionen, två år efter det att denna förordning har trätt i kraft, lämna in en rapport till nämnden med en beskrivning av hindren för tillgång till finansiering och med rekommendationer för att underlätta tillgång till finansiering för strategiska projekt.*

## Artikel 17

### Underlättande av offtake-avtal

1. Kommissionen ska inrätta ett system för att underlätta ingående av offtake-avtal som rör strategiska projekt, i enlighet med konkurrensreglerna.

2. Det system som avses i punkt 1 ska göra det möjligt för potentiella förhandköpare att lämna anbud som anger
  - a) volymen och kvaliteten på de strategiska råvaror som de avser att köpa,
  - b) det planerade priset eller prisintervallet,
  - c) den planerade löptiden för offtake-avtalet.
  
3. Det system som avses i punkt 1 ska göra det möjligt för företag som är ansvariga för strategiska projekt att lämna anbud som anger
  - a) volymen och kvaliteten på de strategiska råvaror för vilka de avser att ingå offtake-avtal,
  - b) det planerade pris eller prisintervall vid vilket de är villiga att sälja,
  - c) den planerade löptiden för offtake-avtalet.

4. På grundval av de anbud som mottagits i enlighet med punkterna 2 och 3 ska kommissionen se till att företag som är ansvariga för strategiska projekt kommer i kontakt med potentiella förhandköpare som är relevanta för deras projekt.

## Artikel 18

### Tillgång till administrativ information online

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla följande information om administrativa processer som är relevanta för projekt för kritiska råvaror online, på ett centraliserat och lättillgängligt sätt:
  - a) *Den information som avses i artikel 9.2.*
  - b) *Processen för tillståndsgivning och tillhörande administrativa processer som krävs för att erhålla tillståndet.*

- c) Finansierings- och investeringstjänster.
- d) Finansieringsmöjligheter på unionsnivå eller medlemsstatsnivå.
- e) Tjänster för affärsstöd, bland annat deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning och arbetsrätt.

2. ***Kommissionen ska, på ett centraliserat och lättillgängligt sätt, lämna information online om administrativa processer som är relevanta för att erhålla status som strategiska projekt och om fördelarna med en sådan status.***

## Avsnitt 4

### Undersökningsarbete

#### Artikel 19

##### Nationella program för undersökningsarbete

1. Varje medlemsstat ska upprätta ett nationellt program för allmänt undersökningsarbete inriktat på kritiska råvaror **och bärarmineraler för kritiska råvaror**. Varje medlemsstat ska upprätta sitt första sådana program senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft]. De nationella programmen ska ses över och vid behov uppdateras minst vart femte år.

2. De nationella program för undersökningsarbete som avses i punkt 1 ska omfatta åtgärder för att öka den tillgängliga informationen om förekomsten av kritiska råvaror i unionen ■ . De ska i förekommande fall omfatta följande åtgärder:
- a) Kartläggning av mineraltillgångar i lämplig skala.
  - b) Geokemiska kampanjer, bland annat för att fastställa den kemiska sammansättningen av jord, sediment och bergarter.
  - c) Geovetenskapliga undersökningar, såsom geofysiska undersökningar.
  - d) Behandling av data som samlats in genom allmänt undersökningsarbete, bland annat genom utveckling av kartor över metallogena områden.
  - e) Ny behandling av befintliga data från geovetenskapliga undersökningar, för att kontrollera oidentifierade mineralförekomster som innehåller kritiska råvaror **samt bärarmineraler för kritiska råvaror**.

*f) Om en medlemsstats geologiska förhållanden är sådana att man med stor säkerhet inte kommer att kunna identifiera några fyndigheter av kritiska råvaror eller deras bärarmineraler genom åtgärderna i punkt 2 får det nationella program som avses i punkt 1 bestå av vetenskapliga bevis för detta. Dessa bevis ska uppdateras i samband med den regelbundna översynen av det nationella programmet för att spegla eventuella ändringar i förteckningen över kritiska råvaror.*

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina nationella program enligt vad som avses i punkt 1.
4. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 45, lämna uppgifter om framstegen i genomförandet av de åtgärder som ingår i deras nationella program.

5. Medlemsstaterna ska offentliggöra **kartor med grundläggande** information om **mineralförekomster** som innehåller kritiska råvaror som samlats in genom de åtgärder som anges i de nationella program som avses i punkt 1, på en fritt tillgänglig webbplats. Dessa uppgifter ska, i tillämpliga fall, omfatta klassificeringen av de identifierade förekomsterna med hjälp av Förenta nationernas ramklassificering för resurser. **Mer detaljerade uppgifter, inklusive geofysiska och geokemiska data med lämplig upplösning och storskalig geologisk kartläggning, ska göras tillgängliga på begäran.**

Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa en mall för tillgängliggörande av de uppgifter som avses i det första stycket. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i det första stycket ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 39.2.

6. Med beaktande av det befintliga samarbetet om allmänt undersökningsarbete ska den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel **36.8 c** diskutera de nationella program som avses i punkt 1 och deras genomförande, inbegripet åtminstone
- a) potentialen för samarbete, bland annat när det gäller undersökningsarbete avseende gränsöverskridande mineralförekomster och gemensamma geologiska formationer,
  - b) bästa praxis för de åtgärder som förtecknas i punkt 2,
  - c) möjligheten att skapa en integrerad databas för lagring av resultaten av de nationella program som avses i punkt 1.

■

## Kapitel 4

### Riskövervakning och riskreducering

#### Artikel 20

##### Övervakning och stresstester

1. Kommissionen ska övervaka leveransrisker som rör kritiska råvaror, ***särskilt sådana som skulle riskera att snedvrída konkurrensen eller fragmentera den inre marknaden.***

Övervakningen ska åtminstone omfatta utvecklingen av följande parametrar:

- a) Handelsflöden ***mellan unionen och tredjeländer och inom den inre marknaden.***
- b) Tillgång och efterfrågan.

- c) Koncentration av utbudet.
- d) Produktion och produktionskapacitet i unionen och globalt i olika led i värdekedjan.
- e) ***Prisvolatilitet.***
- f) ***Flaskhalsar i alla skeden av unionens produktion och flaskhalsar i samband med beviljande av tillstånd för strategiska projekt inom unionen.***
- g) ***Potentiella hinder för handel med råvaror eller varor som använder kritiska råvaror som insatsvaror på den inre marknaden.***

2. De nationella myndigheter som deltar i den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel **36.8 e** ska stödja kommissionen i den övervakning som avses i punkt 1 genom att
- a) utbyta **relevant** information som de har tillgång till om utvecklingen av de parametrar som förtecknas i punkt 1, **med undantag för artikel 20.1 e**, inklusive den information som avses i artikel **21**,
  - b) i samarbete med kommissionen och andra deltagande myndigheter samla in information om utvecklingen av de parametrar som förtecknas i punkt 1, inklusive den information som avses i artikel **21**,
  - c) tillhandahålla en analys av leveransriskerna för kritiska råvaror mot bakgrund av utvecklingen av de parametrar som förtecknas i punkt 1,
  - d) **utan dröjsmål informera kommissionen om medlemsstaten får kännedom om en risk för allvarliga störningar i försörjningen av kritiska råvaror.**

3. Kommissionen ska, i samarbete med de nationella myndigheter som deltar i den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel **36.8 e**, säkerställa att ett stresstest genomförs för varje försörjningskedja för strategiska råvaror, minst vart tredje år **eller om en betydande ökning av leveransriskerna upptäcks till följd av den övervakning som avses i punkt 1**. I detta syfte ska den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel **36.8 e** samordna och dela upp genomförandet av stresstester för de olika strategiska råvarorna mellan de olika deltagande myndigheterna.

De stresstester som avses i första stycket ska bestå av en bedömning av hur sårbar unionens försörjningskedja för den relevanta strategiska råvaran är för leveransstörningar, genom en uppskattning av inverkan på olika scenarier som kan orsaka sådana störningar och deras potentiella effekter, med beaktande av åtminstone följande faktorer:

- a) Var råvaran i fråga utvinns, förädlas eller materialåtervinns.

- b) De ekonomiska aktörernas kapacitet längs värdekedjan samt marknadsstrukturen.
- c) Faktorer som kan påverka försörjningen, inbegripet men inte begränsat till den geopolitiska situationen, logistik, energiförsörjning, arbetskraft eller naturkatastrofer.
- d) Tillgången till **och förmågan att snabbt diversifiera** försörjningskällor, **ersätta material eller minska efterfrågan**.
- e) Användarna av de relevanta råvarorna längs värdekedjan och deras andel av efterfrågan, med särskild uppmärksamhet på tillverkning av teknik som är relevant för den gröna och den digitala omställningen samt försvars-, **flyg-** och rymdtillämpningar.
- f) Potentiella hinder för gränsöverskridande handel med relevanta råvaror eller varor som använder råvaror som insatsvaror på den inre marknaden.**

4. Kommissionen ska på en fritt tillgänglig webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en resultattavla som innehåller följande:
- a) *Aggregerade* uppgifter om utvecklingen av de parametrar som avses i punkt 1.
  - b) *En aggregerad beskrivning av beräkningen* av leveransriskerna för kritiska råvaror mot bakgrund av de uppgifter som avses i led a.
  - c) I förekommande fall, *allmänna* förslag till lämpliga begränsningsstrategier för att minska leveransrisken, *såvida det inte äventyrar skyddet av handels- och affärshemligheter och andra känsliga, konfidentiella och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.*

5. ***Kommissionen ska analysera*** de uppgifter som samlats in i enlighet med punkterna 1, 2 och 3. ***Om kommissionen på grundval av analysen*** anser att det finns en tydlig indikation på risk för leveransstörning ***som sannolikt snedvrider konkurrensen eller fragmenterar den inre marknaden***, ska kommissionen varna medlemsstaterna, nämnden och unionens styrande organ för krisövervakning eller krishanteringsmekanismer vars verksamhetsområde omfattar relevanta kritiska eller strategiska råvaror. ***I förekommande fall ska kommissionen också bedöma om denna risk kräver en uppdatering av förteckningen över strategiska råvaror i enlighet med artikel 3.3.***

## Artikel 21

### Informationskrav för övervakning

1. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 45, lämna uppgifter till kommissionen om ■ nya eller befintliga *projekt för kritiska råvaror* på sina territorier som är relevanta med avseende på artikel 20.1 d, inklusive en klassificering av nya projekt enligt Förenta nationernas ramklassificering av resurser.

2. Medlemsstaterna ska identifiera centrala marknadsaktörer längs värdekedjan för kritiska råvaror som är etablerade på deras respektive territorier och de ska
- a) övervaka sin verksamhet **genom att undersöka offentligt tillgängliga uppgifter och vid behov** genom regelbundna och proportionella undersökningar i syfte att samla in den information som krävs för de övervakningsuppgifter som avses i artikel 20; **centrala marknadsaktörer får vägra att lämna uppgifter som begärs i dessa undersökningar ifall delning av dessa uppgifter skulle leda till röjande av handels- och affärshemligheter, och ska endast fylla i undersökningen i den utsträckning den begärda informationen redan är tillgänglig för dem; om en central marknadsoperatör vägrar att lämna begärda uppgifter ska den lämna ett motiverat meddelande till den begärande medlemsstaten,**
  - b) som en del av den rapport som avses i artikel 45, lämna information om **insamlingen av information i enlighet med punkt 2 a,**
  - c) utan dröjsmål underrätta kommissionen om större händelser som kan hindra de centrala marknadsaktörernas normala verksamhet.

3. Medlemsstaterna ska överföra de uppgifter som samlats in i enlighet med punkt 2 a och b till de nationella statistikkontoren och Eurostat, för sammanställning av statistik i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009. Medlemsstaterna ska utse den nationella myndighet som ska ansvara för överföringen av uppgifterna till de nationella statistikkontoren och Eurostat.

## Artikel 22

### Rapportering av strategiska lager

1. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 45, lämna uppgifter till kommissionen om läget för sina strategiska lager av strategiska råvaror. ***Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att lämna information om vissa strategiska lager när sådan information skulle kunna äventyra medlemsstatens försvar och nationella säkerhet. I så fall ska den lämna ett motiverat meddelande.***

2. Den information som avses i punkt 1 ska omfatta lager som innehas av alla myndigheter, offentligt ägda företag eller ekonomiska aktörer som har fått i uppdrag av en medlemsstat att bygga upp strategiska lager för medlemsstaten, och ska åtminstone innehålla en beskrivning av
- a) lagernivån för varje strategisk råvara ***på aggregerad nivå***, mätt både i ton och som andel av den årliga nationella förbrukningen av de relevanta råvarorna, samt den kemiska formen och renheten hos de lagrade råvarorna,
  - b) utvecklingen av tillgängliga lager för varje strategisk råvara ***på aggregerad nivå*** under de senaste fem åren,
  - c) alla regler eller förfaranden som är tillämpliga på frisläppande, tilldelning och fördelning av strategiska lager, ***såvida det inte äventyrar skyddet av handels- och affärshemligheter och andra känsliga, konfidentiella och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.***
3. Rapporten kan också innehålla uppgifter om strategiska lager av kritiska råvaror och andra råvaror.

## Artikel 23

### Samordning av strategiska lager

1. Senast den [Publikationsbyrå, för in datum: två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] och därefter vartannat år ska kommissionen, på grundval av de uppgifter som mottagits i enlighet med artikel 22.1, dela med sig av följande till nämnden:
  - a) Ett utkast till riktmärke som anger en säker nivå på unionens lager för varje strategisk råvara, definierad i enlighet med punkt 2.
  - b) En jämförelse av den totala nivån på unionens lager för varje strategisk råvara och det utkast till riktmärke som avses i led a.
  - c) Information om potentiell gränsöverskridande tillgänglighet för strategiska lager, mot bakgrund av reglerna eller förfarandena för deras ibruktagande, tilldelning och distribution.

2. Kommissionen ska, med beaktande av nämndens synpunkter, anta ett riktmärke för en säker nivå på unionens lager av strategiska råvaror, som ska
- a) uttryckas som det belopp som behövs för att täcka ett antal dagar av genomsnittlig daglig nettoimport i händelse av en leveransstörning, beräknat på grundval av importvolymen under det föregående kalenderåret,
  - b) beakta *offentligt tillgänglig information om* privata verksamhetsutövarers lager **■** ,
  - c) stå i proportion till leveransrisken och den ekonomiska betydelse som är förknippad med den relevanta strategiska råvaran.

3. Kommissionen får, med beaktande av nämndens synpunkter, avge yttranden riktade till medlemsstaterna om
- a) att öka nivån på strategiska lager **och vid behov produktionskapaciteten**, med beaktande av den jämförelse som avses i punkt 1 b, den relativa fördelningen av befintliga lager mellan medlemsstaterna och de ekonomiska aktörernas förbrukning av strategiska råvaror på medlemsstaternas respektive territorier,
  - b) att ändra eller samordna reglerna eller förfarandena för frisläppande, tilldelning och distribution av strategiska lager i syfte att förbättra den potentiella gränsöverskridande tillgängligheten, särskilt när det är nödvändigt för produktion av strategisk teknik.
4. När **kommissionen och** nämnden utarbetar de yttranden som avses i punkt 3 ska **de** lägga särskild vikt vid behovet av att upprätthålla **och främja** incitament för privata aktörer som förlitar sig på strategiska råvaror som insatsvaror för att upprätta egna lager eller för att vidta andra åtgärder för att hantera sin exponering för leveransrisker.

5. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 45, lämna information om huruvida och på vilket sätt de har genomfört eller avser att genomföra de yttranden som avses i punkt 3.
6. Innan minst två medlemsstater deltar i internationella eller multilaterala forum på områdena strategiska lager för strategiska råvaror ska kommissionen säkerställa en föregående samordning antingen mellan de berörda medlemsstaterna och kommissionen eller genom ett särskilt möte i nämnden.
7. Kommissionen ska tillhandahålla de uppgifter som samlas in om tillgängliga unionslager till unionens styrande organ med ansvar för krisövervakning eller krishanteringsmekanismer, omfattande relevanta strategiska råvaror.
8. ***Inga bestämmelser enligt denna artikel och artikel 22 ska utgöra en skyldighet för medlemsstaterna att hålla eller ta i bruk strategiska lager.***

## Artikel 24

### Riskberedskap för företag

1. ***Inom 12 månader efter denna förordnings ikraftträdande och inom 12 månader efter varje uppdatering av förteckningen över strategiska råvaror i enlighet med artikel 3 ska medlemsstaterna identifiera de stora företag som är verksamma på deras territorium och som använder strategiska råvaror för att tillverka batterier för energilagring och e-mobilitet, utrustning för produktion och användning av vätgas, utrustning för produktion och användning av förnybar energi, luftfartyg, traktionsmotorer, värmepumpar, överföring och lagring av data, mobila elektroniska enheter, utrustning för additiv tillverkning, robotteknik, drönare, bärraketer, satelliter eller avancerade halvledare.***

2. ***De företag som avses i punkt 1 ska minst vart tredje år och i den utsträckning den information som krävs finns tillgänglig för dem göra en riskbedömning av sin försörjningskedja för strategiska råvaror, där följande ingår:***
- a) En kartläggning av var de strategiska råvaror de använder utvinns, förädlas eller materialåtervinns.
  - b) ***En analys av de faktorer som kan påverka deras försörjning av strategiska råvaror.***
  - c) ***En bedömning av deras sårbarhet för leveransstörningar.***
3. ***Om den information som avses i punkt 2 inte på begäran görs tillgängliga för de företag som avses i punkt 1 av deras leverantörer, får de göra sin riskbedömning på grundval av den information som offentliggjorts av kommissionen i enlighet med artikel 20.4 eller på annat sätt offentligt tillgänglig information, i den mån det är möjligt.***

4. *Om betydande sårbarheter för leveransstörningar upptäcks till följd av den riskbedömning som avses i punkt 2 ska de företag som avses i punkt 1 vidta åtgärder för att minska dessa sårbarheter, bland annat genom att bedöma möjligheten att diversifiera sina försörjningskedjor eller ersätta de strategiska råvarorna.*
5. *De företag som avses i punkt 1 får för sin respektive styrelse lägga fram en rapport med resultaten av den riskbedömning som avses i punkt 2, inbegripet källan till den information som bedömningen grundar sig på, betydande risker som upptäckts samt riskreducerande åtgärder som planeras eller genomförs.*
6. *Medlemsstaterna får kräva att de företag som avses i punkt 1 ■ för sin respektive styrelse ska lägga fram den rapport ■ som avses i punkt 2 och de begäranden om information som avses i punkt 3.*

## Artikel 25

### Gemensamma inköp

1. Kommissionen ska inrätta och driva ett system för att aggregera efterfrågan från intresserade företag som konsumerar strategiska råvaror och som är etablerade i unionen , samt söka erbjudanden från leverantörer för att matcha denna samlade efterfrågan. Detta ska omfatta både oförädlade och förädlade strategiska råvaror.
2. *Innan kommissionen inrättar det system som avses i punkt 1 ska den i samråd med Europeiska nämnden för kritiska råvaror göra en bedömning av systemets förväntade inverkan på marknaden för varje strategisk råvara, i syfte att undvika eventuella oproportionella konsekvenser för konkurrensen på den inre marknaden.*

3. ***På grundval av den bedömning som avses i punkt 1a ska kommissionen, när den*** inrättar och driver det system som avses i punkt 1,
- a) välja för vilka strategiska råvaror och i vilket förädlingsstadium systemet kan användas, med beaktande av den relativa leveransrisken för olika strategiska råvaror ■ ,
  - b) fastställa minimibelopp för efterfrågat material för att delta i systemet, med beaktande av det förväntade antalet intresserade deltagare och behovet av att säkerställa ett hanterbart antal deltagare, ***samtidigt som små och medelstora företags behov beaktas.***
4. Deltagandet i det system som avses i punkt 1 ska vara öppet och transparent för alla intresserade företag som är etablerade i unionen ■ .

5. Unionsföretag ■ som deltar i det system som avses i punkt 1 får på transparenta grunder gemensamt förhandla om köpet, inbegripet priser eller andra villkor i inköpsavtalet, eller använda gemensamma inköp, i syfte att uppnå bättre villkor med sina leverantörer eller förhindra brister. Deltagande unionsföretag ■ ska följa unionsrätten, inbegripet unionens konkurrensrätt.
6. Enheter ska uteslutas från deltagande som leverantör, vid aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp, eller som tjänsteleverantör om de
- a) omfattas av unionens restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget,
  - b) direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av, eller agerar på vägnar av eller på uppdrag av fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som omfattas av sådana restriktiva unionsåtgärder.

7. Genom undantag från artikel 176 i **Europaparlamentets och rådets** förordning (EU, Euratom) 2018/1046<sup>34</sup> ska kommissionen genom ett upphandlingsförfarande enligt förordning (EU, Euratom) 2018/1046 upphandla nödvändiga tjänster från en enhet etablerad i unionen som ska fungera som tjänsteleverantör för att inrätta och driva det system som anges i punkt 1. Den tjänsteleverantör som valts ut får inte ha någon intressekonflikt.
  
8. Kommissionen ska i tjänstekontraktet fastställa de uppgifter som ska utföras av tjänsteleverantören, inbegripet fördelning av efterfrågan, tilldelning av tillträdesrätter för leverans, registrering och kontroll av alla deltagare, offentliggörande och rapportering av verksamheten samt alla andra uppgifter som krävs för att inrätta och driva systemet. I tjänstekontraktet ska också fastställas de praktiska villkoren för tjänsteleverantörens verksamhet, inbegripet användningen av it-verktyget, säkerhetsåtgärderna, valutan eller valutorna, betalningsordningen och ansvaret.

---

<sup>34</sup> **Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).**

- 9.** Tjänstekontraktet med tjänsteleverantören ska förbehålla kommissionen rätten att övervaka och granska det. För detta ändamål ska kommissionen ha fullständig tillgång till den information som tjänsteleverantören har rörande kontraktet. Alla servrar ska vara fysiskt placerade och all information fysiskt lagras inom unionens territorium.
- 10.** Tjänstekontraktet med den utvalda tjänsteleverantören ska fastställa äganderätten till den information som tjänsteleverantören erhåller och ska föreskriva en eventuell överföring av denna information till kommissionen när tjänstekontraktet sägs upp eller löper ut.

## Kapitel 5

### Hållbarhet

#### Avsnitt 1

### Cirkularitet

#### Artikel 26

##### Nationella åtgärder för cirkularitet

1. Varje medlemsstat ska senast *två år efter ikraftträdandet av den genomförandeakt som avses i punkt 7* anta och genomföra nationella program som innehåller åtgärder *eller i nationella program införa åtgärder* för att
  - a) *stimulera tekniska framsteg och resurseffektivitet i syfte att dämpa den förväntade ökningen av förbrukningen av kritiska råvaror i unionen,*

- b) **främja avfallsförebyggande åtgärder och öka återanvändning och reparation av produkter och komponenter med relevant potential** för återvinning av kritiska råvaror,
- c) öka **insamlingen, sorteringen och bearbetningen av avfall** med hög potential för återvinning av kritiska råvaror, **inbegripet metallskrot, och se till att de förs in i ett lämpligt system för materialåtervinning, i syfte att maximera tillgången till och kvaliteten på materialåtervinningsbart material som insatsvara till anläggningar för materialåtervinning av kritiska råvaror,**
- d) öka användningen av sekundära kritiska råvaror ■ , även ■ genom **åtgärder såsom** att beakta materialåtervunnet innehåll i tilldelningskriterierna i samband med offentlig upphandling **eller ekonomiska incitament för användning av sekundära kritiska råvaror,**

- e) öka den tekniska mognaden hos teknik för materialåtervinning av kritiska råvaror och främja **cirkulär design**, materialeffektivitet och ersättning av kritiska råvaror i **produkter och** tillämpningar, åtminstone genom att inkludera stödåtgärder i detta syfte i nationella program för forskning och innovation,
- f) säkerställa att **åtgärder införts för att utrusta** deras arbetskraft **med** den kompetens som behövs för att stödja cirkulariteten i värdekedjan för kritiska råvaror, **inklusive åtgärder för kompetenshöjning och omskolning**,
- g) **främja att ekonomiska bidrag som betalas av producenten, om sådana finns i nationell rätt, i överensstämmelse med de skyldigheter avseende utökat producentansvar som fastställts i enlighet med artikel 8.1 i direktiv 2008/98/EG, ger incitament till att produkter ska innehålla en större andel sekundära kritiska råvaror som återvunnits från avfall som materialåtervunnits i enlighet med relevanta miljöstandarder som fastställts i unionsrätten,**

*h) vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kritiska råvaror som exporteras som avfall som upphört att vara avfall uppfyller de relevanta villkoren i enlighet med direktiv 2008/98/EG och annan tillämplig unionsrätt,*

*i) i förekommande fall stödja användningen av unionens kvalitetsstandarder för materialåtervinningsprocesser för avfallsflöden som innehåller kritiska råvaror.*

*2. De program som avses i punkt 1 får integreras i nya eller befintliga avfallsplaner och avfallsförebyggande program som antagits i enlighet med artiklarna 28 och 29 i direktiv 2008/98/EG.*

*De nationella program som avses i första stycket ska ses över och vid behov uppdateras senast fem år efter det att de antagits.*

3. De program som avses i punkt 1 ska särskilt omfatta produkter och avfall som inte omfattas av några särskilda krav på insamling, behandling, materialåtervinning eller återanvändning enligt unionslagstiftningen. För andra produkter och annat avfall ska åtgärderna genomföras i enlighet med befintlig unionslagstiftning.

När det gäller punkt 1 **a, b och d** får de program som avses i den punkten, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, omfatta införandet av ekonomiska incitament, såsom rabatter, monetära belöningar eller pantsystem, för att uppmuntra **förberedelse för återanvändning och** återanvändning av produkter med hög potential för återvinning av kritiska råvaror och insamling **och behandling** av avfall från sådana produkter.

█

4. De nationella åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska utformas så att handelshinder och snedvridning av konkurrensen undviks i enlighet med EUF-fördraget.
5. **Medlemsstaterna ska** separat identifiera och rapportera de mängder komponenter som innehåller relevanta mängder kritiska råvaror som avlägsnats från **avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning** och de mängder kritiska råvaror som återvunnits från **sådan** utrustning. Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar formatet och detaljerna för sådan rapportering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.3. Den första rapporteringsperioden ska omfatta det första hela kalenderåret efter antagandet av dessa genomförandeakter. **Medlemsstaterna ska lämna in dessa uppgifter när de rapporterar uppgifter till kommissionen om mängden avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk eller elektronisk utrustning som materialåtervunnits, i enlighet med artikel 16.6 i direktiv 2012/19/EU.**

6. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel **45**, lämna information om antagandet av de nationella program som avses i punkt 1 och om framstegen i **det effektiva** genomförandet av de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 2.
7. Kommissionen ska anta genomförandeakter som upprättat en förteckning över produkter, komponenter och avfallsflöden som åtminstone ska anses ha en **relevant** potential för återvinning av kritiska råvaror i den mening som avses i punkt 1 a och b.

Vid upprättandet av denna förteckning ska kommissionen ta hänsyn till följande:

- a) Den totala mängden kritiska råvaror som kan återvinnas från dessa produkter, komponenter och avfallsflöden.
- b) I vilken utsträckning dessa produkter, komponenter och avfallsflöden omfattas av unionslagstiftningen.

- c) Luckor i lagstiftningen.
- d) Särskilda utmaningar som påverkar insamlingen och avfallshantering av dem.
- e) Befintliga system för insamling och avfallshantering som gäller för dem.

De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas ***senast den [12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande]*** i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.3.

## Artikel 27

### Återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall

1. Verksamhetsutövare som är skyldiga att **utarbета** avfallshanteringsplaner i enlighet med artikel 5 i direktiv 2006/21/EG ska förse den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 3.27 i direktiv 2006/21/EG med en studie med en preliminär ekonomisk bedömning av den potentiella återvinningen av kritiska råvaror från
  - a) det utvinningsavfall som lagras i anläggningen och
  - b) det utvinningsavfall som genereras eller, om det anses vara effektivare, från den utvunna volymen innan det blir avfall.

***Verksamhetsutövare är undantagna från skyldigheten i punkt 1, om de med en hög grad av säkerhet kan visa för den behöriga myndigheten att utvinningsavfallet inte innehåller kritiska råvaror som är tekniskt återvinningsbara.***

2. Den studie som avses i punkt 1 ska åtminstone innehålla en uppskattning av mängden och koncentrationerna av kritiska råvaror i utvinningsavfallet och i den utvunna volymen samt en bedömning av deras tekniska och ekonomiska återvinningsbarhet. ***Verksamhetsutövare ska närmare fastställa de metoder som används för att bedöma mängden och koncentrationerna.***
  
3. Verksamhetsutövare vid befintliga avfallsanläggningar ***för utvinningsavfall*** ska lämna in den studie som avses i punkt 1 till den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 3.27 i direktiv 2006/21/EG senast den [Publicationsbyrå, för in datum: ***30 månader*** efter det att denna förordning har trätt i kraft]. Verksamhetsutövare vid nya avfallsanläggningar ska lämna in studien till den behöriga myndigheten när de lämnar in sina avfallshanteringsplaner i enlighet med artikel 7 i direktiv 2006/21/EG.

4. Medlemsstaterna ska upprätta en databas över ■ stängda avfallsanläggningar *för utvinningsavfall*, inklusive övergivna avfallsanläggningar *för utvinningsavfall*, som är belägna på deras territorium *där avfallsplatsernas egenskaper eller de geologiska förhållandena inte gör det osannolikt att potentiellt tekniskt återvinningsbara mängder kritiska råvaror förekommer*. Denna databas ska innehålla information om
- a) avfallsanläggningens läge, areal och avfallsvolym eller, *när så är lämpligt, beräknade volym*,
  - b) verksamhetsutövare eller tidigare verksamhetsutövare vid avfallsanläggningen och, i tillämpliga fall, deras rättsliga efterträdare,
  - c) ungefärliga mängder och koncentrationer av alla råvaror som ingår i utvinningsavfallet och, i förekommande fall, i den ursprungliga mineralfyndigheten, i enlighet med punkt 6 i denna artikel,
  - d) all ytterligare information som medlemsstaten anser vara relevant för att möjliggöra återvinning av kritiska råvaror från en avfallsanläggning.

5. *Varje medlemsstat ska senast den [Publikationsbyrån, för in datum: 42 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] anta och genomföra åtgärder för att främja återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall, särskilt från stängda anläggningar för utvinningsavfall som i den databas som avses i punkt 4 identifieras som innehållande potentiellt ekonomiskt återvinningsbara kritiska råvaror.*
6. Den databas som avses i punkt 4 ska inrättas senast den [Publikationsbyrån, för in datum: **18 månader** efter det att denna förordning har trätt i kraft] och uppgifterna ska ha förts in i den [Publikationsbyrån, för in datum: tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft]. Den ska göras tillgänglig för allmänheten i digital form och uppdateras minst **vart tredje** år för att införliva ytterligare tillgänglig information och nyligen stängda eller nyligen identifierade anläggningar.

7. För att tillhandahålla den information som avses i punkt 4 c ska medlemsstaterna vidta åtminstone följande åtgärder:
- a) För ■ stängda ***anläggningar för utvinningsavfall*** ska medlemsstaterna göra en omfattande översyn av de tillgängliga tillståndsakterna ***eller, när tillståndsakter inte finns, annan tillgänglig dokumentation*** senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ***18 månader*** efter det att denna förordning har trätt i kraft].
  - b) För sådana ***anläggningar för utvinningsavfall*** där tillgänglig information ***kan visa på förekomst*** av potentiellt ekonomiskt återvinningsbara mängder kritiska råvaror ska medlemsstaterna dessutom senast den [Publikationsbyrån, för in datum: 2 år efter det att denna förordning har trätt i kraft] genomföra ■ representativ geokemisk provtagning.

- c) För sådana ***anläggningar för utvinningsavfall*** där den verksamhet som beskrivs i led a och b visar på förekomst av potentiellt ekonomiskt återvinningsbara mängder kritiska råvaror ska medlemsstaterna dessutom senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ***34 månader*** efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] genomföra en mer detaljerad ***provtagning med påföljande kemisk och mineralogisk karakterisering*** som omfattar grundläggande avverkning eller likvärdig teknik, om detta är miljömässigt godtagbart i enlighet med tillämpliga miljökrav på unionsnivå och, i tillämpliga fall, kraven i direktiv 2006/21/EG.

8. Den verksamhet som beskrivs i punkt 6 ska bedrivas inom gränserna för de nationella rättsordningarna om äganderätt, äganderätt till mark, mineraltillgångar och avfall, **miljö- och hälsokonsekvenser** samt alla andra relevanta bestämmelser. Om sådana faktorer hindrar verksamheten ska medlemsstaternas myndigheter söka samarbete med verksamhetsutövaren vid avfallsanläggningen eller dess ägare. Resultaten av den verksamhet som beskrivs i punkt 6 ska göras tillgängliga i **den databas som avses i punkt 4**. Om möjligt ska medlemsstaterna i databasen inkludera en klassificering av stängda anläggningar för utvinningsavfall i enlighet med Förenta nationernas ramklassificering för resurser.

## Artikel 28

### Permanentmagneters materialåtervinningsbarhet

1. Från *och med två år efter ikraftträdandet av den genomförandeakt som avses i punkt 2* ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut magnetkameror, vindenergigeneratorer, industrirobotar, motorfordon, lätta transportmedel, kylgeneratorer, värmepumpar, elmotorer, även sådana som är integrerade i andra produkter, automatiska tvättmaskiner, torktumlare, mikrovågsugnar, dammsugare eller diskmaskiner på marknaden se till att dessa produkter är försedda med en väl synlig, lätt läsbar och outplånlig etikett som anger
  - a) om dessa produkter innehåller en eller flera permanentmagneter eller inte,

b) ifall produkten innehåller en eller flera permanentmagneter, om dessa magneter är av någon av följande typer:

i) neodym-järn-bor,

ii) samarium-kobolt,

iii) aluminium-nickel-kobolt,

iv) ferriter.

2. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som fastställer formatet för den märkning som avses i punkt 1. Den genomförandeakten ska antas *senast den [Publikationsbyrån, för in datum: 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande]* i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.3.

3. Från *och med två år efter ikraftträdandet av den genomförandeakt som avses i punkt 2* ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut produkter som avses i punkt 1 och som innehåller en eller flera permanentmagneter av de typer som avses i punkt 1 b ■ på marknaden se till att det finns en databärare på eller i produkten.
4. Den databärare som avses i punkt 3 ska vara kopplad till en unik produktbeteckning som ger tillgång till följande:
  - a) Namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och postadress för den ansvariga fysiska eller juridiska personen och, i förekommande fall, elektroniska kommunikationsmedel där de kan kontaktas.
  - b) Uppgifter om vikt, placering och kemisk sammansättning för alla enskilda permanentmagneter som ingår i produkten och om förekomst och typ av beläggningar på magneterna, lim och eventuella tillsatser som använts.

- c) Uppgifter som gör det möjligt att komma åt och *på ett säkert sätt* avlägsna alla permanentmagneter i produkten, och som åtminstone innehåller de olika etapperna för att avlägsna dem samt verktyg eller tekniker som behövs för att komma åt och avlägsna den permanenta magneten, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15.1 i direktiv 2012/19/EU.
5. För produkter där de inbyggda permanentmagneterna uteslutande ingår i en eller flera elmotorer som ingår i produkten får de uppgifter som avses i punkt 4 b ersättas med uppgifter om var dessa elmotorer befinner sig, och de uppgifter som avses i punkt 4 c får ersättas med uppgifter om hur man kommer åt och tar bort elmotorerna, som omfattar åtminstone de olika etapperna för att avlägsna dem samt verktyg eller tekniker som krävs för att komma åt och avlägsna elmotorerna.
6. För produkter som avses i punkt 3 för vilka det krävs ett produktpass ■ enligt en annan unionslagstiftningsakt ska de uppgifter som avses i punkt 4 ingå i produktpasset.

7. ***Den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden på det sätt som avses i punkt 1 ska säkerställa att de uppgifter som avses i punkt 3 är fullständiga, aktuella och korrekta och förblir tillgängliga under en period som åtminstone motsvarar produktens normala livslängd plus tio år, även efter det att den ansvariga fysiska eller juridiska personen har blivit insolvent, likviderats eller upphört med sin verksamhet i unionen. Den får bemyndiga en aktör att agera på deras vägnar.***

De uppgifter som avses i punkt 4 ska avse produktmodellen eller, om uppgifterna skiljer sig åt mellan olika enheter av samma modell, ett parti eller enhet. De uppgifter som avses i punkt 4 ska vara tillgängliga för ***reparatörer***, materialåtervinnare, marknadskontrollmyndigheter och tullmyndigheter.

8. ■ Om informationskrav avseende materialåtervinning av permanentmagneter fastställs i ■ harmoniserad unionslagstiftning för någon av de produkter som förtecknas i punkt 1 ska dessa krav tillämpas i stället för bestämmelserna i denna artikel.
  
9. Produkter som främst utformats för försvars- eller rymdtillämpningar ska undantas från kraven i denna artikel.
  
10. För magnetkameror, motorfordon och lätta transportmedel som är typgodkända fordon i kategori L ska kraven i denna artikel tillämpas från och med den [Publikationsbyrån, för in datum: fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft].

11. *Denna artikel ska inte tillämpas på*

- a) *fordon avsedda för särskilda ändamål enligt definitionen i artikel 3.31 i förordning (EU) 2018/858,*
- b) *andra delar av ett fordon som typgodkänts i ett etappvis typgodkännande i kategorierna N<sub>1</sub>, N<sub>2</sub>, N<sub>3</sub>, M<sub>2</sub> eller M<sub>3</sub> förutom grundfordonet,*
- c) *fordon tillverkat i små serier enligt definitionen i artikel 3.30 i förordning (EU) 2018/858.*

12. Kommissionen ska ges befogenhet att anta *en delegerad akt* i enlighet med artikel 38 i syfte att tillhandahålla ■ en förteckning över KN-nummer<sup>35</sup> och varubeskrivningar som motsvarar de produkter som avses i punkt 1 i syfte att underlätta tullmyndigheternas arbete med dessa produkter och de krav som anges i denna artikel och i artikel 29.

---

<sup>35</sup> Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87.

## Artikel 29

### Materialåtervunnet innehåll från permanentmagneter

1. Från antingen [Publikationsbyrån, för in datum: tre år efter den dag då denna förordning träder i kraft] eller två år efter ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 2, beroende på vilket som infaller senast, ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut sådana produkter på marknaden som avses i artikel 28.1 och som innehåller en eller flera permanentmagneter som avses i artikel 28.1 b i–iii och för vilka den totala vikten av alla sådana permanentmagneter överstiger 0,2 kg, på en fritt tillgänglig webbplats offentliggöra andelen neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från avfall efter konsumentledet i de permanenta magneter som ingår i produkten.

2. Senast den ... [Publikationsbyrå, för in datum: två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 38 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler för beräkning och kontroll av andelen neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från ■ avfall efter konsumentledet i de permanentmagneter som ingår i de produkter som avses i punkt 1.

I beräknings- och kontrollreglerna ska det specificeras vilket som är det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse från de moduler som anges i bilaga II till *Europaparlamentets och rådets* beslut 768/2008/EG<sup>36</sup>, med de anpassningar som krävs med hänsyn till de berörda produkterna. När kommissionen fastställer det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse ska följande kriterier beaktas:

- a) Huruvida den berörda modulen är lämplig för produkttypen och står i proportion till det allmänintresse som eftersträvas.

---

<sup>36</sup> *Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).*

- b) *Vilka riskerna med produkten är och i vilken omfattning bedömningen av överensstämmelse motsvarar risktypen och risknivån.*
- c) Tillverkarens behov av att kunna välja mellan modulerna för kvalitetssäkring och produktcertifiering enligt bilaga II till beslut nr 768/2008/EG i de fall en tredje part måste delta.

3. Efter **ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 2 och** senast den 31 december **2031 ska** kommissionen anta delegerade akter som kompletterar denna förordning genom att fastställa minimiandelar för neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från avfall efter konsumentledet som måste finnas i den permanentmagnet som ingår i de produkter som avses i punkt 1. **Den delegerade akten får tillämpa olika minimiandelar för olika produkter och undanta vissa produkter från denna skyldighet.**

De delegerade akter som avses i första stycket ska föreskriva övergångsperioder som är anpassade till svårigheten att anpassa de produkter som omfattas av åtgärden för att säkerställa överensstämmelse.

Den minimiandel som avses i första stycket ska baseras på en konsekvensbedömning, där följande beaktas:

- a) Befintlig och prognostiserad tillgång på neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från avfall efter konsumentledet.

- b) Den information som samlats in enligt punkt 1 och den relativa fördelningen av andelen materialåtervunnet innehåll i permanentmagneter som ingår i de produkter som avses i punkt 1 och som släpps ut på marknaden.
  - c) Tekniska och vetenskapliga framsteg, inklusive betydande förändringar av permanentmagnetteknik som påverkar vilken typ av material som återvinns.
  - d) Det faktiska och potentiella bidraget från en minimiandel till unionens klimat- och miljömål.
  - e) Möjliga effekter på funktionen hos produkter som innehåller permanentmagneter.
  - f) Behovet av att förhindra oproportionerliga negativa effekter som fördyrar permanentmagneter och produkter som innehåller permanentmagneter.
4. Om krav avseende materialåtervunnet innehåll från permanentmagneter fastställs i **■** harmoniserad unionslagstiftning för någon av de produkter som förtecknas i punkt 1, ska dessa krav tillämpas i stället för bestämmelserna i denna artikel.

5. Från och med den dag då kravet i punkt 1 börjar tillämpas ska fysiska och juridiska personer som erbjuder de produkter som avses i punkt 1 till försäljning, även distansförsäljning, eller ställer ut dem i samband med kommersiell verksamhet, se till att deras kunder har tillgång till den information som avses i punkt 1 innan de ingår ett köpekontrakt.

Fysiska och juridiska personer som släpper ut sådana produkter som avses i punkt 1 på marknaden får inte tillhandahålla eller visa etiketter, märken, symboler eller påskrifter som kan vilseleda eller förvirra kunder med avseende på den information som avses i punkt 1. Produkter som främst utformats för försvars- eller rymdtillämpningar ska undantas från kraven i denna artikel.

6. För magnetkameror, motorfordon och lätta transportmedel som är typgodkända fordon i kategori L ska kraven i punkterna 1 och 5 tillämpas från och med fem år efter dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 2.
7. ***Denna artikel ska inte tillämpas på***
- a) ***fordon avsedda för särskilda ändamål enligt definitionen i artikel 3.31 i förordning (EU) 2018/858,***
  - b) ***andra delar av ett fordon som typgodkänts i ett etappvis typgodkännande i kategorierna N<sub>1</sub>, N<sub>2</sub>, N<sub>3</sub>, M<sub>2</sub> eller M<sub>3</sub> förutom grundfordonet,***
  - c) ***fordon tillverkat i små serier enligt definitionen i artikel 3.30 i förordning (EU) 2018/858.***

## Avsnitt 2

### Certifiering och miljövtryck

#### Artikel 30

##### Erkända system

1. Myndigheter, **branschföreningar och grupper av berörda** organisationer som har utvecklat och övervakar certifieringssystem som rör kritiska råvarors hållbarhet (*systemägare*) kan ansöka om att få sina system erkända av kommissionen.

De ansökningar som avses i första stycket ska innehålla alla relevanta bevis för att kriterierna i bilaga IV är uppfyllda. Kommissionen ska *senast den ... [Publicationsbyrå, för in datum: tre år efter det att förordningen har trätt i kraft]* anta *en genomförandeakt* som specificerar den information som ansökningarna åtminstone ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel **39.3**.

***Denna genomförandeakt ska innehålla en gemensam mall som omfattar all information som krävs för ansökan. Omfattningen av den dokumentation som krävs för att fylla i den gemensamma mallen ska vara rimlig.***

2. Om kommissionen, på grundval av de bevis som lämnats i enlighet med punkt 1, fastställer att ett certifieringssystem uppfyller kriterierna i bilaga IV ***eller en del av dem***, ska den anta en genomförandeakt genom vilken systemet erkänns, ***med angivande av den erkända omfattningen för systemet***. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.3.
3. ***Den erkända omfattningen för varje system ska specificeras med avseende på följande:***
  - a) ***De led i värdekedjan som omfattas av systemet.***

*b) De stadier i ett projekts livscykel, även före, under och efter avslutandet, som omfattas av systemet.*

*c) De hållbarhetsdimensioner och miljörisk kategorier som förtecknas i punkt b i bilaga IV och som omfattas av systemet.*

*Punkterna a, c, d och e i bilaga IV bör vara en förutsättning för erkännande av systemet.*

4. Kommissionen ska *minst vart tredje år* verifiera att de erkända systemen fortfarande uppfyller kriterierna i bilaga IV *eller den erkända delen av kriterierna*.
5. Ägare av erkända system ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om alla ändringar eller uppdateringar *av systemen när det gäller uppfyllandet av kriterierna i bilaga IV eller av den erkända delen av dessa kriterier*. Kommissionen ska bedöma om sådana ändringar eller uppdateringar påverkar grunden för erkännandet och vidta lämpliga åtgärder.

6. Om det finns bevis för att ekonomiska aktörer som genomför ett erkänt system vid upprepade tillfällen eller i betydande omfattning har underlåtit att uppfylla kraven i systemet, ska kommissionen i samråd med ägaren av det erkända systemet undersöka om dessa fall tyder på brister i systemet som påverkar grunden för erkännandet och vidta lämpliga åtgärder.
7. Om kommissionen upptäcker brister i ett erkänt system som påverkar grunden för erkännandet, får den bevilja systemägaren en lämplig tidsfrist *på högst tolv månader* för att vidta korrigerande åtgärder.

8. Om systemägaren underlåter eller vägrar att vidta nödvändiga korrigerande åtgärder ■ och om kommissionen har fastställt att de brister som avses i punkt 6 innebär att systemet inte längre uppfyller kriterierna i bilaga IV *eller den erkända delen av dessa kriterier*, ska kommissionen anta en genomförandeakt i syfte att återkalla erkännandet av systemet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.3.
  
9. Kommissionen ska upprätta ett register över erkända system och hålla det uppdaterat. Registret ska göras tillgängligt för allmänheten på en fritt tillgänglig webbplats. *Denna webbplats ska också göra det möjligt att samla in återkoppling från alla berörda parter om genomförandet av erkända system. Denna återkoppling ska vidarebefordras till respektive systemägare för behandling.*

## Artikel 31

### Deklaration om miljöavtryck

1. ***Med beaktande av resultatet av den rapport som avses i punkt 1a och den bedömning som avses i punkt 2 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att komplettera denna förordning i fråga om att fastställa regler för beräkning och kontroll av miljöavtrycket för olika kritiska råvaror, i enlighet med bilaga V och med beaktande av vetenskapligt välgrundade bedömningsmetoder och relevanta internationella standarder. I beräknings- och kontrollreglerna ska det anges åtminstone de tre mest relevanta påverkanskategorier som står för merparten av det totala miljöavtrycket. Utsläpp av växthusgaser ska vara en av miljöpåverkanskategorierna. Deklarationen om miljöavtryck ska begränsas till dessa påverkanskategorier.***

2. ***Kommissionen ska senast den [18 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om vilka kritiska råvaror som kommer att prioriteras för att bedöma huruvida skyldigheten att deklarerat miljöavtrycket för en kritisk råvara är nödvändig och proportionerlig. För de kritiska råvaror som kommissionen har identifierat som prioriterade ska den lägga fram slutsatserna av den bedömning som avses i punkt 2 senast [12 månader efter rapporten].***
  
3. Kommissionen ***ska*** anta beräknings- och kontrollregler för en specifik kritisk råvara om den, efter att ha beaktat de olika relevanta miljöpåverkanskategorierna, har dragit slutsatsen att den berörda kritiska råvaran har ett betydande miljöavtryck och att en skyldighet att deklarerat miljöavtrycket för råvaran för ***de påverkanskategorier som avses i punkt 1***, när den släpps ut på marknaden, är nödvändig och proportionell för att bidra till unionens klimat- och miljömål genom att underlätta försörjningen av kritiska råvaror med lägre miljöavtryck.


4. När kommissionen överväger om den skyldighet som avses i punkt 2 är nödvändig ska den beakta
- a) om och hur **samt hur ändamålsenligt** unionens klimat- och miljömål redan uppnås genom annan unionslagstiftning som är tillämplig på den kritiska råvaran i fråga,
  - b) förekomsten och användningen av relevanta internationella standarder och riktlinjer, eller utsikterna att komma överens om sådana standarder på internationell nivå, samt hållbara metoder på marknaden, inklusive de frivilliga system som erkänns i enlighet med artikel 29,
  - c) effektiviteten i strategiska partnerskap, strategiska projekt, handelsavtal och andra internationella instrument samt utåtriktad verksamhet som bedrivs av unionen för att uppnå unionens klimat- och miljömål,
  - d) **de därtill hörande ekonomiska kostnaderna och den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna.**

5. Kommissionen ska göra en förhandsbedömning av konsekvenserna för att besluta huruvida en delegerad akt ska antas enligt punkt 1. Följande ska gälla för en sådan bedömning:
- a) Den ska grundas bland annat på samråd med
    - i) alla berörda parter, såsom industrin i senare led, små och medelstora företag och, i förekommande fall, hantverksindustrin, arbetsmarknadens parter, handlare, återförsäljare, importörer, *organisationer som främjar människors hälsa och miljöskydd*, konsumentorganisationer *och den akademiska världen*,
    - ii) tredjeländer *eller utomeuropeiska länder och territorier* vars handel med unionen kan påverkas avsevärt av denna skyldighet,
    - iii) nämnden,
    - iv) *unionsbyråer med befogenheter på miljöskyddsområdet, i förekommande fall.*

- b) Den ska säkerställa att sådana åtgärder inte förbereds, antas eller tillämpas i syfte att eller med verkan att skapa onödiga hinder för den internationella handeln och att de inte är mer handelsbegränsande än vad som är nödvändigt för att uppnå unionens klimat- och miljömål, med beaktande av möjligheten för leverantörer från tredjeländer att följa en sådan deklARATION, så att de aggregerade handelsflödena och kostnaderna för kritiska råvaror inte påverkas oproportionerligt.
- c) *Den ska bedöma om liknande skyldigheter enligt unionsrätten har lett till de avsedda effekterna och i betydande grad bidragit till uppnåendet av unionens miljömål.*
- d) Den ska bedöma om åtgärden skulle bidra till att uppnå unionens klimat- och miljömål utan att på ett oproportionerligt sätt påverka unionsindustrins förmåga att anskaffa den kritiska råvaran i fråga.

6. Varje fysisk eller juridisk person som släpper ut kritiska råvaror, **inklusive förädlade och materialåtervunna råvaror**, på marknaden för vilka kommissionen har antagit regler för beräkning och kontroll i enlighet med punkt 1 ska tillhandahålla en deklARATION om miljöavtryck.

Det krav som anges i första stycket ska gälla för varje enskild typ av kritiska råvara som släpps ut på marknaden och ska inte tillämpas på kritiska råvaror som ingår i mellan- eller slutprodukter.

7. Den deklARATION om miljöavtryck som avses i punkt 5 ska innehålla följande uppgifter:
- a) Namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och postadress för den ansvariga fysiska eller juridiska personen och  elektroniska kommunikationsmedel där de kan kontaktas.

- b) Uppgift om den typ av kritiska råvaror som deklARATIONEN gäller.
- c) Uppgift om det land och den region där den kritiska råvaran utvunnits, förädlats, raffinerats och materialåtervunnits, beroende på vad som är tillämpligt.
- d) Den kritiska råvarans miljöavtryck, beräknat i enlighet med de tillämpliga kontroll- och beräkningsregler som antagits i enlighet med punkt 1.
- e) Prestandaklass för den kritiska råvarans miljöavtryck, fastställd i enlighet med den tillämpliga delegerade akt som antagits i enlighet med punkt 7.
- f) En webblänk som ger tillgång till en offentlig version av den undersökning som ligger till grund för resultaten i deklARATIONEN om miljöavtryck.

8. Kommissionen *ska* anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att komplettera denna förordning genom att *inom en rimlig tidsram* fastställa prestandaklasser för kritiska råvarors miljöavtryck, för vilka beräknings- och kontrollregler har antagits i enlighet med punkt 1, i enlighet med bilaga V.
9. *Kommissionen ska, när den fastställer beräkningsregler för miljöavtrycket för mellan- och slutprodukter som innehåller kritiska råvaror, kräva att de beräkningsregler för miljöavtryck som avses i denna artikel används, när så är möjligt.*

- 10.** Deklarationen om miljöavtryck ska göras tillgänglig på en fritt tillgänglig webbplats *på ett lättförståeligt sätt*.

Kommissionen ges befogenhet att anta en genomförandeakt som fastställer formatet för den deklARATION om miljöavtryck som avses i punkt 5. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel **39.3**.

- 11.** När fysiska och juridiska personer som erbjuder kritiska råvaror till försäljning, även distansförsäljning, eller ställer ut dem i samband med kommersiell verksamhet, ska de se till att deras kunder har tillgång till deklARATIONEN om miljöavtryck innan de ingår ett köpekontrakt.

Fysiska och juridiska personer som släpper ut kritiska råvaror på marknaden får inte tillhandahålla eller visa etiketter, märken, symboler eller påskrifter som kan vilseleda eller förvirra kunder med avseende på den information som ingår i deklARATIONEN om miljöavtryck.

## Avsnitt 3

### Fri rörlighet, överensstämmelse och marknads kontroll

#### Artikel 32

##### Fri rörlighet

1. Medlemsstaterna får inte, av skäl som rör information om materialåtervinning eller materialåtervunnet innehåll i permanentmagneter eller av skäl som rör information om miljöavtrycket av kritiska råvaror som omfattas av denna förordning, förbjuda, begränsa eller hindra tillhandahållande på marknaden eller ibruktagande av produkter som innehåller permanentmagneter eller kritiska råvaror som uppfyller kraven i denna förordning.

2. Medlemsstaterna får inte förhindra att produkter som innehåller permanentmagneter eller kritiska råvaror som inte uppfyller kraven i denna förordning visas vid mässor, utställningar, demonstrationer eller liknande evenemang, under förutsättning att en synlig skylt tydligt anger att sådana produkter eller material inte uppfyller kraven i denna förordning och att de inte kan tillhandahållas på marknaden förrän de överensstämmer med kraven.

## Artikel 33

### Överensstämmelse och marknads kontroll

1. Innan en produkt som omfattas av artikel **28** eller artikel **29** släpps ut på marknaden ska de ansvariga fysiska eller juridiska personerna se till att det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse har utförts och att den tekniska dokumentation som krävs har upprättats. Om en produkts överensstämmelse med de tillämpliga kraven har påvisats genom förfarandet för bedömning av överensstämmelse, ska de ansvariga fysiska eller juridiska personerna se till att en EU-försäkran om överensstämmelse har upprättats och CE-märkningen har anbringats.
2. Förfarandet för bedömning av överensstämmelse för produkter som omfattas av kraven i artikel **28** ska vara det förfarande som anges i bilaga IV till **Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG**, såvida inte dessa produkter också omfattas av kraven i artikel **29**, i vilket fall förfarandet för bedömning av överensstämmelse ska vara det förfarande som anges i de beräknings- och kontrollregler som antagits i enlighet med artikel **29.2**.

3. ■ När det gäller marknads kontroll ska följande regler gälla:

■

4. Denna artikel ska inte tillämpas på produkter som omfattas av typgodkännande enligt förordning (EU) 2018/858 och förordning (EU) nr 168/2013.

#### *Artikel 34*

#### *Genomförande och anpassning till unionens harmoniseringslagstiftning*

1. *Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att komplettera artiklarna 28, 29, 31 och 33 i syfte att*

a) *fastställa krav för den tekniska utformningen och driften av den databärare och den unika produktbeteckning som avses i artikel 28.3 och 28.4,*

b) *hänvisa till tekniska standarder som ska användas med avseende på den databärare och den unika produktbeteckning som avses i artikel 28.3 och 28.4,*

c) *fastställa regler för införande av den unika produktbeteckning som avses i artikel 28.4 i register som är relevanta för marknads kontroll och tullkontroller,*

- d) *fastställa krav för tullkontroller avseende den databärare och den unika produktbeteckning som avses i artikel 28.3 och 28.4,*
- e) *fastställa förfaranden för att hantera produkter som utgör en risk på nationell nivå eller formell bristande efterlevnad, samt därmed sammanhängande förfaranden för skyddsåtgärder, om invändningar framförs mot de marknadskontrollåtgärder som vidtagits,*

*f) fastställa krav avseende EU-försäkran om överensstämmelse och allmänna principer och regler och villkor för anbringande av CE-märkning.*

*I samband med detta ska kommissionen hänvisa till eller säkerställa anpassning till övrig unionsharmonisering och unionslagstiftning, särskilt [Publikationsbyrån: infoga hänvisning till ekodesigndirektivet], och ta hänsyn till behovet av att begränsa den administrativa bördan och samtidigt säkerställa ett effektivt genomförande av artiklarna 28, 29 och 31.*

## Kapitel 6



## Kapitel 7

### Styrning

#### Artikel 35

##### Europeiska nämnden för kritiska råvaror

1. Europeiska nämnden för kritiska råvaror (*nämnden*) inrättas härmed.
2. Nämnden ska *kunna ge kommissionen råd och* utföra de uppgifter som anges i denna förordning.

## Artikel 36

Sammansättning och funktionssätt för den europeiska nämnden för kritiska råvaror

1. Nämnden ska bestå av **företrädare för alla medlemsstater** och kommissionen. Den ska ledas av kommissionen.
2. Varje medlemsstat ska utse en företrädare på hög nivå till nämnden. När det är relevant med avseende på verksamhet och sakkunskap får en medlemsstat ha olika företrädare för olika uppgifter som rör nämndens arbete. Varje medlem av nämnden ska ha en suppleant. ***Endast medlemsstater ska ha rösträtt. Varje medlemsstat ska ha endast en röst oberoende av antalet företrädare.***

***Nämnden ska bjuda in företrädare för Europaparlamentet att delta som observatörer vid sina möten, inklusive möten i de ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som avses i punkt 6.***

3. *När så är lämpligt får nämndens ordförande bjuda in företrädare för industrin, särskilt små och medelstora företag, och för det civila samhället, den akademiska världen, fackföreningar, lokala eller regionala myndigheter, tredjeländer, utomeuropeiska länder och territorier, samt Europeiska försvarsbyrån, Europeiska kemikaliemyndigheten, Europeiska miljöbyrån eller Europeiska utrikestjänsten, att delta i nämndens möten eller mötena i de ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som avses i punkt 6, som observatörer eller för att lämna skriftliga bidrag.*  
*Observatörer ska inte delta i utarbetandet av råd från nämnden och dess arbetsgrupper.*

4. *Vid sitt första möte ska nämnden* ■ *på förslag av kommissionen anta sin arbetsordning, med enkel majoritet av medlemmarna.*

5. Nämnden ska sammanträda regelbundet för att effektivt kunna utföra de uppgifter som anges i denna förordning. Vid behov ska nämnden sammanträda på motiverad begäran av kommissionen *eller en medlemsstat med ett särskilt intresse avseende ett strategiskt projekt på dess territorium som motiverar ytterligare ett möte.*

Nämnden ska sammanträda minst

- a) var tredje månad för bedömning av ansökningar för strategiska projekt enligt kapitel 3 avsnitt 1,
- b) var sjätte månad för utveckling av övervakning enligt kapitel 4,
- 
- c) en gång om året för att diskutera framstegen i genomförandet av medlemsstaternas skyldigheter i samband med undersökningsarbete enligt kapitel 3 avsnitt 4, även mot bakgrund av uppdateringar av förteckningarna över kritiska eller strategiska råvaror.

6. Kommissionen ska *samordna nämndens arbete* genom ett verkställande sekretariat som ger tekniskt och logistiskt stöd.
7. *Nämnden ska*
- a) *regelbundet diskutera genomförandet av artikel 9 och utbyta bästa praxis för att påskynda tillståndsförfarandet för projekt för kritiska råvaror samt för att förbättra deltagandet av och samrådet med allmänheten,*
  - b) *i förekommande fall föreslå kommissionen riktlinjer för genomförandet av artikel 9.1 som ska beaktas av [kontaktpunkterna],*

- c) *regelbundet diskutera genomförandet av de strategiska projekten och, vid behov, åtgärder som kan vidtas av det projektansvariga företaget eller den medlemsstat vars territorium berörs av ett strategiskt projekt för att ytterligare underlätta genomförandet av dessa strategiska projekt i enlighet med artikel 15,*
- d) *ge råd till kommissionen om bedömningen av systemets inrättande i enlighet med artikel 25,*
- e) *underlätta utbytet av bästa praxis mellan medlemsstaterna om hur de kan förbättra sina nationella program i enlighet med artikel 26.*

8. Nämnden får inrätta ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som arbetar med specifika frågor och uppgifter.

Nämnden ska åtminstone inrätta följande ständiga arbetsgrupper:

- a) En arbetsgrupp för att diskutera och samordna finansieringen av strategiska projekt enligt artikel 16. Företrädare för nationella utvecklingsbanker och utvecklingsinstitutioner, *exportkreditinstitut*, europeiska institutioner för utvecklingsfinansiering, Europeiska investeringsbanksgruppen, andra internationella finansieringsinstitutioner, inklusive Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling och, i förekommande fall, privata finansinstitut ska bjudas in som observatörer.
- b) *En arbetsgrupp för att diskutera och utbyta åsikter om åtgärder för att öka allmänhetens kunskap om försörjningskedjan för kritiska råvaror och utbyta bästa praxis när det gäller allmänhetens deltagande och berörda parter deltagande i projekt för kritiska råvaror, till vilken företrädare för det civila samhällets organisationer regelbundet ska bjudas in som observatörer.*

- c) En arbetsgrupp för att sammanföra nationella, eller i förekommande fall regionala geologiska institut eller undersökningar eller, i avsaknad av ett sådant institut eller en sådan undersökning, den relevanta nationella myndighet som ansvarar för allmänt undersökningsarbete, i syfte att bidra till samordningen av de nationella undersökningsprogram som avses i artikel 19.
- d) ***En arbetsgrupp för att diskutera och utbyta åsikter om åtgärder för att främja cirkularitet, resurseffektivitet och ersättning av kritiska råvaror.***
- e) En arbetsgrupp som sammanför nationella försörjnings- och informationsbyråer för kritiska råvaror eller, i avsaknad av ett sådant organ, den relevanta nationella myndighet som ansvarar för frågan, i syfte att bidra till de övervakningsuppgifter som anges i artikel 20.

- f)* En arbetsgrupp som sammanför de nationella räddningstjänster och myndigheter som har ansvar för strategiska lager eller, om sådana saknas, den relevanta nationella myndighet som ansvarar för frågan, i syfte att bidra till de övervakningsuppgifter som anges i artikel 23.

## I

När nämnden utför sina arbetsuppgifter ska den, när så är lämpligt, säkerställa samordning, samarbete och informationsutbyte med relevanta strukturer för krishantering och krisberedskap som inrättats enligt unionsrätten.

9. Nämnden ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en säker hantering och behandling av konfidentiell och kommersiellt känslig information *i enlighet med artikel 46*.
10. Nämnden ska göra sitt yttersta för att samförstånd ska nås.

## *Artikel 37*

### *Internationellt samarbete och strategiska partnerskap*

#### *1. Nämnden ska regelbundet diskutera följande:*

- a) I vilken utsträckning strategiska partnerskap som ingås av unionen bidrar till
  - i) att förbättra unionens försörjningstrygghet, inbegripet de riktmärken som anges i artikel 5.b,*
  - ii) att förbättra samarbetet längs värdekedjan för kritiska råvaror mellan unionen och partnerländerna, inbegripet program för kapacitetsuppbyggnad och tekniköverföring för att främja cirkularitet och ansvarsfull materialåtervinning av kritiska råvaror i producentländer,*
  - iii) partnerländernas ekonomiska och sociala utveckling, bland annat genom att främja hållbara och cirkulära ekonomiska metoder, anständiga arbetsvillkor och respekt för mänskliga rättigheter längs deras värdekedjor för råvaror,**

- b) samstämmighet och potentiella synergier mellan medlemsstaternas bilaterala samarbete med relevanta tredjeländer och de åtgärder som unionen genomför inom ramen för strategiska partnerskap,*
- c) vilka tredjeländer som bör prioriteras när man ingår strategiska partnerskap, med hänsyn till följande kriterier:*
  - i) det potentiella bidraget till försörjningstryggheten och dess resiliens, med beaktande av ett tredjelands potentiella reserver samt utvinnings-, förädlings- och materialåtervinningskapacitet som har samband med kritiska råvaror,*

- ii) *huruvida ett samarbete mellan unionen och ett tredjeland skulle kunna förbättra ett tredjelands förmåga att säkerställa övervakning, förebyggande och minimering av negativ miljöpåverkan genom dess regelverk och genomförandet av det, användningen av socialt ansvarsfulla metoder, inbegripet respekt för mänskliga rättigheter och arbetstagarrättigheter, särskilt när det gäller tvångs- och barnarbete, meningsfull dialog med lokalsamhällen, inbegripet urbefolkningar, användningen av transparenta och ansvarsfulla affärsmetoder, förebyggande av negativa konsekvenser för den offentliga förvaltningens funktion och rättsstatsprincipen,*

- iii) huruvida det finns befintliga samarbetsavtal mellan ett tredjeland och unionen och, när det gäller tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier, potentialen för genomförandet av Global Gateway-investeringsprojekt, även i syfte att underlätta investeringar i strategiska projekt,*
  - iv) för tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier, huruvida och på vilket sätt ett partnerskap skulle kunna bidra till lokalt mervärde, inbegripet för verksamheter i senare led, och vara till ömsesidig nytta för partnerlandet och unionen,*
- d) ge kommissionen råd om hur man kan säkerställa att de strategiska partnerskap som avses i punkt 1 är förenliga med unionens politik för tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier.*

2. *Bestämmelserna i punkt 1 ska inte påverka rådets befogenheter enligt fördragen.*
3. *Medlemsstaterna*
  - a) *ska informera kommissionen om sitt bilaterala samarbete med relevanta tredjeländer, när dess tillämpningsområde omfattar värdekedjan för kritiska råvaror,*
  - b) *kan stödja kommissionen i genomförandet av de samarbetsåtgärder som anges i de strategiska partnerskapen längs råvaruvärdekedjan.*
4. *En gång om året ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om innehållet i och resultatet av de diskussioner som avses i [föregående punkter].*

## Kapitel 8

### Delegerade befogenheter och kommittéförfarande

#### Artikel 38

##### Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 4.2, **6.2**, **28.12**, **29.2**, **31.1** och **31.5** ges till kommissionen för en period på åtta år från och med den [Publikationsbyrån, för in datum: en månad efter det att denna förordning har trätt i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på **åtta** år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 4.2, **6.2**, **28.12**, **29.2**, **31.1** och **31.5** får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. Samrådet med medlemsstaternas experter ska äga rum efter samrådet enligt artikel 14.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 4.2, **6.2**, **28.12**, **29.2**, **31.1** och **31.5** ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period får förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

## Artikel 39

### Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för genomförandet av [OP, för in hänvisning till denna akt]. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

## Kapitel 9

### Ändringar

#### Artikel 40

##### Ändring av förordning (EU) 2018/1724

Förordning (EU) 2018/1724 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga I ska en ny rad läggas till i den första kolumnen: ”S. Projekt för kritiska råvaror”.
2. I bilaga I ska följande punkter läggas till i den andra kolumnen i raden ”**AJ**. Projekt för kritiska råvaror”:
  - ”1. *De gemensamma kontaktpunkter som avses i artikel 9.1.*
  2. Uppgifter om processen för tillståndsgivning”

- ”3. Uppgifter om finansierings- och investeringstjänster”
- ”4. Uppgifter om finansieringsmöjligheter på unionsnivå eller medlemsstatsnivå”
- ”5. Uppgifter om tjänster för affärsstöd, vilket innefattar men inte är begränsat till, deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning och arbetsrätt”

3. I bilaga II ska en ny rad läggas till i den första kolumnen: ”Projekt för kritiska råvaror”.

4. I bilaga II ska följande punkter läggas till i den andra kolumnen i raden ”Projekt för kritiska råvaror”:

”Förfarande som rör alla relevanta ■ tillstånd att ■ , bygga och driva projekt för kritiska råvaror, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som omfattar även alla ■ ansökningar och förfaranden *från bekräftelsen på att ansökan är fullständig till anmälan av det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet av den ansvariga gemensamma kontaktpunkten.*”

5. I bilaga II ska följande punkt läggas till i den tredje kolumnen i raden ”Projekt för kritiska råvaror”:

”Alla resultat som rör förfarandena, från godkännande av *att ansökan är fullständig* till anmälan av det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet av *den gemensamma kontaktpunkten*”.

6. I bilaga III ska följande punkt läggas till:

”9. *Den gemensamma kontaktpunkten* som avses i artikel 9.1 i [Publikationsbyrån, för in hänvisning till denna förordning]”.

## Artikel 41

### Ändring av förordning (EU) 2019/1020

Förordning (EU) 2019/1020 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.5 ska texten ”(EU) 2016/425 (35) och (EU) 2016/426 (36)” ersättas med följande: ”(EU) 2016/425 (\*), (EU) 2016/426 (\*\*) och [(EU) [...] [år då denna förordning antogs]/... (\*\*\*)].
2. I bilaga I ska följande punkt läggas till: ”X [Publikationsbyrån, för in nästa nummer i ordningen] Förordning (EU).../... om inrättande av en ram för att säkerställa en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och om ändring av förordning (EU) 2019/1020 [Publikationsbyrån, för in uppgifter om offentliggörande av denna förordning], i den mån den rör kraven i artiklarna **28**, **29** eller **31** i den förordningen.”.

Artikel 42

Ändring av förordning (EU) 2018/858

Bilaga II till förordning (EU) 2018/858 ska ändras på följande sätt:

I del I ska följande post läggas till i tabellen:

[Publikationsbyrån, för in nästa nummer i ordningen under rubrik G]	Cirkularitetsskrav för permanent magneter	Förordning (EU) XX/XXXX [Publikationsbyrån, för in uppgifter om offentliggörande i EUT av denna förordning]	X	X	X	X	X	X							X	X
---	---	--	---	---	---	---	---	---	--	--	--	--	--	--	---	---

Artikel 43

Ändring av förordning (EU) nr 168/2013

Bilaga II till förordning (EU) nr 168/2013 ska ändras på följande sätt:

I del I ska följande post läggas till i tabellen:

[Publikationsbyrån, för in nästa nummer i ordningen]	Cirkularitetsskrav för permanent magneter	Förordning (EU) XX/XXXX [Publikationsbyrån, för in	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

under rubrik C1]		uppgifter om offentliggöra nde i EUT av denna förordning]														
---------------------	--	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

## Kapitel 10

### Slutbestämmelser

#### Artikel 44

##### Övervakning av framstegen

- 1. Senast den ... [Publikationsbyrån, för in datum: 18 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen lägga fram en rapport som inkluderar vägledande prognoser för den årliga förbrukningen av varje kritisk råvara under 2030, 2040 och 2050, inbegripet en högsta- och en lägstaprognos och en referensprognos, samt vägledande riktmärken för utvinning och förädling per strategisk råvara i syfte att uppnå riktmärkena för år 2030 som föreskrivs i artikel 5 a.*

2. Kommissionen ska, med beaktande av nämndens råd, övervaka framstegen mot de **riktmärken** som anges i artikel 5.1, **samt dämpningen av den förväntade ökningen av unionens förbrukning av kritiska råvaror som avses i artikel 5.2** och minst vart tredje år offentliggöra en rapport om unionens framsteg när det gäller att uppnå dessa **riktmärken och denna dämpning**.

Den första rapporten ska utarbetas senast den [Publikationsbyrå, för in datum: **tre** år efter det att denna förordning har trätt i kraft].

3. Den rapport som avses i punkt 1 ska innehålla

- kvantitativ information om omfattningen av unionens framsteg mot de riktmärken *och den dämpning* som anges i artikel 5,

- *en förteckning över strategiska partnerskap som ingåtts mellan unionen och tredjeländer och som omfattar råvaror, samt*

- *en bedömning av deras bidrag till det mål som anges i artikel 5.1 b.*

*Vid tillämpningen av denna artikel ska ekonomiska aktörer inte vara skyldiga att lämna information utöver den information som tillhandahålls enligt artikel 21.*

4. *För att säkerställa ett enhetligt genomförande av denna förordning ska kommissionen övervaka att dess åtgärder för att genomföra den överensstämmer med annan unionslagstiftning. Dessutom ska kommissionen senast den ...[Publikationsbyrån, för in datum: ett år efter denna förordnings ikraftträdande] offentliggöra en rapport om hur denna förordning överensstämmer med annan unionslagstiftning.*
5. *Om kommissionen på grundval av den rapport som avses i punkt 1 drar slutsatsen att unionen sannolikt inte kommer att uppnå de mål som anges i artikel 5, ska den bedöma genomförbarheten och proportionaliteten i att föreslå åtgärder för att säkerställa att dessa mål uppnås.*
6. *Kommissionen ska uppmana de europeiska standardiseringsorganisationerna att utveckla europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter för att stödja målen i denna förordning.*

## Artikel 45

### Rapportering av medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska varje år sända en rapport till kommissionen med de uppgifter som avses i artiklarna **19.4**, **21.1**, **21.2**, **22.1**, **23.5** och **26.6**. Den första rapporten ska sändas in senast den [Publikationsbyrån, för in datum: *två* år efter det att denna förordning har trätt i kraft].

*Ekonomiska aktörer ska inte vara skyldiga att lämna information utöver den information som tillhandahålls inom ramen för de bestämmelser som förtecknas i stycke 1.*

2. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa en mall för de rapporter som avses i punkt 1. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt 1 ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel **39.2**.
3. Uppgifterna i de rapporter som avses i punkt 1 ska behandlas i enlighet med artikel **46**.

## Artikel 46

### Behandling av konfidentiella uppgifter

1. Uppgifter som inhämtats vid tillämpningen av denna förordning får endast användas för de ändamål som anges i denna förordning och ska skyddas av relevant unionslagstiftning och nationell lagstiftning.
2. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa skyddet av handels- och affärshemligheter och andra känsliga, konfidentiella och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som inhämtats och genererats vid tillämpningen av denna förordning, bland annat rekommendationer och åtgärder som ska vidtas, i enlighet med unionsrätten och respektive nationell rätt.
3. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att det inte beslutas att klassificerade uppgifter som tillhandahållits eller utbytt inom ramen för denna förordning ska placeras på en lägre säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller att de inte längre ska vara säkerhetsskyddsklassificerade utan föregående skriftligt medgivande från upphovsmannen ***i enlighet med relevant nationell rätt eller unionsrätt.***

4. Om en medlemsstat bedömer att presentationen av aggregerade uppgifter inom ramen för artikel 22 ändå kan äventyra dess nationella säkerhetsintressen, får den motsätta sig kommissionens presentation genom ett motiverat meddelande.
5. Kommissionen och de nationella myndigheterna, deras tjänstemän, anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters tillsyn ska säkerställa att de uppgifter som de inhämtar vid utförandet av sina uppgifter och sin verksamhet behandlas konfidentiellt *i enlighet med relevant nationell rätt eller unionsrätt*. Denna skyldighet gäller även alla företrädare för medlemsstaterna, observatörer, experter och andra deltagare som deltar i nämndens sammanträden i enlighet med artikel 36.
6. *Kommissionen ska fastställa standardiserade och säkra metoder för insamling, behandling och lagring av de uppgifter som inhämtas enligt denna förordning.*
7. *Eventuella skyldigheter att utbyta information enligt denna förordning ska inte tillämpas på data som rör medlemsstaternas väsentliga säkerhets- eller försvarsintressen.*

## Artikel 47

### Sanktioner

**Senast 18** månader efter det att denna förordning har trätt i kraft ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder utan dröjsmål samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

## Artikel 48

### Utvärdering

1. Senast den [Publikationsbyrå, för in datum: fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft] ska kommissionen genomföra en utvärdering av denna förordning mot bakgrund av dess mål och lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.
2. I den rapport som avses i punkt 1 ska det åtminstone bedömas
  - om det är lämpligt att fastställa övre gränsvärden för miljöavtryck för kritiska råvaror för vilka beräknings- och kontrollregler har antagits **samt om det finns behov av att ytterligare stärka försörjningskedjorna för kritiska råvaror efter 2030,**

- *överensstämmelsen mellan unionens miljölagstiftning och denna förordning, särskilt när det gäller de strategiska projektens prioriterade status,*
- *tillgången till information om avfallsvolymer och innehåll av strategiska råvaror för relevanta avfallsflöden,*
- *lämpligheten i att fastställa riktmärken för 2040 och 2050 på aggregerad nivå och per strategisk råvara,*
- *effekterna av det gemensamma inköpssystem som inrättats enligt artikel 25 om konkurrensen på den inre marknaden,*
- *lämpligheten i att fastställa ytterligare åtgärder för att öka insamlingen, sorteringen och förädlingen av avfall, särskilt när det gäller metallsrot, inklusive järnsrot.*

3. *Utgående från denna rapport ska kommissionen vid behov lägga fram lagstiftningsförslag.*

## Artikel 49

### Ikraftträdande

- I.* Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. *Artiklarna 42 och 43 ska tillämpas från och med [fem år efter denna förordnings ikraftträdande].*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den

*På Europaparlamentets vägnar*

*På rådets vägnar*

*Ordförande*

*Ordförande*



# Bilaga I

## Strategiska råvaror

### Avsnitt 1 Förteckning över strategiska råvaror

Följande råvaror ska betraktas som strategiska:

- a) ***Bauxit/aluminiumoxid/aluminium***
- b) Vismut
- c) Bor – metallurgisk kvalitet
- d) Kobolt
- e) Koppar
- f) Gallium

- g) Germanium
- h) Litium – batterikvalitet
- i) Magnesiummetall
- j) Mangan – batterikvalitet
- k) ■ Grafit – batterikvalitet
- l) Nickel – batterikvalitet
- m) Platinametaller
- n) Sällsynta jordartsmetaller för magneter (Nd, Pr, Tb, Dy, Gd, Sm och Ce)
- o) Kiselmetall
- p) Titanmetall
- q) Wolfram

## Avsnitt 2 Metod för att välja strategiska råvaror

1. Den strategiska betydelsen ska fastställas på grundval av en viss råvaras relevans för den gröna och den digitala omställningen samt för försvars- och **flyg- och** rymdtillämpningar, **enligt** följande **kriterier**:
  - a) Antalet strategiska tekniker som använder en råvara som insatsvara.
  - b) Mängden råvara som behövs för tillverkning av relevant strategisk teknik.
  - c) Förväntad global efterfrågan på relevant strategisk teknik.

2. Förutspådd efterfrågetillväxt ( $D_{F/C,\tau}$ ) ska beräknas på följande sätt:

$$D_{F/C,\tau} = \frac{DF_{\tau}}{GS_{\tau_0}}$$

där

$DF_{\tau}$  är *den globala årliga förutspådda efterfrågan* på en råvara *år*  $\tau$ ,

$GS_{\tau_0}$  är den globala årsproduktionen av en råvara under en referensperiod,  $\tau_0$ .

3. Svårigheten att öka produktionen ska fastställas med beaktande av åtminstone följande:

- a) Den nuvarande *globala årliga* produktionsskalan för en råvara  $\mathbf{■}$ .
- b) Förhållandet  $\mathbf{■}$  mellan reserver och produktion av en råvara, *baserat på kända reserver av ekonomiskt utvinningsbara geologiska resurser och aktuell global årsproduktion.*  
 $\mathbf{■}$
- c) *Ledtider för nya projekt som ökar försörjningskapaciteten, när tillförlitlig information finns.*  
 $\mathbf{■}$



## Bilaga II

### Kritiska råvaror

#### Avsnitt 1 Förteckning över kritiska råvaror

Följande råvaror ska betraktas som kritiska:

- a) Antimon
- b) Arsenik
- c) *Bauxit/aluminiumoxid/aluminium*
- d) Baryt

- e) Beryllium
- f) Vismut
- g) Bor
- h) Kobolt
- i) Kokskol
- j) Koppar
- k) Fältspat
- l) Flusspat
- m) Gallium
- n) Germanium
- o) Hafnium

- p) Helium
- q) Tunga sällsynta jordartsmetaller
- r) Lätta sällsynta jordartsmetaller
- s) Litium
- t) Magnesium
- u) Mangan
- v) **■** Grafit
- w) Nickel – batterikvalitet
- x) Niob
- y) Fosforit
- z) Fosfor

- aa) Platinametaller
- ab) Skandium
- ac) Kiselmetall
- ad) Strontium
- ae) Tantal
- af) Titanmetall
- ag) Volfram
- ah) Vanadin

## Avsnitt 2 Beräkning av ekonomisk betydelse och leveransrisk

1. *Den bedömda råvarans* ekonomiska betydelse (EI) beräknas enligt följande:

$$EI = \sum_s (A_s * Q_s) * SI_{EI}$$

där

*s* betecknar ekonomins Nace-sektorer (tvåsiffrig nivå),

$A_s$  är andelen slutanvändning av *den bedömda råvaran* i en Nace-sektor (tvåsiffrig nivå), *(med hjälp av EU-värden om sådana finns tillgängliga, i annat fall globala andelar)*.

$Q_s$  är det mervärde som tillförs i den relevanta Nace-sektorn (tvåsiffrig nivå), *som en del av den totala ekonomin*.

$SI_{EI}$  är substitutionsindex för den ekonomiska betydelsen.

2. *Den bedömda råvarans* substitutionsindex för den ekonomiska betydelsen ( $SI_{EI}$ ) beräknas på grundval av sina mest relevanta industriella användningsområden enligt följande:

$$SI_{EI} = \sum_i \sum_a SPP_{i,a;EI} * Sub\_share_{i,a} * Share_a$$

där

$i$  betecknar en enskild substitutionsråvara

$a$  betecknar ett enskilt användningsområde för råvaran,

*$SPP_{i,a;EI}$  är parametern för prestanda av ekonomisk betydelse för varje ersättningsmaterial,  $i$ , jämfört med den bedömda råvaran, baserat på teknisk prestanda, inklusive funktionalitet, och kostnadsprestanda, för varje tillämpning  $a$ ,*

Med *andel $_a$*  menas andelen råvara  $i$  i en tillämpning för slutanvändning.

Med *underandel $_{i,a}$*  menas underandelen för varje substitut inom varje tillämpning.

3. *Den bedömda råvarans* leveransrisk (SR) beräknas enligt följande:

$$SR = \left[ (HHI_{WGI,t_c})_{GS} * \frac{IR}{2} + (HHI_{WGI,t_c})_{EU\_sourcing} * \left(1 - \frac{IR}{2}\right) \right] * (1 - EoL_{RIR}) \cdot SI_{SR}$$

där

GS *betecknar* den globala årliga produktionen av *den bedömda råvaran* ,

EU:s anskaffning *betecknar* den faktiska anskaffningen av leveranser till EU, dvs. EU:s inhemska produktion plus *import till EU från länder utanför EU*.

HHI är Herfindahl-Hirschman-indexet (används som mått på *försörjningskoncentration mellan länder*).

WGI är ett index som grundas på *Världsbankens* uppskalade *internationella indikatorer för styrning* (som används som mått på ett lands styrformer).

$t_c$  är en handelsparameter för justering av WGI, som fastställs med beaktande av ett lands,  $c$ , eventuella exportavgifter (eventuellt mildrade genom ett gällande handelsavtal), fysiska exportkvoter eller exportförbud.

## I

$EoL_{RIR}$  är den ingående materialåtervinningsgraden i slutet av livscykeln, dvs. andelen tillförd sekundär råvara (materialåtervunnet från skrot) i förhållande till all tillförd råvara (primärt och sekundärt).

$SI_{SR}$  substitutionsindex för leveransrisk.

*IR är importberoende.*

4. En råvaras importberoende, *IR* beräknas enligt följande:

$$IR = \max \left\{ 0 ; \frac{Import - Export}{DomesticProduction + Import - Export} \right\}$$

5. *Den bedömda råvarans* Herfindahl-Hirschman Index ( $HHI_{WGI}$ ) beräknas enligt följande:

$$HHI_{WGI,t_c} = \sum_c (S_c)^2 * WGI_c * t_c$$

där

*c* betecknar de länder som levererar den bedömda råvaran,

$S_c$  är landet c:s andel av  $\square$  försörjningen (*GS* eller EU:s försörjning) av *den bedömda* råvaran.

$WGI_c$  är *ett index för* landet c *som grundas på Världsbankens uppskalade internationella indikatorer för styrning.*

$t_c$  är ett lands handelsparameter för justering av WGI, vilket fastställs med hänsyn tagen till landets, c, eventuella exportavgifter (eventuellt mildrade genom ett gällande handelsavtal), fysiska exportkvoter eller exportförbud.

6. *Den bedömda råvarans* substitutionsindex för leveransrisk ( $SI_{SR}$ ) beräknas enligt följande:

$$SI_{SR} = \sum_i \sum_a SPP_{i;SR} * Sub\_share_{i,a} * Share_a$$

där

$i$  betecknar en enskild substitutionsråvara

$a$  betecknar ett enskilt användningsområde för råvaran

■

***SPP<sub>i;SR</sub> är parametern för leveransrisk för varje ersättningsmaterial, i, baserat på dess globala produktion, kritikalitet och ekonomiska betydelse (primärprodukt, samprodukt, biprodukt).***

Med ***andel<sub>a</sub>*** menas andelen kandidatmaterial i en tillämpning för slutanvändning.

Med underandel<sub>i,a</sub> menas underandelen för varje substitut inom varje tillämpning.

7. Om strukturella eller statistiska förändringar påverkar mätningen av ekonomisk betydelse och leveransrisk för alla bedömda material på ett övergripande sätt, ska motsvarande värden korrigeras för sådana förändringar.

Beräkningarna ***av formlerna i denna del*** ska baseras på ett medelvärde av de senaste fem år för vilka uppgifter finns tillgängliga. Uppgifternas prioritet, kvalitet och tillgänglighet ska beaktas.



## Bilaga III

### Bedömning av kriterierna för erkännande som strategiskt projekt

1. Huruvida ett projekt i unionen uppfyller kriteriet i artikel **6.1 a** ska bedömas med beaktande av följande:
  - a) Huruvida projektet bidrar till riktmärkena i artikel 1.2 a.
  - b) Huruvida projektet bidrar till att upprätthålla eller stärka unionens kapacitet som en andel av unionens årliga förbrukning av strategiska råvaror, med beaktande av den förväntade ökningen av förbrukningen i unionen.

■

- c) *Huruvida projektet bidrar till att stärka unionens kapacitet att producera innovativa råvaror som kan ersätta strategiska råvaror i en eller flera strategiska tekniker, samtidigt som åtgärder vidtas för att uppnå ett lika stort eller lägre miljöavtryck jämfört med den strategiska råvara som ersätts.*

Ett projekts bidrag till riktmärket för kapacitet ska bedömas med beaktande av projektets affärsplan och stödjande teknisk information i ansökan och projektets beräknade tid till marknaden.

2. Huruvida ett projekt i ett tredjeland, *eller utomeuropeiska länder och territorier*, uppfyller kriteriet i artikel **6.1 a** ska bedömas med beaktande av följande:
- a) Huruvida projektet bidrar till riktmärkena i artikel 1.2 b eller bidrar till att upprätthålla resiliensen i unionens försörjning med strategiska råvaror.
  - b) Huruvida den tillämpliga rättsliga ramen eller andra villkor ger garantier för att handel och investeringar med anknytning till projektet inte kommer att snedvridas, särskilt med beaktande av huruvida unionen har ingått ett strategiskt partnerskap enligt artikel 37 eller ett handelsavtal med ett råvarukapitel med det berörda tredjelandet, *eller utomeuropeiska länder och territorier*, och huruvida projektet är förenligt med unionens gemensamma handelspolitik.

- c) I vilken utsträckning det finns företag som har eller är villiga att ingå offtake-avtal med det projektansvariga företaget i syfte att använda eller förädla de strategiska råvaror som produceras inom de relevanta projekten i unionen.
- d) Huruvida projektet är förenligt med unionens mål för utvecklingsamarbete och utrikespolitik.

Ett projekts bidrag till de riktmärken som avses i led a ska bedömas med beaktande av projektets affärsplan och stödjande teknisk information i ansökan, projektets beräknade tid till marknaden samt den andel av projektets resultat som omfattas av sådana befintliga eller potentiella offtake-avtal som avses i led c. Bevis som rör led c kan omfatta avtal, avsiktsförklaringar eller samförståndsavtal.

3. Huruvida ett projekt uppfyller kriteriet i artikel **6.1 b** ska bedömas med beaktande av följande:

- a) Kvaliteten på de genomförbarhetsstudier som gjorts om projektets utvecklingspotential.
- b) Huruvida den teknik som är avsedd att användas har demonstrerats i den relevanta miljön.

De genomförbarhetsstudier som avses i led a ska utformas för att

- a) bedöma om ett föreslaget projekt sannolikt kommer att bli framgångsrikt eller inte genom analys av tekniska och miljömässiga överväganden,
- b) kartlägga potentiella tekniska frågor och problem som kan uppstå under projektets genomförande.

Ytterligare studier kan krävas för att bekräfta projektets genomförbarhet.

4. Huruvida *projekt i unionen* uppfyller kriteriet i artikel **6.1 c** ska bedömas med beaktande av en *övergripande bedömning* av ett projekts överensstämmelse med *relevant unionslagstiftning eller nationell lagstiftning samt relevanta kompletterande bevis, med beaktande av projektets lokalisering.*

*Huruvida projekt i tredjeländer uppfyller kriteriet som avses i artikel 6.1 c ska bedömas med beaktande av överensstämmelse med följande internationella instrument och tillämplig nationell lagstiftning om det ger tillräckliga garantier för att kriteriet eller aspekter av det uppfylls:*

■

- a) ILO:s trepartsdeklaration om principer som rör multinationella företag och socialpolitik.
- b) OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande, särskilt riktlinjerna för korruptionsbekämpning.
- c) OECD:s vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla försörjningskedjor för mineraler från konfliktdrabbade områden och högriskområden
- d) OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för att få intressenter att engagera sig i utvinningssektorn, ***inbegripet när det hänvisas till principerna i Förenta nationernas deklaration om urbefolkningars rättigheter.***
- e) OECD:s principer för företagsstyrning
- f) OECD:s riktlinjer för multinationella företag ***om ansvarsfullt företagande.***

- g) FN:s principer för företag och mänskliga rättigheter.
- h) *Prestandastandard 5 från IFC för markförvärv och tvångsflyttningar.***

Projektansvariga företag får också intyga att kriteriet i artikel **6.1 c** är uppfyllt genom att

- a) styrka att ***det berörda projektet*** är individuellt certifierat ***genom ett eller flera system som erkänts i enlighet med artikel 30.2 och som tillsammans omfattar alla de krav som förtecknas i bilaga IV b,*** eller
- b) åta sig att få projektet certifierat ***genom ett eller flera erkända system som avses i artikel 30.2, som gemensamt omfattar alla de krav som förtecknas i bilaga IV led b,*** och styrka att projektet när det genomförs kommer att uppfylla kriterierna för den certifieringen.

5. Huruvida ett projekt i unionen uppfyller kriteriet i artikel **6.1 d** ska bedömas med beaktande av följande:
- a) Huruvida företag från olika medlemsstater deltar i projektet.
  - b) Huruvida potentiella förhandköpare också är belägna i fler än en medlemsstat.
  - c) Hur tillgången till strategiska råvaror för användare i senare led i fler än en medlemsstat påverkas.

6. Huruvida ett projekt i ett tredjeland uppfyller kriteriet i artikel **6.1 e** ska bedömas med beaktande av i vilken utsträckning projektet i det berörda tredjelandet bidrar
- a) till att stärka fler än ett led i råvaruvärdekedjan i det landet eller i dess omgivande region,
  - b) till att främja privata investeringar i den inhemska råvaruvärdekedjan,
  - c) till att skapa ekonomisk eller social nytta i vidare mening, inbegripet skapande av sysselsättning.



## Bilaga IV

### Krav på certifieringssystem

Ett erkänt certifieringssystem ska uppfylla följande krav:

- a) Det står öppet enligt transparenta, rättvisa och icke-diskriminerande villkor för alla ekonomiska aktörer som vill och kan uppfylla systemets krav *samt omfattas av flerpartsstyrning*.

- b) Certifieringskraven ska omfatta åtminstone följande:
- i) Krav som säkerställer miljömässigt hållbara metoder, inbegripet krav som säkerställer miljöledning och begränsning av inverkan ***i följande miljörisk kategorier:***
    - ia) Luft, inbegripet luftföroreningar såsom växthusgasutsläpp.***
    - ib) Vatten, inbegripet havsbotten och den marina miljön och vattenföroreningar, vattenanvändning, vattenmängder (översvämning eller torka) och tillgång till vatten.***
    - ic) Mark, inbegripet markförorening, markerosion, markanvändning och markförstöring.***
    - id) Biologisk mångfald, inbegripet skador på livsmiljöer, vilda djur, flora och ekosystem, inbegripet ekosystemtjänster.***

- ie) Farliga ämnen.*
  - if) Buller och vibrationer.*
  - ig) Växtsäkerhet.*
  - ih) Energianvändning.*
  - ii) Avfall och restprodukter.*
- ii) Krav som säkerställer socialt ansvarsfulla metoder, inbegripet respekt för mänskliga rättigheter och arbetstagarnas rättigheter, ***inbegripet urbefolkningars samhällsliv.***
- iii) Krav som säkerställer affärsintegritet och öppenhet, inbegripet krav på sund förvaltning av ekonomiska, miljömässiga och sociala frågor, ***samt en politik för bekämpning av korrupktion och bestickning.***

■

- c) Kontroll och övervakning av efterlevnaden är objektiv, bygger på internationella standarder, krav och förfaranden på unionsnivå eller nationell nivå och utförs oberoende av den berörda ekonomiska aktören.
- d) Här ingår tillräckliga krav och förfaranden för att säkerställa de ansvariga kontrollanternas kompetens och oberoende.
- e) ***Det inbegriper krav för att säkerställa att en revisionsrapport upprättas på anläggningsnivå.***



## Bilaga V

### Miljöavtryck

#### Del I 1. Definitioner

I denna bilaga gäller följande definitioner:

- a) *aktivitetsdata*: information kopplad till processer för modellering av livscykelinventeringar (LCI). Varje aggregerat LCI-resultat från de processkedjor som motsvarar aktiviteterna för en process multipliceras med motsvarande aktivitetsdata och läggs därefter samman för att få fram processens miljöavtryck.

- b) *materiallista*: förteckning över de råmaterial, underenheter, mellanliggande enheter, delkomponenter, delar och de mängder av varje som behövs för att tillverka den produkt som undersökningen omfattar.
- c) *företagsspecifika uppgifter*: direkt uppmätta eller insamlade uppgifter från en eller flera anläggningar (anläggningsspecifika uppgifter) som är representativa för företagets verksamhet. En synonym till detta begrepp är *primärdata*.
- d) *konsekvensbedömningsmetod*: protokoll för kvantitativ omvandling av livscykelinventeringsdata till bidrag till miljökonsekvenser som ger anledning till oro.
- e) *påverkanskategori*: en klass av resursanvändning eller miljökonsekvenser till vilken livscykelinventeringsdata är relaterade.

- f) *livscykel*: de på varandra följande och sammanhängande stadierna i ett produktsystem, från anskaffning av råmaterial eller utvinning ur naturresurser till slutligt bortskaffande (ISO 14040:2006).
- g) *livscykelinventering, (LCI)*: den sammanlagda mängden av data om utbyten mellan elementärflöden, avfallsflöden och produktflöden i ett LCI-dataset.
- h) *dataset för livscykelinventering, (LCI-dataset)*: ett dokument eller en fil med livscykelinformation för en specificerad produkt eller annan referens (t.ex. webbplats, process) som omfattar beskrivande metadata och kvantitativ livscykelinventering. En LCI-datamängd kan vara ett dataset för en enhetsprocess, ett delvis aggregerat dataset eller ett aggregerat dataset.

- i) *sekundära data*: data som inte härrör från en specifik process inom försörjningskedjan för det företag som utför en miljöavtrycksanalys. Begreppet avser data som inte samlas in, mäts eller uppskattas av företaget direkt utan hämtas från en tredjeparts LCI-databas eller andra källor. Sekundära data omfattar genomsnittliga industridata (till exempel offentligt gjorda produktionsdata, statlig statistik och statistik från branschorganisationer), litteraturstudier, tekniska studier och patent, och kan också baseras på finansiella uppgifter och innehålla indirekta uppgifter och andra generiska data. Primärdata som genomgår ett horisontellt aggregeringssteg betraktas som sekundära data.
- j) *systemgräns*: de aspekter som ingår i eller utesluts ur livscykelundersökningen.

Dessutom ska beräkningsreglerna för miljöavtrycket för en kritisk råvara omfatta alla ytterligare definitioner som behövs för tolkningen av dem.

## Del II 2. Tillämpningsområde

Denna bilaga innehåller grundläggande uppgifter om hur kritiska råvarors miljöavtryck ska beräknas.

Beräkningsreglerna för en viss kritisk råvaras miljöavtryck ska bygga på de väsentliga delar som ingår i denna bilaga, med beaktande av vetenskapligt välgrundade bedömningsmetoder och relevanta internationella standarder på området livscykelanalys.

Beräkningen av en kritisk råvaras miljöavtryck ska baseras på den materialräkning, den energi, de produktionsmetoder och de hjälpmaterial som används vid de anläggningar som är involverade i produktionen av den kritiska råvaran.

När kommissionen fastställer beräkningsregler för kritiska råvarors miljöavtryck ska den sträva efter att säkerställa överensstämmelse med beräkningsreglerna för miljöavtrycket för ***mellan- och slutprodukter*** som använder de relevanta kritiska råvarorna.

### Del III 3. Deklarerad enhet

Den deklarerade enheten ska vara 1 kg av den relevanta typen av kritisk råvara.

Beräkningsreglerna för kritiska råvarors miljöavtryck får innehålla ett högre eller lägre värde på den deklarerade enheten, uttryckt i kilogram, om det är nödvändigt för att ta hänsyn till den relevanta råvarans egenskaper eller användningsområde.

De kvantitativa inflödes- och utflödesdata som samlas in av tillverkaren för att kvantifiera koldioxidavtrycket ska beräknas i relation till denna deklarerade enhet.

## Del IV 4. Systemgräns

Utvinning, koncentration och raffinering är de tre livscyklifaser som ska ingå i systemgränsen för primära kritiska råvaror med följande processer (när det är relevant för råvaran i fråga):

- a) Processer i tidigare led, inbegripet utvinning av malm för råvaruproduktion, produktion och leverans (*inklusive* transport) av kemikalier, hjälputrustning, produktion och leverans (*inklusive* transport) av bränslen, produktion och leverans av el samt transport av material i fordon som inte ägs *eller drivs* av organisationen.
- b) Transport av malm, koncentrat och råvaror i fordon som ägs eller drivs av organisationen.

- c) Lagring av malm, koncentrat och råvaror.
- d) Krossning och rengöring av malm.
- e) Produktion av koncentrat av råvaror.
- f) Metallutvinning (med kemiska, fysikaliska eller biologiska metoder).
- g) Smältning.
- h) Metallomvandling.
- i) Rengöring av slagg.
- j) Anrikning av metall.
- k) Metallektrolys.

- l) Gjutning eller förpackning av metall.
- m) Behandling av använt material och slagg.
- n) Alla relaterade hjälpprocesser såsom behandling av avloppsvatten (på plats, även för behandling av processvatten, vatten för direkt kylning och ytvatten), system för gasrening (inbegripet för primära och sekundära avgaser) värmepannor (inklusive förbehandling av matningsvatten), intern logistik.

Inom systemgränsen för sekundära kritiska råvaror (som definierar materialåtervinningskedet i livscykeln) ska följande processer (när de är relevanta för en viss materialåtervunnen råvara) ingå:

- a) Processer i tidigare led, inbegripet produktion av råinsatsvaror (skrotmaterial och jungfruligt kopparkoncentrat), produktion och leverans (transport) av kemikalier, hjälputrustning, produktion och leverans (transport) av bränslen, produktion och leverans av el samt transport av material i fordon som inte ägs av organisationen.

- b) Transport av koncentrat och skrot i fordon som ägs eller drivs av organisationen.
- c) Lagring av skrot, koncentrat och råvaror.
- d) Förbehandling av sekundära material.
- e) Smältning.
- f) Metallomvandling.
- g) Anrikning av metall.
- h) Metallektrolys.
- i) Gjutning eller förpackning av metall.
- j) Behandling av använt material.
- k) Alla relaterade hjälpprocesser såsom behandling av avloppsvatten (på plats, även för behandling av processvatten, vatten för direkt kylning och ytvatten), system för gasrening (inbegripet för primära och sekundära avgaser) värmepannor (inklusive förbehandling av matningsvatten), intern logistik.

Användningsfasen eller fasen i slutet av livscykeln ingår inte i beräkningen av miljöavtryck, eftersom de inte står under direkt inflytande av den ansvariga ekonomiska aktören. Andra processer får undantas om deras bidrag till en viss kritisk råvaras miljöavtryck är obetydligt.

## Del V 5. Påverkanskategorier

I beräkningsreglerna ska *de påverkanskategorier* som ska ingå i beräkningen av miljöavtrycket anges. Valet ska baseras på en hotspot-analys som utförs i enlighet med vetenskapligt vedertagna metoder som utvecklats på internationell nivå där följande beaktas:

- a) De relativa betydelsen av olika former av påverkan, inbegripet deras relativa betydelse för att uppnå unionens mål för klimat- och miljöpåverkan.
- b) Behoven hos företag i senare led som vill informera om miljöavtrycket för de kritiska råvaror som de använder.

## Del VI 6. Användning av företagsspecifika och sekundära dataset

I beräkningsreglerna ska användningen av företagsspecifika eller sekundära dataset anges för alla relevanta processer och material. ***Om beräkningsreglerna möjliggör ett val mellan ett företagsspecifikt dataset och ett sekundärt dataset ska kommissionen överväga att ge incentament till användning av det företagsspecifika datasetet.***

Användning av företagsspecifika data ska krävas åtminstone för de processer som står under den ansvariga operatörens direkta inflytande och har det största bidraget till de relevanta påverkanskategorierna.

Företagsspecifika aktivitetsdata ska användas i kombination med relevanta sekundära dataset avseende miljöavtryck. I beräkningsreglerna bör det anges om provtagning är tillåten, i enlighet med kriterier i vetenskapligt vedertagna metoder som utvecklats på internationell nivå.

En ändring av den materialräkning eller energimix som används för att producera en typ av kritiska råvaror kräver att miljöavtrycket beräknas på nytt.

***När kommissionen fastställer beräkningsregler, inbegripet för de växthusgasutsläpp som genereras av el som används för produktion av kritiska råvaror, ska den säkerställa överensstämmelse med annan relevant unionslagstiftning och anpassning till den lagstiftningen, om det inte föreligger motiverade skäl.***

I de beräkningsregler som ska anges i en delegerad akt ska detaljerade modeller av följande livscykel faser ingå:

- a) Utvinning, koncentration och anrikning av primära råvaror.
- b) Fas för anskaffning och förädling av sekundära råvaror.

## Del VII 7. Konsekvensbedömningsmetoder

Miljöavtrycket ska beräknas med hjälp av vetenskapligt vedertagna konsekvensbedömningsmetoder som tar hänsyn till utvecklingen på internationell nivå för relevanta påverkanskategorier som rör klimatförändringar, vatten, luft, mark, resurser, markanvändning och toxicitet.

Resultaten ska redovisas som karakteriserade resultat (utan normalisering och viktning).

## Del VIII 8. Prestandaklasser för miljöavtryck

Beroende på fördelningen av värdena i de miljöavtrycksdeklarationer som släpps ut på den inre marknaden, ska ett lämpligt antal prestandaklasser fastställas, där kategori A är den bästa klassen med lägst inverkan under livscykeln, för att möjliggöra marknadsdifferentiering. Tröskelvärden för varje prestandaklass och dess omfattning kommer att fastställas på grundval av fördelningen av prestanda för de relevanta kritiska råvaror som släppts ut på marknaden under de senaste tre åren, de förväntade tekniska förbättringarna och andra tekniska faktorer som fastställs senare.

Kommissionen ska se över antalet prestandaklasser och tröskelvärdena mellan dem vart tredje år så att de förblir representativa för förhållandena på marknaden och den väntade utvecklingen.

#### Del IX 9. Bedömning av överensstämmelse

I reglerna för beräkning och kontroll ska det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse anges, av modulerna i bilaga II till beslut 768/2008/EG, med de anpassningar som behövs på grund av den berörda råvarans egenskaper.

När kommissionen fastställer det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse ska följande kriterier beaktas:

- a) Huruvida den berörda modulen är lämplig för typen av råvara och står i proportion till det allmänintresse som eftersträvas.
- b) ***Vilka riskerna med produkten är och i vilken omfattning bedömningen av överensstämmelse motsvarar risktypen och risknivån.***
- c) Tillverkarens behov av att kunna välja mellan modulerna för kvalitetssäkring och produktcertifiering enligt bilaga II till beslut nr 768/2008/EG i de fall en tredje part måste delta.

---